

Giới thiệu Cô Nhóc Đã Trở Về...

Bạn đang đọc truyện Cô nhóc đã trở về... của tác giả hanhack119 trên website đọc truyện online. Nó- Nhật Lam, đại tiểu thư của dòng họ Lương, từ nhỏ đã bị bắt cóc tống tiền và để cứu được nó ba mẹ nó đã hy sinh cả mạng sống của mình. Từ đó nó trở nên lạnh lùng và sống nội tâm. Khi về sống với ông nội, nó bắt đầu học võ và nhiều thứ để tự bảo vệ bản thân vì tương lai nó sẽ thừa hưởng một tập đoàn lớn của ông để lại. Do một lần cứu được phó bang chủ bang Devil, nó nghiễm nhiên được mọi người biết tới với cái tên DarkMoon và chỉ có phó bang chủ mới biết được khuôn mặt của nó. _Hắn- Thái Tử, đại thiếu gia dòng họ Trần danh giá, với tài năng + sắc đẹp + tài sản, hắn trở thành ước mơ của biết bao nhiêu cô gái. Là bang chủ bang Devil, mặc dù biết trong bang có một DarkMoon thân tín với phó bang chủ nhưng hắn chưa bao giờ gặp được nó. Trên thương trường và thể giới đêm, biệt danh của hắn là Vô Tình bởi sự lạnh lùng tàn bạo, không bao giờ tha thứ cho bất kì ai phạm lỗi với hắn. Tuy coi con gái là cỏ rác nhưng chính hắn cũng đã có một mối tình đầu dang dở khiến hắn thay đổi tính cách. _Một số nhân vật khác: + Hoàng Nam: phó bang chủ bang Devil, yêu thương nó như em gái và rất coi trọng nó vì cậu thiếu nó một mạng sống. + Hoài My: được xem là công chúa của thể giới đêm, là bạn gái Nam, và là bạn thân của nó khi nó nhập học. + Lý Thông: không kém hắn bao nhiêu, là bang chủ bang Dragon, luôn luôn đối chọi với hắn, đã từng bị DarkMoon hạ gục một cách thê thảm nên rất sợ DarkMoon. Tên này cũng rất yêu My. +Ngọc Hạnh: là bạn gái của Thông, tuy không biết đánh nhau nhưng lại có một cái đầu mưu mẹo và là cánh tay phải đắc lực của Thông. +Kenvin: cậu là phó bang Dragon, là con lai và rất trung thành với Thông cả cậu rất có cảm tình với nó.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

_ 2 Năm trước:

_ Kaka, hôm nay sẽ là ngày cuối cùng cái tên DarkMoon sẽ được sừng lên trong thế giới đêm- nó đang đu vắt vẻo trên thành cầu tay cầm một lon bia.

_ Muội sao vậy- Nam đưa mắt nhìn nó tỏ vẻ khó hiểu

_ Ông nội bắt muội sang Mỹ học, muội không từ chối được- nó thờ dài

_ Được- Nam suy nghĩ rồi gật đầu- hôm nay chúng ta sẽ làm hoành tráng một phen- tay Nam bóp móp lon bia- hẹn ngày tái ngộ

_ Ok- nó uống hết lon bia, ném lon đi thật xa, nhảy xuống và đập tay Nam mỉm cười lạnh lùng rồi đeo mặt nạ- hẹn ngày tái ngộ.

_ Ngày hôm đó, cái tên DarkMoon của bang Devil được sừng lên vang dội, nó đã tiêu diệt hết các nhóm chống đối Devil. Biệt danh của nó được thế giới đêm ấn định và trở thành huyền thoại. Nhưng từ đó, DarkMoon không còn xuất hiện nữa.

_ Sau 2 năm học hành cật lực, bây giờ đó đã 17 tuổi, nó lại trở về. Tại sân bay, một cô nhóc da trắng, thân hình khỏe mạnh, mái tóc buộc cao gọn gàng, ấn tượng nhất là đôi mắt sắc không kém phần lạnh lùng khiến cô đi đâu thì mọi người đều tự dạt sang 2 bên cho cô đi qua. Gọi một chiếc taxi, cô đi đến công ty của ông mình.

_ Tại công ty đá quý Lương hà:

_ Cho tôi gặp chủ tịch Lương- nó khẽ gõ bàn tiếp tân được đặt ngay cửa công ty.

_ Cô có hẹn với chủ tịch hay không- nhìn dáng vẻ bụi bụi và trông có vẻ bất cần đời của nó, 2 cô nàng tiếp tân nở một nụ cười đều nhìn nó.

_ Chủ tịch Lương có ở đây không- nó hạ giọng hỏi một lần nữa, ánh mắt đã hiện lên sát khí đáng sợ.

_ Hiện chủ tịch không có ở đây- 2 cô nàng đá mắt nhau một cái và trả lời nó

_ Lương tiểu thư, chủ tịch chờ cô từ sáng đến giờ, rất mong gặp được cô đây- tên thư ký bên cạnh ông nó mừng rỡ chạy đến cúi chào nó.

_ Hừ, loại nhân viên nói dối với khách như vậy không nên có ở công ty như thế này, đuổi hết cho tôi- nó quét mắt sang hai cô ả rồi nói rõ lớn.

_ Vâng- tên thư ký gật đầu lia lịa trong khi 2 cô nàng kia thì khóc không ra nước mắt- Lương tiểu thư, mời theo tôi.

_ Bước vào thang máy, tâm trạng nó thay đổi chút ít, tầng lầu 25, tầng cao nhất của công ty Lương Hà, chiếc thang máy dừng lại, bước ra với một gương mặt hoàn toàn khác, nó mỉm cười tươi rói khi cánh cửa phòng chủ tịch mở ra:

_ Ông nội...- nó ôm chầm lấy một ông cụ khoảng 65 tuổi, tóc đã lốm đốm bạc nhưng đôi mắt tinh anh vẫn rạng ngời, ông là một thương gia có tiếng trong thương trường và đây tài năng lãnh đạo trong công việc.

_ Ôi, cháu gái của ông đã về rồi đấy à, xem nào- ông xoay nó một vòng- đã 2 năm rồi nhì, cháu có vẻ cao hơn nhiều rồi đấy.

_ Dạ, cháu đã học xong mấy cái chương trình quái ác mà ông đã dành cho cháu đây- nó chia ra tám bằng tốt nghiệp hạng ưu của đại học Harvard cho ông xem

_ Tốt lắm- ông mỉm cười- cháu học lại cấp 3 không, ông nghĩ cháu sẽ thích lắm đấy- ông vuốt tóc nó.

_ Dạ, con sẽ học ạ- nó mỉm cười vì mọi điều ông muốn nó sẽ làm theo tất cả vì nó rất thương ông của mình và thật sự thì nó chả khoái đi học lại tí nào cả.

_ Vậy con về nhà riêng đi, ông còn bận một cuộc họp quan trọng -ông cười

_ Thưa ông cháu đi- nó hôn ông một cái thật lâu ,rời khỏi tập đoàn và về căn nhà riêng mà ông xây cho nó. Vì ông sợ nó gặp nguy hiểm nên phải cho nó ở riêng và không ai biết nó là đại tiểu thư nhà họ Lương. Chiếc taxi dừng lại trước một căn nhà ở bên ngoài thì toàn bằng gỗ, các vật dụng bên trong nhà rất hiện đại và tiện nghi nhưng đều được bọc lại bằng gỗ. Trước sân là một vườn hoa oải hương và một hàng rào quanh nhà là một đàn hoa lồng đèn có thể phát quang vào ban đêm.

_ Vẫn không thay đổi gì nhỉ- nó chống tay nhìn khung cảnh xung quanh rồi cảm hồ sơ xem xét một chút về ngôi trường mới mà nó sắp học- trường StarKing , ừ rõ là ở Việt Nam mà đặt tên nước ngoài, ý.... khỏi mặc đồng phục, hay đó-nó gật gù vì nó rất ghét phải mặc đồng phục- ai dà... phải đi sửa sửa mới được.

_ Đạo một vòng quanh các cửa hàng quần áo, nó đã tìm được cho mình vài bộ đồ với áo phông, quần jean, giày thể thao(= cái này là để dễ đánh nhau). Đang xách đồ về nhà thì nó va phải Kevin và khiến Kevin té ngã.

_ Ui chao, cô nàng này vững quá- Kevin ngước nhìn nó.

_ Cậu không sao chứ- nó chìa tay kéo Kevin đứng dậy.

_ À cảm ơn, tôi không sao- Kevin đứng dậy, lần đầu tiên có người có thể huých ngã được cậu-hay đó là may mắn-trong lúc Kevin đang suy nghĩ thì nó đã biến đi đằng nào.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

_ Buổi sáng hôm sau , nó đến trường thật sớm, một ngôi trường rộng rãi , đó là suy nghĩ đầu tiên của nó. Chỉnh lại quai đeo balô, thở phào một cái, hít một hơi thật sâu,nó bước vào trường, hôm nay nó còn mang thêm một cặp kiếng to che gần hết một nửa gương mặt của nó. Theo bản đồ ông nội đưa cho, nó dễ dàng tìm được phòng hiệu trưởng.

_ Cộc...Cộc...- nó gõ cửa

_ Vào đi- 1 tiếng nói vọng ra

_ Vừa mở cửa bước vào, nó đã bị một cái phi tiêu phóng thẳng vào mặt, rất tự nhiên nó cúi xuống cột lại dây giày và đương nhiên nó cũng né được cái phi tiêu oái ăm mà chủ nhân của nó đang nỏ ra một khuôn mặt rất hý hửng mong nó bị dính đòn.

_ Thưa thầy em là học sinh mới chuyển tới- nó nhìn thầy hiệu trưởng đang ngồi ở cái bàn lớn trưng ra một cái khuôn mặt tiếc nuối.

_ Ô, Nhật Lam phải không, thầy mong em từ hôm qua đến giờ- ông hiệu trưởng thay đổi khuôn mặt, hai tay đan vào nhau và khẽ nhìn nó để đánh giá.

_ Dạ vâng, em không biết mình sẽ học lớp nào- nó cảm thấy khó chịu với cái nhìn của ông thầy

_ Quy định của trường, em sẽ bốc thăm, trúng lớp nào em sẽ về lớp đó- ông chìa ra cho nó một cái thùng.

_ Dạ- nó thò tay vào mà suy nghĩ không biết trong thùng có con rắn độc nào không- lớp 11D - nó mở tờ giấy và đọc.

_ Em may mắn đấy, lớp này cũng có người "hiền lành" lắm- ông mỉm cười ranh mãnh- chúc em may mắn lần sau- ông bấm nút cái điện thoại bàn- thư ký Ky vào đây.

_ Thưa ngài-thư ký Ly vừa bước vào thì cũng bị ấn 1 cái phi tiêu y hệt nó và cô thư ký này dùng 1 cuốn sổ che ngang mặt để tránh cú như chuyện này là thường xuyên xảy ra.

_ Cô đưa Nhật Lam về lớp 11D nhé- thầy hiệu trưởng ra lệnh- và giới thiệu về trường của chúng ta một chút nhé.

_ Thừa vâng- thư ký Ly cúi đầu và kéo nó ra ngoài- đây là ngôi trường dành cho con cái các nhà tài phiệt và đại gia lắm tiền.

_ Vâng- nó gật đầu lắng nghe

_ Trường của chúng ta chia ra 4 khu vực: lớp học, canteen, 2 lãnh địa của bang Devil và Dragon, chắc em cũng tò mò vì sao trong trường học lại có bang phái- thư ký Ly nhìn nó rồi nói tiếp- là bởi 2 người đứng đầu 2 bang này là con trai của 2 tập đoàn xây dựng nên trường này. Lớp em học tuy không có bang chủ của 2 bang nhưng lại có phó bang chủ của Dragon và cánh tay phải đắc lực của Devil. A... sau canteen có một khu công viên, giờ nghỉ trưa em có thể tới đó. Thầy hiệu trưởng cũng đã nói về thành tích của em nên em cũng được đặc cách muốn học hay nghỉ thì tùy nhưng em cũng phải quan tâm đến việc học một chút.

_ Vâng em hiểu- nó gật đầu

_ Sau lời giới thiệu nó cũng đã ổn định được chỗ ngồi và học sinh bắt đầu xì xầm về nó vì nó đang ngồi chung với một nhân vật đặc biệt:

_ ^^, chào bạn, mình tên là Hoài My- My chìa tay ra và cười thật tươi với nó.

_ còn mình là Nhật Lam- nó bắt tay với My. Thật kỳ lạ, vừa mới gặp My mà nó đã có thiện cảm, My mang cho nó một cảm giác an toàn.... kỳ lạ...

_ Tên Lam đẹp thật á- My gật gù- và... cậu có mùi oải hương mà tớ rất thích- My kẻ mắt sát người nó rồi hít hít.

_ Uhm- nó khẽ cười đáp lại.

_ Tớ nữa ra chơi cậu xuống canteen với mình nhé- My cười với nó

_ Ừh, được thôi- nó gật đầu rồi lôi laptop ra điều tra một vụ mà công ty ông nó bị nẫng tay trên khiến công ty lỗ 1 khoảng tiền lớn khi nó đang học tập ở nước ngoài.

_ Đến giờ ra chơi, My kéo nó xuống canteen thì đụng phải một người:

_ Hêý.... đi với ai thế, lời con- Hạnh bước ra ngăn đường nó và My

_ Ai thì kệ bọn này, không liên quan tới cô- My lườm Hạnh.

_ Chứ không phải dụ dỗ con nhỏ kia về bang Devil của mày à- Hạnh hất mặt.

_ Lão xược- nó nghĩ thầm trong lòng, với cái thái độ hống hách của Hạnh thì nó chẳng ưa, chả bù với My thật thân thiện và đáng yêu.

_ Các người muốn gì- My khó chịu hỏi

_ Đơn giản, mời con nhỏ này vào Dragon của tao- Hạnh nghênh nghênh mặt khiến nó muốn xông vào đập Hạnh một trận.

_ Cảm ơn bạn, mình sẽ vào Devil- nó cố kiềm chế cơn giận và trả lời Hạnh, đơn giản là Devil vừa giống tên bang cũ của nó và nó cũng không muốn làm tay sai cho một người như Hạnh.

_ Cái gì....mày...mày....- mặt Hạnh đỏ lên vì tức giận.

_ Xong, tránh ra cho tụi này ăn trưa, nên nhớ giao ước, chỉ có buổi chiều cô mới được quyền ra tay- My vui vẻ dẫn nó xuống canteen.

_ Canteen rất đông học sinh nhưng nó để ý thấy là có 2 cái bàn được đặt ở nơi rộng rãi thoáng đãng và không có bất kì học sinh nào dám bén mảng lại gần 2 khu vực này. My dắt nó đến 1 trong 2 cái bàn, nơi mà có 1 tên con trai đang nhâm nhi đĩa mì ý với ánh mắt lạnh lùng và khuôn mặt không xuất hiện chút biểu cảm. Tuy nhiên, hàng trăm ánh mắt nữ sinh vẫn đang hướng về tên con trai này với 2 chữ để miêu tả là : " thèm thuồng". Đó là.... nhân vật chính của chúng ta, Thái Tú (pháo hoe pháo hoe).

_ Ai đây- hắn khẽ nhìn nó rồi quay sang hỏi My

_ Bạn mới- My cười vui vẻ rồi kéo nó ngồi xuống- Lam muốn ăn gì

_ Đã nói bao nhiêu lần rồi, chọn bạn mà chơi- hắn nhìn My nói đầy ngụ ý

_ Tớ vào lớp nhé My- nó đứng phắt dậy, đến quầy ăn mua một ổ bánh mì, chạy ra công viên đằng sau canteen, lựa một cái ghế đầy bóng mát, nó ngồi nhâm nhi ổ bánh mì.

_ Đây....cô dám giành ghế của tôi à- Nam đứng đằng sau nó, tỏa sát khí đầy người

_ Ừa... cái giọng nghe quen quen- nó quay mặt ra đằng sau, miệng thôi không nhai bánh mì, nuốt miếng bánh mì trong miệng một cách khó khăn, nó cắt

tiếng- kaka

_Hả- Nam nghếch mặt nhìn nó- Lam....sao muối lại ở đây

_Hách dịch vậy ka, dám giành ghế với muối cơ à, nó nhếch miệng cười, tỏa ra thứ sát khí trấn áp Nam

_Haha, ka đâu biết là muối- Nam cười - xem nào, 2 năm trời mà cái mặt mốc này không thay đổi tí nào cả.

_Ka hẳn rất muốn chết sau 2 năm gặp nhau- nó bóp cổ Nam

_Á...á... ka xin, ka đùa muối tí, à mà muối vào bang nào- Nam khoác vai nó

_Devil-nó đáp gọn

_Yes, ka cũng trong Devil, thật ra đó là banghồi trước của chúng ta đó- Nam giật ổ bánh mỳ từ tay nó- thánh kiù, ka đang đói

_Hừ- nó đang định ra tay thì Nam đã kéo nó quay ngược vào cateen vào đứng chỗ chỗ của hần và My đang ngồi.

_Chào hai người- Nam giật phắt cái mắt kiếng của nó ra- giới thiệu với hai người , đây là bạn lâu năm không gặp của anh.

_Lam hả-My bất ngờ khi nhìn thấy gương mặt của nó-cậu ấy ngồi chung với em mà, My cười khích lệ.

_Hừm...- Hần đã dùng ăn để quan sát nó bởi nó thay đổi quá nhanh và nếu đã là bạn của Nam thì nó không tầm thường tí nào.

_Muối ngồi chơi- Nam cũng ngồi xuống

_Thôi, muối về đây, cũng trưa quá rồi-nó quay mặt bỏ đi.

_A... muối, Nam thấy cho nó 1 cái thẻ màu đen có khắc 3 chữ V.I.P-cầm đi, đến bar POP muối sẽ được chăm sóc chu đáo, ka cũng cần muối quản lý bar phụ ka.

_Được thôi- nó nhét thẻ vào túi rồi bỏ đi.

_Này, có 3 thẻ tờ làm cho 3 người sao cậu lại đưa cho con nhỏ đó- Hần tỏ vẻ khó chịu và tra hỏi Nam

_Cậu làm cho những ai- My tròn xoe mắt hỏi- Me tưởng chỉ có 2 thẻ thôi chứ

_A...không lẽ.... đó là....- Hần dường như suy nghĩ ra điều gì đó

_Chủ nhân đích thức của chiếc thẻ đấy- năm khoác vai hần cười ha hả

_Không ngờ đó- hần nhếch miệng mở một nụ cười- thú vị đây

_Hai người giấu em chuyện gì vậy- My hỏi thì Nam ghe tai My thì thầm 1 điều gì đó, ly nước My đang cầm trên tay rơi xuống My la lớn- THẬT HẢ.....

_Ừ- Nam mở miệng cười toe toét

_Wow....thần tượng của lòng ta....- mắt My sáng rực.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

_Tối hôm đó, đúng 7h, nó đã có mặt tại POP, bước vào trong thì bar còn hơi vắng:

_Muối tới rồi à?- Nam ôm chầm lấy nó.

_Ka tránh ra- nó đập Nam một cái rồ đau- đã nói bao nhiêu lần là muối không thích ai ôm mình cả.

_Chào- hần bước đến gần nó và Nam- vào trong chứ?

_ Nó, Nam và hấn bước sâu vào phía trong, cảm tấm thê như của nó , hấn quet ngang qua cánh cửa, một căn phòng lớn được mở ra.

_ À...ra là nó có công dụng này- nó gật gù- thế đưa cái này ra có rượu free không nhi- nó bước vào trong thì cánh cửa đóng kín lại như cũ.

_ Vẫn là phong cách của DarkMoon nhi, chuyện uống rượu được đưa lên hàng đầu- hấn cười mỉm

_ Vô Tình biết hay nhi, kaka nói cho cậu ấy biết phải không-nó khoanh tay nhìn Nam với ánh mắt tóe lửa(115...a nhầm 114)

_ Ấy ấy, cậu ấy là bang chủ mà, Nam xua tay cầu hòa với nó

_ Ngồi đi- hấn mời nó- 2 năm nay, cái tên của cô đã đi vào huyền thoại đấy.

_ Hà....- nó ngo ngắc- có làm cái quái gì đâu mà huyền với chả thoại.

_ Haizzz. muối oi là muối, đánh 1 đêm long trời lở đất rồi chạy biến luôn mà, có biết người ta nói gì về mình đâu chứ-Nam bật cười

_ Vẫn lấy cái tên cũ chứ- hấn nhìn nó tò mò đưa cho nó một ly rượu

_ Ủhm, cứ như vậy đã- nói rồi nó ngồi suy nghĩ và nhắm nháp ly rượu của mình

_ ^^ lần đầu tiên thấy mặt DarkMoon , từ trước tới giờ cứ tưởng là con trai cơ- hấn thành thật

_ Phụt- nó phun rượu ra, nhìn hấn trân trối- con trai á....

_ Ai cũng nghĩ thế cả muối à- Nam lắc đầu- mạnh quá mà

_ Haizzzz... khinh thường con gái quá

_ Hi hi, cảm lấy-thầy cho nó một cái chìa khóa- cục cưng của muối đấy- hấn đang cảm thấy rất thú vị về con người nó.

_ À, biết xưng hô như thế nào cho phải nhi- nó chộp chiếc chìa khóa và nhận ra là chìa khóa chiếc moto yêu dấu của mình

_ Gọi là huynh, tên kai làm kaka mất rồi- hấn chỉ về phía Nam

_ Ok- nó tiếp tục cầm ly rượu lên thưởng thức

_ À, ra ngoài cho bọn đàn em nó biết mặt nhau chứ nhi- Nam thầy cho nó một cái mặt nạ.

_ ý kiến hay- hấn đồng tình, Nma bước ra ngoài còn mình nó và hấn

_ Đây, xin lỗi chuyện hồi trưa- hấn nhìn nó xem phản ứng

_ Không để tâm- nó thích thú xoay xoay cái ly thủy tinh rồi quẳng cái mặt nạ đi.

_ Hờ... sao thế- hấn bắt ngờ với hành động của nó

_ Sẽ dùng DarkMoon, nhưng không phải bây giờ- nó nghiêm nhiên trả lời

_ Bọn nó tập trung đầy đủ rồi - Nam thò đầu vào gọi 2 đứa

_ Ủhm- nó và hấn cũng bước ra ngoài

_ Chào mọi người, tôi là Lam, sẽ phụ Nam và Tú quản lý bar POP- nó lạnh giọng khiến cả đám phải nổi da gà và cũng biết nó không tầm thường khi tay đang cầm chiếc thẻ đen của bang Devil.

_ Vâng ạ- tuy có chút bất mãn nhưng cả đám vẫn dạ ran và cúi chào nó, cả 3 lại quay trở lại trong phòng.

_ Sao muối...- Nam định hỏi thì nó cắt ngang

_ Muối muốn DarkMoon phải mãi mãi là một bí ẩn- nó mỉm cười rồi hỏi - à mà My đâu

_ Bạn gái tên này hả-hấn chỉ vào Nam- chưa tới, mà chắc cũng sắp tới rồi

_ Alo...ùm...My tới rồi, hơ hơ- Nam mở cửa chạy ra đón My

_ Linh thật- nó và hấn cùng đồng thanh

_Ồ.... my idol- cửa phòng vừa mở ra là lúc My bay nhào vào ôm nó chặt cứng

_Hờ- mặt nó ngổ ra

_Lam là DarkMoon, My thần tượng Lam lâu lắm rồi, cứ mong được gặp DarkMoon một lần thôi là toại nguyện- My cười tươi

_Ấy dà, toàn lời đồn thôi- nó xua tay

_Sao mà đồn được, chính anh Nam kể cho My nghe mà- My lúc lắc người nó

_Sặc.. Ka hơi bị nhiều chuyện rồi đó- nó lườm Nam khiến Nam lạnh sống lưng

_Lam không biết chứ... có nhiều người giả danh DarkMoon lắm, nhưng toàn bọn nhãi nhép- My bĩu môi- chỉ có Lam mới là hàng thật thôi.

_Muội về coi như Devil chấp thêm cánh rồi- hần nói

_Huynh quá đề cao muội rồi, muội không tài giỏi đến vậy- nó lắc đầu bước ra ngoài và ngồi ngay quầy giải khát.

_Sao vậy- hần theo nó và hỏi

_Bên trong tù túng quá- nó trả lời- cóm tới kìa- nó chỉ ra ngoài cửa

_Nhìn theo hướng bàn tay của nó thì hần thấy một đám trong bang Dragon chui vào quán.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về*... được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

_Muội mở hàng cho ngày hôm nay chứ nhi- hần mong có thể thấy được khả năng của nó, nhưng có lẽ là chưa phải lúc bởi vì bọn Dragon chỉ tiến về hần và giờ giọng thách thức.

_Hi, có lẽ huynh phải mở hàng thay muội rồi- nó cũng tò mò về khả năng của Vô Tình mà thế giới đêm đã đồn đại.

_Này, tụi bây đến đây làm gì- hần bước từng bước khí thế nặng nề ép sát cả đám trong Dragon lui ra khỏi ngoài bar, nó định đi theo để xem kịch hay thì ...

_Này, 11 giờ có mặt ở trường đưa Tử Thần nhé-Nam vỗ vai nó

_Không đưa, tay nghề kém đi rồi, đến cô vũ thi được-nó búng tay ra hiệu cho quầy nước- một Blue Hawaii(tên một loại cocktail có rượu)

_Vâng- tên nhân viên lập tức làm ngay

_Đưa đi Lam... My sẽ ngồi đằng sau để cô vũ cho Lam- My giờ giọng năn nỉ nó

_Hả, vậy chỗ đằng sau ông này để cho nhỏ nào đây- nó chỉ tay vào Nam

_Oài...muốn đi thần tượng cơ, còn anh Nam dám.. cho nhỏ nào lên xe thử coi - My phồng má nhìn Nam

_Anh xin, anh không dám- Nam chảy mồ hôi hột

_Lần sau nhé, hôm nay thì chưa được- nó hôn vào má My làm cô nàng vui không thể tả (ai thấy giống Les thì giờ tay)

_Này, My là của ka đấy- Nam gỡ tay nó ra và kéo My về phía mình

_My à, My theo Lam hay theo Nam- nó thay đổi ánh mắt và đổi sang giọng ngọt ngào không thể tả

_Ồ...- My quay qua quay lại nhìn nó và Nam rồi bay vào ôm nó chặt cứng- My theo Lam- lời nói My vừa thốt ra làm Nam tức xì khói còn nó thì đá đều Nam một cái.

_Haiz.. chẳng đủ ngứa tay- hần từ cổng bar bước vào , lắc lắc nhẹ cái cổ tay rồi ngồi chung với tụi nó

_Chặc- nó cười ranh mãnh- Vô Tình mở hàng cực kì đắt khách nhi- nó chỉ tay ra ngoài sân, lần này là một nhóm xã hội đen(vì toàn mặc đồ đen) tay

cầm " hàng " khí thể bùng bùng.

_ Tiếp phụ huynh một trận đi chứ- hần nhếch mép cười

_ Này này... ác vừa vừa, sao kêu một đứa con gái như muội mà xử lý một đám hơn chục đứa thế hả- tuy nói thế nhưng nó đã rời ghế và bước ra ngoài không một chút tiếng động.

_ Đi coi đi- 2 thằng chưa kịp phản ứng thì đã bị My lôi đi coi nó đánh, 3 đứa cùng núp ở một thùng hàng gần cửa ra vào của bar(chả hiểu núp để làm gì)

_ Này, đến đây chơi được rồi, còn mang mấy cái thứ đó đến đây làm gì- nó cười lạnh chỉ tay vào đám đầu gấu.

_ Ô, ai đây, POP hết người rồi hay sao mà kêu một đứa con gái ra chặn bọn mình thế nhi- thằng đứng đầu nói to khiến cả đám cười hô hô- bọn tao muốn POP là của bọn tao, Vô Tình là gì chứ, chỉ có được cái danh chứ đã nhìn thấy bao giờ đâu(hồ...gãi đứng chỗ ngửa)

_ Ai da, bọn họ không rảnh gặp cái loại rác rưởi như tụi mày-nó nói- làm gì có đủ tư cách mà đòi Vô Tình ra tiếp chuyện, mau mau bỏ mấy món đó xuống, con nít đừng xài mấy thứ đó, nguy hiểm lắm.

_ Oắt con, dám láo à- thằng đứng đầu ra dấu cho 4 thằng xông lên tấn công nó

_ Hi hi- nó lùi lại 2 bước và né đòn chém của 4 thằng- lên hết đi chứ, như vậy ăn thua gì

_ Hừ- nhìn thấy nó có thể dễ dàng né được đợt tấn công của 4 thằng đàn em, tên đứng đầu liền ra lệnh cho tất cả cùng xông lên bởi biết nó không hề tầm thường.

_ Phải thế chứ- từ bên eo nó mang theo một cái hộp nhỏ, Nam biết đó chính là vũ khí của nó, gồm 1 con dao nhỏ làm bằng vàng được trạm trổ rất tinh xảo được gắn với một sợi dây xích dài được làm bằng hợp kim rất mảnh chắc chắn. Tung người lên cao mà không cần lấy đà, nó dùng sợi dây quấn tất cả vũ khí của đối thủ đang hướng về phía nó và bằng một cái giật mạnh, tất cả vũ khí của bọn lâu nhâu đều văng rất xa khỏi vòng chiến.

_ Không ngờ...2 năm cứ tưởng yếu đi, giờ tốc độ còn nhanh hơn trước- mắt Nam tròn xoe

_ Đẹp mắt quá- My reo lên

_ Không chút sợ hãi- hần chăm chú nhìn theo hành động của nó.

_ Vừa nói dứt câu thì lại sợi dây xích ấy lại tóm gọn trời cả bọn lại, và con dao vàng như có mắt lia những đường ngang cắt đứng vào gân 2 bàn tay của từng thằng khiến cả đám rên ra đau đớn.

_ Còn chân thì tự mà về- nó nói không chút nhấn giọng, tư thế đáp xuống đất nhẹ nhàng không chút tiếng động(=.=, có lẽ là biết khinh công), sợi dây xích cũng đã được cuốn vào trở lại trong hộp- còn 3 người sao núp ở đó làm gì- ánh mắt nó hướng về cái thùng hàng nơi có 3 con " sâu " đang cuốn mình ẩn nấp.

_ Oa....12 tên mà Lam xử lý trong tích tắc - My chạy ào về phía nó- thật hâm mộ quá đi.

_ Biết bọn này núp ở đó từ khi nào thế- hần hỏi

_ Mấy cái bóng kia- nó chỉ xuống nền đất, 3 cái đầu ngo ngậy không thôi mà.

_ Ủ nhỉ, ngược bóng đèn- Nam nhận ra và tự vỗ trán

_ Cục cưng của muội ka để đâu- thực sự là nó nhớ cái xe moto yêu dấu lắm lắm rồi

_ Tên này giữ, hần tân trang lại giùm muội rồi- Nam chỉ về phía hần

_ Alo.... đem 2 chiếc moto đến POP- hần cầm điện thoại gọi cho ai đó- 5 phút nữa không có thì tự nghỉ việc đi

_ Huynh tân trang lại cái gì- nó hỏi hần vì rất lo cho cục cưng của mình

_ Nhận ra thái độ quan tâm của nó dành cho chiếc xe, hần giải thích- cũng y như trước thôi, nhưng do để lâu ngày nên cần thay ít phụ kiện, bảo đảm hàng VN chất lượng cao (tiện thể quảng cáo, mà chả biết quảng cáo cái gì=.=)

_ À- nó gật gù

_ Tỷ nữa Lam chờ My nha-My cười toe toét

_ Ủ, được mà, chỉ sợ có người thù ghét thôi- nó nhấn giọng hai chữ " thù ghét "

_ Nè... muội thôi cạnh khéo ka đi nhé, ka không nhỏ mọn thế đâu-Nam nhìn nó tức tối

_Trà thù ổ bánh mỳ hồi trưa thôi- nó cười đều

_Xe tới rồi- hấn lên tiếng nhìn người của hấn đem 2 chiếc xe đặt xuống đường

_Ồ- nó nhìn 2 chiếc xe y hệt nhau- huynh cũng thắng Death rồi sao

_Ừm, Death hay nhắc đến muội lắm đấy, đến bây giờ cũng chỉ có huynh và muội thắng Death thôi- hấn gật đầu- nhưng bây giờ thì mất tích đâu rồi không biết

_Her... mất tích, thằng cha này lắm trò thật- nó suy nghĩ

_Anh...mình vào trong đi, em chờ anh này giờ- một cô nàng ổng ẹo, trông rất xinh, mặc đồ thì hơi...(gọi ý là bộ đồ có thể dùng để tắm biển) ôm chăm lấy hấn, bàn tay chỉ vào mặt nó mà không biết đã gặp phải xui xẻo- ai đây anh.

_Crắc....- đó là âm thanh nó bẻ gãy tay đưa con gái- xưa nay tao ghét nhất ai chỉ tay vào mặt tao- cất giọng lạnh lùng, nó kéo My và Lam vào trong

_Oài, chưa kịp can gì cả- Nam lắc đầu- muội nhanh hơn xưa rất nhiều đấy

_Đương nhiên, qua đó có cao nhân chỉ dạy mà- nó giải thích

_Sax... luyện đến vậy đó hả- Nam trở mặt nhìn nó

_Rảnh rồi không có chuyện làm mà- nó thở hắt ra(có nó rảnh ý, 2 năm vừa học trung học, tốt nghiệp đại học mà kêu là rảnh>.<)

_Muội.... bẻ tay cô à làm huynh nhức đầu- hấn cũng vừa bước vào- khóc léo nhéo điếc cả tai

_Loại đó thì cho vài cọc tiền là ổn chứ gì- nó nhún vai không thèm quan tâm

_Biết là thế nhưng ồn ào nhức đầu- hấn móc điện thoại- cho huynh số điện thoại.

_À, quên mua điện thoại, hèn gì cứ thấy thiếu thiếu cái gì á-nó chợt nhận ra- đợi nhá, đi mua đã - nó phóng xe đi mua mà để lại 3 đứa nhìn nó mà lắc đầu.

_20 phút sau nó trở về bar, trao đổi số, bàn bạc chuyện quản lý bang, đúng 11 giờ, cả đám xuất phát đến trường đua Tử Thần

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

_Trường đua Tử Thần là nơi mà cả các tay đua đều mong chinh phục được khúc cua Tử Thần với góc cua là gần 330 độ và cách 10 mét là khu vực hầm đã nuốt trọn biết bao nhiêu sinh mạng con người dám đua với Tử Thần. Độ hot của trường đua Tử Thần không hề giảm khi hôm nay lại có mặt 2 chiếc xe danh giá cùng có mặt ở đây, ai cũng biết để có được chiếc xe này phải chiến thắng Death, được mệnh danh là vua tốc độ, Vô Tình đã có được một chiếc thì không ai không biết, nhưng chủ nhân của chiếc xe tương tự lại là một đứa con gái có thể chạy xe ngang hàng với Vô Tình đằng sau lại là Công Chúa của thế giới đêm gây bao nhiêu sự tò mò.Lý do không ai biết nó có xe là do trận đấu của nó và Death diễn ra vào ban ngày, chính nó đã liều mạng hơn Death khi đã dám trượt xuống gầm chiếc xe tải đang chạy ngay khúc cua Tử Thần để dành chiến thắng mà khiến Death phải le lưỡi khâm phục.Nhưng Death cũng không biết nó chính là DarkMoon.

_Này em, cho anh cơ hội lái chiếc xe huyền thoại này nhé- một tên trông cũng khá đánh liêu xen qua đám đàn em của Devil để bắt chuyện với nó.

_Bóp...- nó đập tên con trai vắng ra xa- biết là huyền thoại mà dám a đua hả- giọng nó nhẹ như bông nhưng khiến những ai nghe được đều có cảm giác lạnh lạnh.

_Sau khi lũ đàn em đã ổn định chỗ ngồi cho 4 đứa, Nam liền mượn xe của nó để đua với hấn,ai cũng tò mò về nhân vật mới khi có thể ngồi chung với 3 người cực nổi tiếng trong thế giới đêm.

_Ka mà cho đứa nào lên xe muội thì đừng trách muội- nó nói với Nam kèm theo giọng đe dọa

_Dạ... biết rồi- Nam cười với nó, chần chừ, Nam cười với người con gái khác ngoài Hoài My, ngoài ra còn trả lời nó rất lễ phép.... nó là ai..., mọi câu hỏi được đặt ra xung quanh nó

_ Hừm, biết là tốt- nó cầm ly rượu nhâm nhi từng chút một- cẩn thận đấy 2 ông\

_ Không sao đâu- hần hơi tiếc vì nó không tham dự- đâu có cá cược gì- nói rồi hần và Nam cùng phóng nhanh đi.

_ Từ đằng xa có một người luôn quan sát nó một cách tỉ mỉ, không ai khác chính là Kevin, cậu hơi buồn vì nó không tham gia vào Dragon mà lại vào Devil và có lẽ cậu tiếc nuối về tài năng của nó mà lại không làm trợ thủ cho Dragon.

_ Lam, hôm nay Lam chờ My về nhà Lam ngủ đi, bâm My đi vắng hết rồi, ở nhà một mình buồn lắm- My nói với nó mà khuôn mặt như cún con ý, làm nó không nở từ chối.

_ ^^ đừng chê nhà Lam nghèo nhá- nó gật đầu đồng ý

_ Không có đâu, ở chung với thần tượng là My vui rồi- My cười vui vẻ(nó đâu biết là My giả vờ)

_ Tới rồi kìa- nó chỉ hần và Nam đang băng nhanh về đích-cũng khá đấy chứ, tay nghề hơn xưa nhiều đấy ka.

_ Ai da, cái tên này, không chịu nhường nhịn anh em gì cả-Nam nhảy xuống xe

_ Her, ngu chi mà nhường- hần cười đều nhưng khiến các cô nàng ở trường đua đỏ rập xuống vì nụ cười đó.

_ À há, con nhỏ này- 1 giọng nói quen quen phát ra từ sau lưng nó, giọng đầy vẻ trêu ngạo .

_ Nó quay đầu lại- ồ.... ra là chị đại bang Dragon- nó nhếch mép nhìn Hạnh

_ Ra mày cũng không phải tay vừa, bám theo con My có vài tiếng mà đã leo lên được vị trí này sao- Hạnh chỉ mặt nó

_ Crắc....-âm thanh quen thuộc lại tạo ra một thứ không khí đáng sợ bao trùm xung quanh những người nhìn thấy... nó quá mạnh... chỉ cần 1 tay đã có thể bẻ gãy tay Hạnh-khôn kiếp, cái ngày quái quỷ gì mà đến 2 đứa chỉ mặt thế này-nó cúi gắt còn đám đàn em thì đỏ mặt hời hợt và lặng thinh vì mới nhận thấy là nó cũng tàn nhẫn không kém Vô Tình là bao nhiêu.

_ Bớt nóng đi mà- My cười tươi vuốt vuốt lưng nó

_ Mày còn không mau cút- nó tròn mắt nhìn Hạnh còn Hạnh thì đang bỏ đi với khuôn mặt đau đớn và không quên kèm theo lời đe dọa đối với nó.

_ Bớt nóng, uống miếng nước hạ hỏa- hần đưa cho nó ly rượu và kèm theo đó là ánh mắt khá khâm phục nó.

_ My về nhà Lam đi, Lam nấu cơm rồi- nó nhảy phốc lên cục cưng của mình

_ Đi đi- My vừa leo lên xe thì nó phóng vút đi với tốc độ kinh hồn khiến cả đám phải choáng. Từ bây giờ, cái tên Lam lại nổi lên trong thế giới đêm.

_ Biết nhà Lam ko Nam- hần hỏi

_ Biết chứ- Nam và hần cũng leo lên xe phóng đi, bỏ lại những ánh mắt đầy ngỡ ngàng tiếc nuối của những đứa con gái tại trường đua.Camera lia ống kính tại nhà của nó:

_ Woa.... nhà Lam xin quá đi- My chạy vào nhà lẩn xén hết chỗ này đến chỗ kia, còn nó thì phải dắt cục cưng của nó vào nhà.

_ My đói chưa- sau khi xong việc, nó đưa cho My một bộ pijama rồi chui xuống bếp.

_ Đói chứ sao không đói- My gật đầu , khi vừa hâm nóng thức ăn xong và bay ra bàn cũng là lúc 2 tên kia bấm chuông cửa nhà nó.

_ Cả hai vào đi- nó mở cổng chó 2 tên dắt xe vào

_ Ủa- My đang bốc tay ăn vụng miếng thịt chiên nó làm- hai người đi đâu đấy

_ Đến thăm nhà DarkMoon- hần đáp- đẹp quá, dù toàn bằng gỗ

_ Đói chưa, ăn cơm luôn cho vui- nó mang thêm 2 cái chén nữa

_ Không khách sáo- Nam bốc cơm cho My và xồng vào chén luôn

_ Ngon quá- My cũng sà vào thưởng thức món nó làm

_ À Lam, sao mấy cây đèn lồng phát sáng hay vậy- hần chỉ ra ngoài hàng rào

_ Cây gen phát quang của đom đóm vào nên nó mới sáng như thế- nó trả lời(chém chém chém gió)

_ Công phu nhỷ - My tròn xoe mắt trong miệng vẫn còn nhai cơm

_Ừm, nông nội Lam làm cho Lam á- nó gặt đầu. Đến 2h thì Nam và hấn kéo nhau về, còn nó và My thì lên giường đi ngủ.

_Đúng 6 giờ sáng, ánh sáng tràn ngập vào phòng, tiếng chim hót líu lo trên cành(thăng 1 tý)- hít... hít... mùi gì mà thơm vậy ta- mắt My mở to, chạy đi kiểm nơi mùi thơm phát ra

_Chào buổi sáng- thì ra mùi thơm đang phát ra từ cái chảo cơm chiên mà nó đang nấu.

_Woa....ngon dậy nè, chắc chuyển qua sống với Lam luôn qua- mắt My long lanh, đằng sau có một cái đuôi cáo phe phẩy(thấy thế nên tả thế, t/g tôn trọng sự thật)

_Thay đồ đi cô nương, 7h rưỡi là 2 tên kia đến á- nó cốc đầu My

_Tuân lệnh- My chạy te te thực thi nhiệm vụ

_Ấy da...thơm quá vậy nè....- Nam ngóc đầu vào (Nam cũng có chìa khóa nhà nó)

_Sao bảo 7h rưỡi mới tới- nó hỏi

_Muội về rồi thì kaka qua ăn ké chứ sao, có vậy cũng hỏi- sau lưng Nam cũng mọc lên 1 cái đuôi cáo(vợ chồng nhà cáo=.)

_Vẫn có tinh thần ăn uống như ngày nào nhi- nó lắc đầu, nó múc 3 phần cơm chiên ra 3 cái đĩa, bỏ mỗi đĩa 2 cái trứng ốp la rồi lại bỏ lớp rau trộn và rưới nước sốt lên trên cùng. Vừa bung ra ra đến bàn thì gặp hấn- huynh cũng tới à

_Tên kia lòi tới- hấn chỉ Nam

_Vậy ăn sáng luôn- nó bung 3 đĩa cho 3 người

_Mục đích tới đây là vậy mà- hấn cười

_Ham ăn như ka- Nó bước vào bếp và múc thêm 1 đĩa cơm cùng 3 ly nước cam

_Ủa... sao lại 3 ly- My ngược nhìn nó

_Lam không thích đồ ngọt-Nam giải thích

_Thế à- My múc 1 muỗng cơm- oa.... ngon quá đi

_Ừm...- hấn gặt đầu tỏ vẻ đồng tình

_7h rưỡi, 4 đũa phóng xe đến trường, vừa đến nơi 1 đám Dragon đã đứng chờ sẵn với Hạnh cùng cánh tay bị bó bột

_Đứng lại- Hạnh hét lên

_Không- nó tăng ga vào đám Dragon khiến tụi nó hoảng sợ chạy ra đến chỗ tông trúng không thôi lại chết oan mạng- nhát gan- nó xì một tiếng rồi cùng 3 người kia đi vào lớp

_Hờ, sao hai ông nay lại vào lớp này- nó hỏi

_Mới chuyển lớp-Nam trả lời nó trong sự hò hét của đám con gái và tiếng thờ dài của đám con trai trong lớp.

_Im hết- hấn quát khiến cả lớp im lặng đến nỗi có thể nghe được tiếng muỗi bay(chém gió muôn 555)

_.= cũng rảnh rồi thật- nó phá tan không khí nặng nề rồi vào chỗ ngồi chung với My và đeo headphone nghe nhạc.

_Tí nữa tới trụ sở của Devil một tý- hấn đập vai nó

_Ờm- nó gặt đầu làm cả lớp sùng sốt, nó là học sinh mới mà sao lại quen được Vô Tình, đầu phải ai cũng dễ dàng vào được trụ sở của Devil, ngay cả My muốn vào đó cũng phải có Nam dắt đi cơ mà, soa nó lại gặt đầu dễ dàng như thế chứ.

_Xem nào.... thành phần mới nổi...- Thông bước vào lớp nó trước ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người, hôm nay là ngày gì mà mọi nhân vật đáng sợ đều tụ tập ở cái lớp 11D này thế này.

_Sao Thông lại ở đây....- My nhìn Thông

_^^ chào My- Thông cười với My một cái thân thiện

_À, giới thiệu với Lam, đây là bang chủ bang Dragon, Lý Thông- my gọi nó

_Ừm, nó dò xét Thông một chút, ánh mắt hiện chút ý cười, đánh giá Thông một lượt rồi lôi laptop ra gõ gõ cái gì đó

_Anh hai- Kevin cúi đầu chào Thông

_Nào nào, đứng dậy đi, dám đụng đến bạn gái của Thông này thì không tởi chút nào- Thông chạm vào người nó

_Dơ bần- tuy không biết nó làm gì nhưng Thông lùi lại vài bước và xoa xoa cổ tay

_Bản lĩnh lắm, tao thích mày rồi đấy- Thông nổi nóng và gằn từng tiếng.

_Rác rưởi- nó tháo headphone và nhìn thẳng vào mắt Thông

_Mày....- Thông đã thật sự tức giận

_hì hi ....- Nam cười khinh miệt

_Lý thiếu gia..., tập đoàn sắp sụp đổ không lo mà lo chuyện bao đồng à- nó nhìn Thông

_Mày nói cái gì- Thông trợn mắt

_3...2...1... tít toong- nó búng tay, điện thoại của Thông lập tức reo lên

_Alo... chuyện gì ạ... hacker á....- Thông bắt nghe- hử....được lắm...tao nể mày....Thông nhìn nó rồi chạy vội ra khỏi lớp.

_Buổi học hôm đó trôi qua một cách nặng nề đối với từng học sinh của lớp 11D, nó là ai mà có thể khiến bang chủ Dragon vội vã bỏ đi và nó còn có vẻ coi bang chủ Devil như ngang hàng, 11D có vẻ đã đón nhận một nhân vật khủng bố rồi đây.Buổi trưa, tại trụ sở của Devil.

_Muội làm cách gì mà hay vậy- Nam tò mò

_Không giờ bang chủ Dragon lại là con trai của Lý gia, có một phi vụ Lý gia phá đám công ty nhà muội, đây là cái giá phải trả mà thôi- nó mỉm cười thỏa mãn

_Hả... nhà muội cũng kinh doanh á- Nam trợn mắt vì Nam cũng không biết gia thế của nó như thế nào.

_Ấy dà, ngồi đi, có chuyện cần bàn- hần kéo nó và Nam ngồi xuống

_Sao? - nó hi

_Sau buổi họp nó không nói gì, hần cười mỉm chỉ cộp cộp còn Nam thì thể hiện rõ sự lo lắng.

_Cả 3 sao thế - nhìn mỗi người thể hiện một biểu cảm, My cảm thấy lo lắng.

_Nhiệm vụ bất khả thi, sao có thể làm trong 1 ngày chứ- Nam ôm đầu, còn nó thì im lặng suy nghĩ về chiến lược hần đưa ra mà không thêm đề ý xung quanh

_Lam...- My lay nó mà nó vẫn đứng bất động

_Em cứ để Lam suy nghĩ, coi cái bộ óc của nó sẽ tính toán như thế nào- Nam căn My lại

_Sau một tiết học suy nghĩ, nó xách balo đi thẳng ra khỏi lớp, giáo viên cũng không dám can vì đã có lệnh của thầy hiệu trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

Vừa xách balo ra khỏi trường, nó đã đi đến POP để lấy cái mặt nạ mà khi xưa DarkMoon vẫn đeo và nó trở về nhà lấy 1 cái túi , trong túi là những viên đá hổ phách có khắc chữ DarkMoon, tiếp đó là nó lấy một chiếc moto khác chỉ toàn độc nhất một màu đen. Nhiệm vụ mà hần giao cho nó chính là cho đến 12h đêm nay nó phải xử lý các trụ sở của Dragon ở một nửa thành phố nó đang sống, danh sách nó đã nắm rõ và nó thấy rằng xử dụng cái tên DarkMoon bây giờ sẽ là hợp lý nhất. Trở lại với hần và Nam

_Này, có quá ép người không thể- Nam đang cho một đám thẳng vào mặt một thẳng thẳng bang Dragon

_ Cũng thường- hấn thì đang...nắm đầu một tên khác trong Dragon với khuôn mặt không còn nhận dạng được bởi máu và đã sưng phù lên vì bị đánh.

_ Dù gì cũng là con gái mà- Nam khó chịu tung một cú đá trúng một tên khác

_ Ỉt ra cũng phải xem năng lực chứ- hấn vẫn nắm đầu tên đó- có chịu khuất phục Devil hay không-hấn cười lạnh.

_ Hừ, còn khuya , bọn tao mãi mãi là thành viên của Dragon- tuy đã bị đánh toi tã nhưng tên này vẫn dút khoát

_ Vậy chơi với kiến nhé- hấn mở chai nước đường tưới lên người " bạn ý " rồi quăng vào một cái hộp mà đã được chuẩn bị sẵn...bên trong hộp như mọi người đã biết...toàn là kiến lửa đã được " tuyển chọn" rất kỹ.

_ Đại ca....- lũ Dragon lo lắng hét lên cho " nạn nhân " đang nằm chịu trận trong hộp

_ Còn tụi mày thì sao- hấn quay phắt lại nhìn đám Dragon đang nhìn thủ lĩnh nhóm " chơi với kiến"

_ Được... bọn này đồng ý- cả đám gật đầu kèm theo ánh mắt e ngại

_ Tốt- hấn quay người đi đến khu vực tiếp theo.

Lại một lần nữa bắt đầu đi quay lại về với nó:

_ Đây...- một thằng trong Dragon nhìn thấy một người đang đeo mặt nạ đen lái chiếc moto xông thẳng về phía tụi nó- lại một DarkMoon nữa kìa

_ Hó hó, lại một đứa hoang tưởng nữa à, DarkMoon là cái quái gì chứ, cũng là hư danh thôi mà- thằng khác nhìn thấy nó thì cười to

_ DarkMoon thật có lẽ cũng đã chết rồi cũng nên- một thằng khác phì phèo điếu thuốc thì- póc...- bị một thứ gì đó ném trúng đầu

_ Đứa nào chơi bọn tao thế hả- cầm viên đá hỏ phách nó vừa ném

_ Là tao, DarkMoon đã chết rồi sao- nó bước xuống xe- vậy cứ xem tao là một DarkMoon mới đi...

_ Chuyện gì thế- thằng thủ lĩnh nhóm Dragon bước ra thì đã thấy 3 thằng đàn em nằm bất động máu tứa ra từ tay và chân và thấy một nhân vật đeo mặt nạ đứng trước những cái xác bất động ấy- mày là ai

Nó không lên tiếng, dùng mũi giày hất viên đá hỏ phách bị rơi ở dưới đất bay lên cao và tung một cú vô-lê ngoạn mục đá viên hỏ phách bay tới tên thủ lĩnh.

_ Hừ- chụp được viên đá, tên thủ lĩnh nhìn thử và bất giác rùng mình và khẽ run -D.A.R.K.M.O.O.N..., người đến đây làm gì... không lẽ

_ Hi...- nó khẽ mỉm cười, nó thay đổi giọng nói cho trầm xuống- muốn quy phục Devil hay tự chuốc lấy thảm bại như 3 tên này.

_ Thôi được...- tên thủ lĩnh thở dài - ngày tàn của Dragon cũng đã đến, DarkMoon cũng đã trở về lại Devil, tôi cũng không còn gì để nói- tên thủ lĩnh tự biết mình và đám đàn em không phải đối thủ của nó.

Đúng 1h đêm,toàn bộ thành viên trong Devil đều có mặt trước cổng trường StarKing, đương nhiên là cả các thành viên Dragon đã quy phục Devil, hấn và Nam vẫn đang chờ nó và nhón nhờ uống rượu thì có một bóng đen từ nóc trường đáp xuống mặt đất và tiến về phía tụi nó

_ 2 người giờ mới đến à- nó vẫn đeo mặt nạ và nói cho 2 tên kia vừa đủ nghe, còn các thành viên còn lại của Devil bất giác tò mò về nhân vật mới.

_ Mới xong đây thôi-Nam mỉm cười- Vô Tình đoán không sai, đúng là dùng DarkMoon để đi xử lý thật

_ Ra đi- nó vỗ tay 3 cái, một số lượng lớn người trong Dragon bước từ trường ra và kính cẩn cúi chào nó- qua bên kia đứng- nó chỉ vào đám đàn em của Devil , cả đám di chuyển trật tự không chút ồn ào.

_ Xong từ bao giờ- hấn hỏi

_ 9h, chờ 2 người dài cổ- nó lắc đầu

_ Há- Nam đánh rơi ly rượu-sao nhanh vậy

_ Chứ muốn chậm à- nó chụp ly rượu của Nam đánh rơi và uống luôn.

2 chiếc xe mô tô phân khối lớn chạy về phía tụi nó, đám đông dạt ra hai bên để chiếc xe chạy vào gồm Kevin đi một chiếc, Thông và Hạnh đi một chiếc.

_ Hay cho tụi bay, đám đông đến Dragon của bọn tao- Thông đứng đối mặt với hấn, khuôn mặt không lộ biểu cảm nhưng đôi mắt sáng rực đầy vẻ căm phẫn.

_Mây biết mà, một nước không thể có hai vua- hấn nhếch miệng trả lời

_Ừ....- Nam nhìn xung quanh vì không biết đó đã biến đâu mất.

_Đem ra đây- Thông quát lớn, ba bóng người xuất hiện gồm 2 tên to con lực lưỡng đang giữ My

_Thả tao ra- My cố sức vùng vẫy nhưng vô ích

_My... soa em ở đây, anh đã kêu em ở nhà mà...- Nam hét hoảng thật sự

_Em đang qua nhà Lam... không ngờ lại bị tập kích- My tức tối- chỉ đáng khinh cho cái loại đi đánh lén sau lưng mà thôi.

_^^, sao lại nói thế, tôi cũng đánh lén sau lưng đây- nó cất giọng nói đằng sau lưng My, kèm theo đó là một chuỗi hành động hạ gục 2 tên giữ chặt My bằng con dao của mình, cuối cùng..nó liếm con dao đầy máu bằng sự hứng thú- cũng không tệ

_Mây là....- Thông ngờ ngợ nhận ra nó...

_DarkMoon....- My ôm chặt lấy nó...

_CÁI GÌ!!!!- đây là một chuỗi âm thanh từ miệng Thông, Kevin, Hạnh và vô số người... thuộc cả Devil lẫn Dragon .

_Có cần phải ngạc nhiên vậy không, ai chẳng biết DarkMoon thuộc bang Devil- Nam cố tình nói lớn cho tất cả cùng nghe.

_Hừ, biết đâu là Devil dùng kẻ sách thay một người nào đó làm Devil rồi đem ra hăm dọa mọi người- Hạnh khoanh tay khinh khỉnh nhìn nó.

_Suy nghĩ không tởi- hấn gật gù

_Không...là DarkMoon thật đấy- Thông chăm chú nhìn nụ cười ngạo nghễ của nó, cái nụ cười đã in sâu trong tâm trí Thông mà bao lần khiến Thông phải sợ hãi và gặp ác mộng. Lời đó từ miệng của Thông phả ra làm Hạnh cũng phải giật người...huyền thoại trong thế giới đêm đã trở về thật sao???

_Nào ,tập trung chuyện chính đi- hấn nói- xem nào... gần hết Dragon đã quy phục Devil... chỉ còn các người thôi đấy

_Đừng hòng- Hạnh hét lớn

_Chính nó là người đã đánh lén My đấy- My chỉ mặt Hạnh- cái đầu cô toàn nghĩ ra chuyện xấu thôi

_Vậy sao, xin mạn phép...- hấn bắt ngờ chụp lấy Hạnh- gậy một tay có lẽ chưa đủ với cô- hấn nắm tóc Hạnh giơ cao rồi đâm vào bụng Hạnh không chút thương tình khiến Hạnh ngã xỉu tại chỗ.

_Đẹp mắt- nó vỗ tay khen ngợi , ngoài nó và Thông ra thì miệng ai cũng há hốc nhìn hấn như sinh vật lạ

_Mây muốn gì- Thông nhìn hấn

_Đơn giản, Devil là duy nhất- hấn nói

_Được... đầu một trận đi- Thông thờ dãi nhìn đám đàn em của mình đã quy phục Devil

Gần như ngay lập tức, Thông lao vào hấn để cho hấn một cú đấm, hấn cũng không vừa khi bồi trả lại Thông một cú đá, ai cũng trở mắt nhìn 2 nhân vật nổi tiếng của thế giới đêm đang thi đấu với nhau. Đó sẽ là một khoảnh khắc đáng ghi nhớ trong đời nhưng cho dù 2 bên có ngang tài thì Thông cũng sẽ thua bởi một phần đang bị áp lực bên gia đình đang bên bờ vực phá sản và lại bất ngờ gặp lại DarkMoon thì tâm lý sẽ hoảng loạn hơn rất nhiều. Trận đấu cũng đã đến hồi kết khi Thông bị hấn knockout bằng một cú đá cắt kéo trúng ngay ngực.

_Anh hai- Kevin chạy lại dìu Thông đứng dậy

_Thôi được, tao đã thua- Thông thờ dãi- Dragon sẽ không còn nữa - hấn tuyên bố làm bao nhiêu thành viên Dragon dù đã quy phục Devil cũng cảm thấy buồn. Còn Kevin...nhờ các người chăm sóc giúp, có lẽ tao không trở về đây nữa.

_Anh hai, sao anh lại nói thế- Kevin hét hoảng, en chỉ đi theo anh thôi

_Vậy hãy đi theo người mà anh kính phục nhất- Thông chỉ vào nó- hãy đi theo DarkMoon

_Không, vậy hãy làm đàn em của Lam, tôi không nhận bất kì ai cả- nó lắc đầu và lái xe bỏ đi khi mọi chuyện đã giải quyết êm đẹp.

Vậy là từ ngày hôm nay, Dragon hoàn toàn bị xóa sổ, tiếng chuông 12h ngân vang trong chiếc điện thoại của nó, thành phố của nó chỉ còn duy nhất Devil. Xem ra nó đã hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên một cách xuất sắc đấy chứ.

Chương 7

Những ngày sau đó thì rất bình yên đối với nó, đi học..ăn..ngủ...đi học vì nhờ Kenvin đã phụ nó đến quán lý bar, nó cũng không cần đến POP, nhưng nó lại hơi chán vì bây giờ đi đến đâu cũng toàn là đàn em của Devil=>không đánh ai được => ngứa ngáy chân tay=> bức tức. Và lại có một chuyện cũng làm nó bức tức không kém đó là một số thành viên trong Devil muốn nằm dưới sự quản lý của nó và mong được nó dạy dỗ và chỉ bảo vì nghĩ rằng nó là em gái của DarkMoon.(1 đám " thông minh" như nhau)

_Chị Lam....- Kevin thì thào vào tai nó khi nó đang gục xuống bàn nằm ngủ

_Grrr.... có đề cho tôi ngủ không hả- nó đập bàn- đã nói là tôi không thích chuyện này mà

_Nhưng...chính anh Tú kêu em đi gọi chị mà- Kevin gãi gãi đầu

_Oài... điên thật đấy- nó nghiêng răng kèn kẹt rồi đứng phắt dậy đi ra canteen

_Chị Lam- một đám gần 20 đứa trong Devil cúi chào nó

_Alo....huynh tới đây mau- nó gọi điện thoại cho hấn

_Ồ đây- hấn nhảy phóc từ cây bàng lớn mọc ngoài canteen- muội tới rồi à, là lũ này muốn làm đàn em của muội.

_Đã nói là chỉ nhận một mình Kenvin thôi mà, do DarkMoon gửi gắm thôi, còn lại huynh với kaka tự quản lý hết đi, đùn đẩy cho muội làm gì.

_Do tụi nó xin, huynh không nói gì cả- hấn lắc đầu

_Cho tụi em theo chị đi ạ- cả đám nói to

_Hừ... không là không- nó quay phắt đi

_Chị Lam muôn năm....- Kenvin nhìn nó mắt đầy sự ngưỡng mộ

_Bỏ ngay cái trò mè nheo ấy đi, tên Thông hấn ổn rồi, công ty ổn định lại rồi đấy- nó nói với Kenvin

_Thật hả - mắt Kenvin sáng rực. Kể ra thì cũng buồn cười, chính nó đột nhập vào tài liệu của Lý gia để phá hoại Lý gia đến bờ vực phá sản thì cũng chính nó lại giúp đỡ Thông ổn định lại công ty này.

_Đừng có chấp vậy chứ, tụi nó thành tâm mà- hấn khều nó

_Này....nó muốn chết sớm không hả...- ánh mắt nó từ buồn ngủ chuyển sang đầy sát khí và có thể giết bất kì ai lúc này - Kenvin tí mang cặp về cho tôi, còn nhận đàn em thì không bao giờ.

_Haiz...muốn làm đàn em của chị Lam sao mà khó thế không biết- cả đám cúi đầu thờ dài

_Haha, muốn làm đàn em của Lam đến vậy cơ à- Nam vừa đến cũng chứng kiến được cảnh hay

_Cậu với Lam đánh nhau thì ai thắng- hấn nhìn Nam dò xét

_Lúc trước đã thua, bây giờ cũng không thể thắng- Nam giả vờ rầu rĩ rồi đột nhiên thay đổi thái độ- thích muội muội nhà ta hay sao mà hỏi hoài thế.

_Điên à- hấn tát đầu Nam nhưng trong lòng lại thót lên một cái như đã bị nắm thóp.

Còn nó sau khi câu gấu với đám đàn em trong Devil thì phóng xe đi đến một bờ sông đầy cỏ. Và tình hình bây giờ là nó đang ngồi hóng mát trên bờ đê của con sông cạnh cực cung của mình.

_Haiz...đúng là không nhớ ra mình, chắc đó lúc đó còn bé quá-nó tự nói với mình và đang suy nghĩ một điều gì đó- không đúng, lúc đó mình còn nhỏ sao vẫn có thể nhớ đến bây giờ....- đang lúc nó đang tự sướng thì...

_Ái chà, con gái như em mà lại có một chiếc xe như thế này à- 4 thẳng đầu trâu mặt ngựa đã đi đến gần nó và xăm soi cực cung của nó.

_Tụi mày là ai- nó đứng phắt dậy, mặt lạnh như tiền nhìn 4 " bọ rác" dám đụng đến cực cung của mình

_Bọn anh là người bang Bạch Hồ từ thành phố kế bên sang đây chơi- 4 thằng có vẻ đặc chí lắm

_Vậy thì chết đi- nó lập tức đánh 4 thằng không thương tiếc vì vừa bức vù ở trường và cũng đã lâu không đánh ai lại còn dám đụng và cục cựa của nó, đúng là muốn chết mà, tiện thể nó cắt đứt gân tay gân chân luôn cho cửa hàng xe lăn có thêm thu nhập.

_Này cô bé- một cánh tay giữ vai nó thì bị nó cho đo ván bằng một đòn vật qua vai của Judo

_Đại ca....- 4 thằng rên rỉ nhìn đại ca của mình

_Hừ, cùng một bọn à...- nó xử nốt thằng đại ca rồi đá từng thằng lăn xuống bãi cỏ phía dưới- tâm trạng của nó cũng đã tốt hơn rất nhiều, cười khoái trá một cái, nó phóng xe đi mất. Tất cả chuyện đó đều có một người trông thấy.

_Hừm... khá thật, phải mời vào bang mình, như vậy Devil sẽ thua chắc- người đó nói tiếp- dọn dẹp đi, một lũ vô tích sự.

_Vâng- một tên chạy vụt đi.

Tại POP:

_Chị Lam- tụi nhân viên cúi đầu chào nó

_Ừm, Vô Tình và Nam có ở đây không- nó hỏi

_Có ạ, 2 anh ấy đang ở trong kia- Kevin chạy ra đón nó

_Vậy ở đây quản lý đi, tôi vào trong cái đã- nó móc túi lấy tấm thẻ đen mở cửa phòng

_Chuyện gì- hấn hỏi vì nó rất ít khi vào căn phòng này

_Bang Bạch Hồ là bang nào, mới thành lập à _ nó tự rót cho mình một ly rượu

_À, là bang cầm đầu thành phố kế bên đấy, nghe nói cũng mạnh lắm- Nam trả lời nó

_Đã có một số đứa sang đây thăm dò, có lẽ là muốn thao túng Devil- nó gật đầu nói tiếp

_Sao muội biết- hấn hỏi

_Lúc này có đụng độ, cũng đã xử lý toàn vẹn, thế giới lại có 5 thằng đi bằng xe lăn- nó bình thản

_Ặc...- Nam nuốt sặc rượu

_Muội nhanh tay thật đấy- hấn đan 2 tay vào nhau

_Tính sao, chờ đợi hay là hành động luôn- nó nhìn thái độ của hấn rồi hỏi

_Chờ... nước sông không phạm nước giếng, chúng nó chưa làm gì cả mà- hấn trả lời

_Ừm...nó xoay xoay ly rượu suy nghĩ trong chốc lát rồi bước ra ngoài- kaka... chuẩn bị cho muội một bộ đồ chuẩn một tý, tý muội vào lấy đấy.

_Đồ gì vậy- hấn hỏi

_Đồ đẹp, đồ.... tý nữa rồi biết, haha, hôm nay sẽ vui đây- Nam cười khoái chí rồi đi mua đồ cho nó

Một lát sau Nam đem đồ về cho nó đi thay, 15 phút sau:

_Kevin- nó vỗ vai Kenvin

_Dạ...á...chị...Lam hả- Kevin lắp bắp- chị...

_Trông ổn không hở- nó nháy mắt với Kenvin

_Đẹp quá ạ....- Kenvin cúi đầu đồ mặt

Nó bước vào trong phòng. Nam cười hí hửng còn hấn thì sưng sò, trước mặt hấn bây giờ là một cô gái đẹp tuyệt trần mới mái tóc xoắn bồng bềnh ngang vai ánh mắt sắc sảo như muốn quyền rũ bất kì ai nhìn vào, một cái áo ba lỗ bên trong và chiếc áo sơ mi trắng buộc ngang eo cá tính, nối theo đó là một cái quần đùi đen với chiếc dây nịch màu bạc cùng với một đôi boots đen cao đến đầu gối để lộ ra một làn da trắng ngần , một sợi dây chuyền hình mặt trăng và một cái dây đeo tay bằng da màu đen là những phụ kiện giúp nó tăng thêm phần quyền rũ.

_Ai đây....- hấn khẽ thốt lên

_Lam chứ ai- Nam trả lời tỉnh bơ

_Bây... chắc không phải đâu- hấn tự nói với mình, sao một cô nhóc tomboy hàng ngày bụi bụi trong quần jean áo pull mà bây giờ lại có thể thay đổi đến như thế này, đâu mới là Lam thật sự, tìm hấn mơ hồ đập loạn một nhịp mắt rồi.

_Ra ngoài chơi đi, muội muốn sang thành phố kế bên chơi-nó kéo hấn và Nam đi ra ngoài và gọi điện cho My tới.

_Chị Lam, có người muốn tìm chị- Kenvin bối rối khi thấy nó ở bộ dạng này, đương nhiên ánh mắt lũ khách trong quán lẫn nhân viên đều hướng về nó.

_Ai- nó vẫn dùng cái giọng lạnh như băng để hỏi

_Kia ạ- Kevin chỉ tay về hướng một tên con trai ánh mắt sắc bén đang ngồi một góc uống rượu và có vẻ là đang chờ nó.

_Cậu là ai- nó bước đến và hỏi tên con trai đó

_Hừm... tôi không tìm cô- tên đó trả lời và quay mặt đi

_Thế à- nó quay phắt đi bước ra khỏi cửa bar, đã leo lên xe phóng đi cùng hấn, Nam, Kenvin thì tên con trai đó như vớ lé ra một điều gì đó rồi cũng đứng dậy và bỏ đi.

_Đi đâu đây?- Nam hỏi

_Bar lớn nhất ở thành phố kế bên, nhưng kaka đi rước My đi đã- nó trả lời

Trước cổng bar Angel đang có 2 nam 1 nữ đứng chờ thêm 2 người nữa, một chiếc moto phóng tới, người ngồi đằng sau nhảy xuống và ôm chầm lấy cô gái đang đứng chờ.

_Oa...- Lam đẹp quá đi, suýt nữa My cũng không nhận ra đây nè

_^^ vào thôi- nó cùng My bước vào quán, đằng sau là 3 tên con trai với khuôn mặt handsome cực kỳ thu hút toàn bộ ánh mắt của mọi người trong quán bar

_My... nhảy không- nó hỏi My

_Hà... Lam nhảy á- My không ngờ một người như nó lại đòi nhảy trên sàn bả như thế này, thật không bao giờ suy nghĩ ra được, nhưng rồi My cũng gật đầu.

_Để anh nhảy với em- Nam dìu My lên sàn nhảy.

_Huynh và Kenvin nhảy không- nó hỏi hai tên còn lại

_Dạ không- Kenvin đỏ mặt rồi lắc đầu, nhảy với nó ư, cho cậu xin đi, nó xinh như thế ... cậu sao mà xứng đôi với nó được chứ(tự ti quá đi)

_Ok, huynh nhảy với muội- hấn đứng dậy và ôm eo nó, và kì lạ là nó không hề phản ứng với cái ôm này

Bước ra sàn nhảy, bắt đầu bằng vài cái nhịp chân để làm quen với điệu nhạc, tiếp đó là những bước nhảy quyến rũ đầy tự tin của nó và My khiến cả sàn sáng bừng lên, mọi ánh mắt thèm thuồng đều đổ dồn vào nó và My nhưng rất may là đã có ánh mắt đầy sát khí của Nam và hấn kiểm chế mấy con sói đói lại gần. Hấn đã bất ngờ với vẻ ngoài của nó thì giờ càng bất ngờ với cách thể hiện của nó bây giờ, thật hấn không biết nó còn bao nhiêu điều bí mật chưa sáng tỏ. Dịu và đỡ nó trong vòng tay, lòng cậu bỗng lâng lâng và vui lạ kì. Nhưng đang lúc vui vẻ thì có một cánh tay đưa ra chụp lấy nó và lôi ra ngoài bar làm hấn hụt hẫng lạ kì, phản xạ là hấn liền lập tức đuổi theo tiếp đó là Kenvin, Nam, My cũng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Người kéo nó ra khỏi bar chính là tên con trai vừa ngồi ở bar POP đã tìm nó, khó chịu vì bị lôi đi như thế nó dùng 2 chân đạp ngay eo tên con trai làm bàn đạp để nhảy xa ra khỏi chỗ vừa đứng. Vừa lúc đó hấn, Nam, My, Kenvin cũng vừa chạy tới

_ Có sao không- My và Nam cùng đồng thanh

_ Không sao- nó đáp lại và nhìn vào tên con trai- cậu là ai, có ăn học không hả

_ Ra đòn rất đẹp mắt- tên đó nói- tôi tên là Đạt

_ Phò bang chủ bang Bạch Hồ- Nam sững người ,còn miệng nó khẽ nhếch lên một nụ cười

_ Ô...cậu biết tôi sao, lâu nay tôi rất ít đi ra ngoài cơ mà- Đạt bất ngờ nhìn Nam

_ Trở lại vấn đề, sao lại lôi tôi ra đây,tôi không quen biết cậu- nó nhìn Đạt đầy dò xét

_ À, tôi muốn mời cô vào Bạch Hồ, cô bản lĩnh lắm, sáng nay tôi đã nhìn thấy cô hạ gục 5 tên đàn em của tôi.

_ Mục đích- nó hỏi nhưng trong lòng khỏi giật mình, tại sao nó bị theo dõi mà không hề hay biết cơ chứ(do đang nghĩ chuyện khác , có vậy cũng giật mình)

_ Hạ gục Devil và thao túng thành địa bàn của Bạch Hồ- Đạt trả lời khiến My và Kevin rất bất ngờ

_ Đoán không sai chút nào- Nam giờ ngón cái chỉ về phía nó

_ Bang chủ của các người là ai- nó hỏi tiếp

_ Ngọc Hạnh..., rất thông minh, đặt bẫy giỏi và rất xinh đẹp- ánh mắt Đạt chột thay đổi khi nói về Hạnh

_ Giới thiệu, đây là Tú, Nam, My, Kevin và tôi , tất cả đều thuộc bang Devil, nhưng đều là lính quèn mà thôi, hiểu không.

_ Sao cơ, lính quèn mà khả năng đã đến như vậy rồi sao- Đạt sững sốt

_ Vì thế, đừng có dại mà đụng đến Devil- nó lườm khiến Đạt lạnh sống lưng rồi leo lên xe trở về nhà.

Trời hồng hồng, nắng trong trong, nó vừa bước tới trường thì một đám đàn em Devil lại đứng trước mặt nó với một điệp khúc y như cũ :

_ Chị Lam- cả đám đồng thanh

_ Gì nữa đây- nó trừng mắt nhìn cả bọn

_ Mong chị Lam nhận tội em làm đàn em trong nhóm của chị

_ Kevin- nó gọi

_ Dạ vâng- Kevin từ đằng sau nó bước lên

_ Cậu nhận đám nhóc này đi,tôi không nhận đâu- nó phất tay

_ Chị Lam... em đâu đủ bản lĩnh chứ- Kevin lắc đầu từ chối

_ Alo...kaka- nó bấm điện thoại cho Nam- ra cổng trường đi có trò nay vui lắm nè, đứng 1 phút sau Nam phóng vèo ra mặt hý hửng không thể tả.

_ Trò gì vui thế hả muội- nam cười thật tươi

_ Nhận đám này làm đàn em cho muội, từ chối muội cắt cổ kaka-kèm theo đó là một hành động đưa tay kê ngay cổ làm ví dụ điển hình.

_ Oài, tưởng cái gì vụ lắm chứ- Nam thờ dài nhìn đám đàn em đang dàn hàng trước mặt

_ Alo...- lần này là nó gọi điện cho Thông- công ty ổn định rồi, về đây đi

_ Nhưng...- Thông áp ứng

_ Nhưng cái gì...về không hả- nó găm gè trong điện thoại- về đầu quân cho Devil ngay, muốn chết à.

_ Hức...ăn hiếp người ta quá đáng- Thông giả vờ khóc(vì nó mà đổi tính rồi)

_ Giờ về hay không- nó quát khiến cả đám bên này và cả Thông toát mồ hôi

_ Chị... Lam, đừng quát anh hai- Kevin run run kêu nó

_ Rồi rồi, tui về là được chứ gì- Thông thờ dài

_Ngày mai mà không có mặt tại trường thì tự nhảy xuống biển cho cá mập ăn đi- nó hạ giọng

_Biết rồi, để sắp xếp đã, cúp máy nha- Thông cúp máy

_Hơ hơ, sao Thông nghe lời muội quá vậy- Nam cười hí hửng

_Ka có muốn chết không mà hỏi tùm lum- nó xách balô vào lớp

Đúng ngày ngày hôm sau thì đã thấy Thông đứng trước cổng trường đợi nó:

_Anh hai...- Kevin vui sướng ôm chầm lấy Thông

_Xong, tên này cho Thông xử lý luôn, có gì thì Thông thay mặt Lam quản lý một số đàn em trong bang, giờ đứa nào còn đòi theo Lam thì Lam xử đẹp đứa đó- vừa nói xong là đã có một đám đàn em ngậm ngùi trong đau khổ.

_Ngồi đi- hẳn mời Thông

_Cảm ơn- Thông cười hiền từ gãi đầu ngồi xuống mà làm cả đám muốn sặc nước, bang chủ bang Dragon lừng danh đây sao.

_Bỏ ngay cái khuôn mặt chết tiệt đó đi, phong độ của 1 đàn anh vút cho cá ăn rồi à- nó liếc Thông

_Thì trước kia làm bang chủ thì phải tỏ vẻ như thế, như Tú nè, giờ có phải vậy đâu mà trưng cái khuôn mặt đó ra làm gì- Thông cãi lại

_Muốn chết à- nó căm phẫn đứng dậy

_Thôi mà, khuôn mặt hạnh phúc mà- Thông lại cười

_Tên này đôi tính rồi- My đánh giá

_Chết nè- nó xông vào đập Thông một trận- đã thế đem làm mời cho Bạch Hồ luôn

_Hả- lần này là cả đám thốt lên- làm mời...

_Chính xác là làm mời cho Hạnh "cô nương", bạn gái của tên này, bang chủ bang Bạch Hồ- nó gật đầu rồi ngồi xuống khi Thông đã ăn no tròn.

_Cái này em biết lâu rồi, do thích anh hai nên Hạnh "cô nương" mới đầu quân vào Dragon thôi- Kevin nói thêm

_Biết sao hôm qua không nói, làm mất công sai người đi điều tra hả- nó nhéo tai Kevin.

_Á...a...a chị Lam đâu có hỏi em chứ- Kevin là oai oái

_Thế làm sao- My tò mò hỏi

_Biết tin Thông về nước thế nào à ta cũng kiểm Thông cho coi, Thông cứ từ chối gặp mặt, rồi tức qua à cũng ra tay bắt cóc Thông về thôi, tới lúc đó tới gõ cửa hỏi thăm thôi- nó nhún vai.

_Có được không đó- hẳn nghi hoặc

_Thử đi rồi biết- nó đáp trả

_À mà muốn gặp lại DarkMoon quá, thần tượng của lòng ta- mắt Thông long lanh

_Ô yê, giống My- My đập lưng Thông một cái rồi đau- không được giành DarkMoon với My- My tung lời đe dọa

_Này...DarkMoon không phải của My nhá, ai giành được là của người ấy chứ- Thông cũng không thua kém mà đáp trả, có vẻ như Thông cũng đã không còn yêu My nữa mà chỉ xem My là bạn mà thôi.

_Thông cảm, DarkMoon là bí mật của bốn bang, không thể nói ra được- Nam tách My và Thông ra

_Oài, mấy người thì biết DarkMoon là ai, còn tui thì cứ như mù á- Thông thờ dài chán nản

Sau một tuần chơi đùa(đi học mà như đi chơi), chờ đợi mãi không thấy Hạnh manh động một chút nào thì cả đám bắt đầu chán nản và nói nó đã tính toán sai. Đúng buổi chiều hôm đó, khi nó vừa bước vào POP, chưa kịp nhấp miếng rượu vào mồm thì Kevin tức tốc chạy vào ngay chỗ nó:

_Chị Lam...- Kevin thở hồng hộc- anh hai bị Hạnh bắt cóc rồi

_Her... phải thế chứ-nó gật gù

_Làm gì bây giờ- Nam hỏi

_Như đã nói trước, gõ cửa thăm viếng thôi chứ sao bây giờ- nó cười khoái chí như đã bắt được một mẻ cá lớn- đến bar Angel hỏi thăm chỗ ở đã.

_Đi- hấn gọi cả đám

_Không cần, chỉ cần huynh, ka và muội đi là được, nếu Hạnh giỏi đặt bẫy thì sẽ chủ quan và không cho nhiều người bảo vệ đâu, bót được người nào hay người ấy chứ-nó lắc tay

_Hả....nhưng em cũng muốn đi cứu anh hai

_Ai cho mà đi, ở nhà ngóng tin đi-Nó ,hấn và Nam leo lên xe phóng thẳng đến Angel.Nhưng lần này ở trước cổng Angel đã có hơn 200 tên thuộc Bạch Hồ đội tui nó:

_Này, cho hỏi bang chủ đang núp ở chỗ nào được không- nó nhìn thấy Đạt đang đứng thì bước xuống xe

_Hừm, muốn gặp thì cứ tự nhiên, tối đó chết thì đừng trách sao không nói trước- Đạt nhìn nó- căn nhà bỏ hoang ở phía Nam thành phố

_Cảm ơn- nó gật đầu

_Nhưng mà... bang chủ và phó bang chủ Devil đều ở đây, cánh tay phải của Devil cũng ở đây nốt, thế thì sao ko đẹp cho sạch để dễ dàng nuốt gọn Devil nhi- Đạt khoanh tay cười lớn

_Phải phải- Nam gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

_Lên- Đạt vừa ra hiệu , lập tức 200 tên xung quanh Angel đồng loạt tấn công về phía 3 người tui nó.

Hấn mỉm cười khi thấy nó không đoán sai bất kì sự việc nào, rút sau lưng một thanh kiếm dài bén ngọt, hấn xông thẳng vào Đạt để chiến đấu. Nam thì cầm một cây khúc nhĩ côn đánh vào chỗ hiểm của từng tên tấn công tới.Còn nó thì tung dài sợi xích vừa xiết cổ từng tên vừa trối lẹ vừa dùng dao để hạ từ từ từng con mỗi với anh rất thích thú.(10k/1 xe lăn đẫy, mại dzô mại dzô). Sau 30 phút chiến đấu, nó và Nam đã hạ xong 200 con mỗi, tiếng rên rĩ và máu đỏ là không thể tránh khỏi.

_Đứa nào còn rên nữa tao cắt lưỡi đứa đó- một lời nó phán ra làm cả đám im bật, nó và Nam tập trung uống bia và xem hấn đang hạ Đạt bằng từng nhát kiếm vô tình.

Đến 9h khuya thì 3 người mới tìm được căn nhà mà Đạt đã nói.Nhìn căn nhà không giống bỏ hoang chút nào vì trông có vẻ là mới xây, nhưng lại sơn toàn màu đen và đặt ngay giữa một khu đồng trống rộng lớn, tiếng côn trùng kêu + từng làn gió lạnh cứ như trêu đùa chốc chốc lại khẽ thổi qua khiến nhưng ai yếu tim có thể ngất xỉu tại chỗ.

_Muội thích chỗ này- câu nói của nó khiến Nam muốn té ngửa và Nam chợt nhớ lại vì sao nó đặt biệt danh là DarkMoon- vào thôi- nó xông xáo

_Khoan, chắc chắn là có bẫy- hấn cản nó

_Không sao, cứ để Lam đi trước - Nam nói

Cứ bước được một đoạn nó lại lui húi phá bẫy, hấn thì ngạc nhiên vì không hiểu tại sao nó biết ở đó lại có bẫy và cứ mỗi lần phá xong nó lại phán 1 câu tựa tựa nhưa nhau:

_Cái này dễ bẫy chuột...cái này dễ bẫy gián....- cứ như thế đến được cổng nhà thì nó đã liệt kê được hơn một trăm con vật tương ứng hơn 1 trăm cái bẫy khác nhau khiến Nam lắc đầu ngao ngán.

_Hèn chi, không thêm để lại một tên nào để trông chừng nhà cả- Nam ngáp dài

_Hai người né hai bên khỏi cái cánh cửa giùm- nó đẩy hai tên qua hai bên, cầm một cành cây to, nó nép về phía hấn khiến hai đứa đứng sát nhau, cầm cái cây nó đẩy cho cánh cửa mở ra thì có một hòn đá tròn to lăn chạy ra ngoài.

_Bẫy con gì đây- hấn hỏi khề vào tai nó làm nó bất giác rụt cổ lại

_Con voi- nó nói mà mặt đỏ như gấc, rất may là đang ở trong bóng tối nên không ai nhìn thấy vẻ mặt của nó.

_Chào mừng các vị khách không mời -Hạnh đứng ở trên lầu nhìn nói to khi thấy cả 3 người bước vào.

_Thả Thông ra đi chứ, bắt cóc được lợi ích gì đâu- Nam ngược cổ lên nói với Hạnh.

_Anh Thông là của tao, sao tao phải thả- Hạnh nhìn cả 3 không chút thiện cảm- các người đến được đây quả không tồi-Hạnh nhếch mép cười.

Ầm...2 bức tường dày chông tiến gần lại và áp sát 3 người , nhưng không ai bảo ai, cả 3 cùng bám bàn chông để leo lên lầu đứng ngay chỗ Hạnh đứng:

_ Các người.....- Hạnh bất ngờ thốt lên

_ Đây, tưởng thông minh mà sao ngốc thế, bấy bàn chông chỉ dùng trong phòng kính thôi, hờ nguyên một cái trần phía trên mà đặt bấy này à- Nó tóm được Hạnh và trói lại.

_ Thông kia- hấn chỉ vào một căn phòng toàn bằng kính xung quanh

Thông thấy nó bước vào phòng thì lắc đầu ra hiệu cho nó đừng vào, mặc kệ mọi cố gắng vô ích của Thông, nó ngang nhiên tiến vào và phát hiện ra quanh Thông có một quả bom thủy ngân, lúi húi gỡ qua 3 bom một hồi, Thông cũng thoát được.

_ Không thể nào- Hạnh thốt lên

_ Haiz... học từ thằng cha Death chứ gì- Nam ngập dài- là Lam chỉ cho hấn trước mà, đúng là bó tay

_ Hà- Hạnh nghech mặt ra, thế chẳng khác nào là lạy ông tôi ở bụi này, mọi mảnh khoe Hạnh học được đều từ nó mà ra hay sao.

_ Oai, hết hồn- Thông thờ phào nhẹ nhõm

_ Con My nó có gì hơn em chứ- Hạnh đau đớn nhìn Thông trong nước mắt

_ Ngay từ lúc sang Mỹ, tôi đã hết yêu My rồi, nhưng tôi cũng không yêu cô- Thông nói

_ Vậy... là con Lam này sao- Hạnh nhướn mắt về phía nó đầy vẻ căm tức

_ Điện- nó tát mặt Hạnh một cái rồi đau- yêu thì cứ yêu nhưng đừng bao giờ hạ thấp giá trị của mình

_ Cô là cái thá gì mà dám tát tôi- Hạnh hét lớn

_ Đó, con người cô không phải cao ngạo thế hay sao, giờ lại phải như một con cún đi cầu xin tình yêu của người khác sao.

_ Ô...- Hạnh dường như tỉnh ngộ ra

_ Chị Hạnh.... chị có sao không- Đạt chạy ào vào nhà khi thương tích trên người đã được băng bó sơ

_ Bị như thế mà vẫn chạy đến đây được, đáng nể- hấn cười

_ Cậu.... đến đây làm gì...tự lo cho bản thân mình đi- Hạnh nhìn Đạt và quát

_ Chị Hạnh, bọn họ có làm gì chị không- Đạt vẫn tiếp tục lo lắng hỏi

_ Trả cho cậu- nó đẩy Hạnh về phía Đạt- cho mà chăm sóc chị hai cho kỹ đi, còn nữa, quay về cái vị trí bang chủ của mình đi, sống tình cảm quá cũng không tốt đâu.

_ Sao cô biết tôi mới là bang chủ...- Đạt bất ngờ

_ Vì tôi là....- nó đứng trước ban công, từng cơn gió khẽ thổi mái tóc nó, trên đầu là mặt trăng tròn tỏa sáng-...là Lam- nó búng người nhảy xuống dưới đất

_ Ai dà- thông thờ một hơi dài- đối quá

_ Tí về rồi ăn...- Nam khoác vai Thông lững thững đi xuống lầu.

_ Alo- nó cầm điện thoại nghe máy- dạ....hihi- tông nói chuyện của nó thay đổi khiến cả đám đứng khựng lại- dạ.... con biết rồi- nó cười và nói chuyện với cái điện thoại với giọng rất chi là nhỏ nhẹ.

_ Đây...không phải Lam- Thông mở tròn mắt.

_ Nhìn gì- nó cất điện thoại vào túi, khuôn mặt và giọng nói lạnh băng quay trở lại

_ Oai... chắc nghe nhầm- Nam lắc lắc đầu, 4 người, 3 chiếc xe lướt đi trong đêm trở về POP

_ Anh hai có sao không- Kenvin ôm chầm lấy Thông

_ Ủ, anh ổn, anh đói thôi- Thông gật đầu

_ Dạ em đi mua đồ ăn ngay- Kenvin vội vã đi mua đồ ăn

_ Đây My- nó ghé vào tay My 1 điều gì đó khiến My phải phun cả nước ra

_Thật hả- My hỏi nó còn nó chỉ khẽ gật đầu.

_ Chuyện gì vậy- Nam hỏi

_ Mai rồi biết, giờ bọn này đi có việc-My kéo nó ra khỏi POP.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Tại nhà của My có hai cô gái đang sắm soi từng bộ đồ, 1 nàng thì luôn luôn lắc đầu, một nàng thì luôn luôn gật đầu, đến gần 2h sáng thì 2 nàng mới lên giường để ngủ nhưng...

_Lam nè, về đây một thời gian rồi ,Lam thấy nơi này ra sao- My mở cái chăn để lộ cái đầu mình ra

_Ừm... cũng có chút thay đổi- nó cũng quay lại

_ Thấy Tú ra sao- My chớp chớp mắt(vào chủ đề rất nhanh)

_ Cũng khá đấy, rất mạnh, có thể quản lý Devil lâu dài- nó khách quan nhận xét

_ Không phải, ý là về tính cách cơ-My chỉ tay vào mũi nó day day.

_À, cũng không lạnh lùng mấy so với lời đồn-nó hơi nhũn nhũn- cũng hơi... tung tung, có mấy kiểu tra tấn người cũng khá độc mà ít tốn tiền

_Hừ, nói chuyện với Lam mất hứng quá đi- My lẩn qua lẩn lại

_ Mục đích cuộc nói chuyện này là gì đây?- nó hỏi My

_ Muốn nói cho Lam biết tại sao Tú có tên là Vô Tình chứ sao- My cười- Lam cũng đã về đây lâu rồi mà không biết thì cũng kỳ.

_ Cũng chưa lâu lắm đâu nhưng cứ kể đi- nó bắt đầu tò mò

_Hi- My bắt đầu nghiêm túc- Cách đây 4 năm... lúc đó cả đám đang học cấp 2 ý, Tú có yêu 1 cô gái... chắc... cứ như thiên thần ý, nhưng đó chỉ là bề ngoài mà thôi.

_ Là sao...- nó chưng hửng

_ Thì có nghĩa là rất tàn ác, lúc hai người đó quen nhau, Tú cũng giống như anh Nam bây giờ , ảm áp và vui vẻ... chắc hơn 1 năm trời... cô ta đột ngột nói lời chia tay và... biết lý do là gì không-My mở to mắt

_ Cứ nói- nó gật đầu

_ Điều tra ra mới biết, cô ta đã dùng tên của Tú để quấy phá và mượn tiền một số tổ chức ngầm, ăn xong rồi bỏ chạy, quăng hết lại cho Tú, còn nữa... bởi vì cô ta tìm thấy một con mèo mới ở Pháp không thua kém Tú là mấy nên qua đó ở cho sung sướng-My thở dài

_ Ờ... thế à- nó gật đầu tỏ vẻ hiểu chuyện

_ Này... đang khúc cao trào cứ làm cho người ta mất hứng là sao- My véo má nó(ngoài My ra chắc chẳng ai dám làm)

_ Kể tiếp..kể tiếp...- nó xoa xoa má

_Haiz... trả nợ thì không sao, nhưng lại bị phản bội và lừa dối như thế, Tú thay đổi tính cách luôn, tàn ác cực kì, nhưng dạo này có phần nào giảm bớt vì nhờ một ai đó(ai vậy ta....). Cái tên Vô Tình cũng từ đó mà ra.- My nhìn nó

_ Hết khúc cao trào rồi phải không..Ờ...- nó ợ một cái rồi to- ăn cái gì mà bụng đầy hơi vậy ta....

Sáng hôm sau tại trường StarKing có một cô gái tóc dài thẳng mượt với đôi mắt nhưng huyền xa xăm, người mặc một chiếc váy trắng tinh khôi dài đến đầu gối, chân mang một đôi giày búp bê trắng, khuôn mặt thanh tú lại đi kèm với một chiếc nón vành màu trắng, làn da trắng ngần và bước đi uyển

chuyển thu hút mọi ánh nhìn, kế bên cô chính là My , cả hai cùng bước vào trường.

_ My...- Nam ôm chăm lấy My rồi nhìn nó- ai đây em

_ Bạn xinh quá- Kenvin mở một lời chào thân thiện với nó

_ Lam đâu- hấn hỏi

_ Chắc còn ngủ ở nhà- Thông gật gù đánh giá cô gái My đem tới

_ Há há- My ôm bụng cười ngặt nghèo- Lam đây nè...-My gỡ cái nón xuống để lộ rõ rã khuôn mặt yêu kiều của nó

_ Rầm...- bốn chú khi được nhà ta không hẹn mà cùng té ngã(kể cả hấn nhá)- Á...A...A...

_ Chuyện gì- nó nhìn bốn thằng bằng ánh mắt nửa dò hỏi nửa khó chịu

_ Muội chịu mặc váy từ bao giờ thế hả....- Nam ngoác mồm không nói thêm được một lời nào nữa

_ Không ngờ đó...thay đổi thần tốc- Thông xoa cằm nhìn nó- ra đáng tiểu thư yếu ớt ghê á chứ

_ Bỏ ngay cái giọng treu ngoi đó đi- nó găm gừ trong miệng tay nắm chặt sẵn sàng cho Thông ăn đấm

_ Chị...Lam...ngây...càng...đẹp- Kenvin ấp úng không chịu được

_ Cảm ơn cậu- nó mở ra một nụ cười mà bảo đảm chưa ai thấy, một nụ cười trong sáng rạng ngời khiến cả đám nam sinh té ngã ào ào(không chém nhá)

_ Oh...no..., muội muội lạnh lùng của ta đâu rồi...- Nam ôm đầu rồi gào lên

_ Hừ, do có chuyện nên mới như thế này thôi- nó quắc mắt nhìn cả đám

_ Con yêu...- có bóng của một người phụ nữ sang trọng từ ngoài cổng chạy vào ôm nó

_ Dạ...mami, mami về nhanh ghê á- nó cũng ôm lấy bà khuôn mặt hạnh phúc không thể tả.

_ Xem con gái của mami nào, một tháng không gặp mà con càng ngày càng xinh- bà xoay nó một vòng nhận xét rồi hôn lên má nó.

_ ^^, mami , đây là các bạn của con- nó giới thiệu cả đám với bà

_ Được rồi, các cháu đi học ngoan ngoãn nhé, ra về Lam dẫn các bạn đến nhà của mami để mami đãi một bữa cơm nhé- bà cười với cả đám rồi leo lên xe đi ngay.

_ Nhìn bà ta quen quen- hấn nhớ là đã từng gặp bà ở đâu đó

_ Mẹ của Lam hả- My hỏi

_ Ủ, nhưng là mẹ nuôi của Lam thôi- nó gật đầu, khuôn mặt băng giá lại hiện lên trên mặt

_ À, chưa bao giờ nghe chị Lam kể về ba mẹ mình cả- Kenvin vô tư nói mà không biết rằng đã chạm vào nỗi đau của nó, hấn thấy ánh mắt nó long lanh lên một chút rồi nó quay người bỏ đi

_ Kenvin, đừng nhắc đến ba mẹ của Lam, họ đã mất lâu rồi- Nam chờ cho nó đi xa rồi mới nói.

_ Hà... vậy lúc này em đã...- Kenvin thở dài... tội cho chị Lam quá.

Nhìn nó bỏ đi hấn tự nhủ thầm, xem ra nó cũng không mạnh mẽ như hấn nghĩ, cũng khá yêu đời và đáng yêu đấy chứ và chân hấn không chủ định mà đã bước theo nó. Còn hiện giờ thì nó đang ngồi trên cái ghế đá của Nam, mắt nhắm hồ nước xanh lâu lâu lại có một chiếc lá vàng rơi xuống làm mặt hồ gợn sóng.Chợt có một cánh tay đặt lên vai nó.

_ Huynh đi đi, muội cần yên tĩnh- không cần quay lại, nó cũng biết người đó là hấn

_ Muội tài thật, không cần nhìn cũng biết là huynh- hấn ngồi xuống cạnh nó và im lặng ngắm nhìn nó.Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, một cơn gió khẽ thổi bay mái tóc nó, hấn cảm một lọn tóc của nó rồi khẽ hít lấy mùi oải hương trên tóc nó, hấn cũng không hiểu sao mình lại làm như thế.

_ Bỏ ngay cái trò đó, tóc của muội chứ không phải tóc của huynh- nó quay phắt lại nhìn hấn- và cũng đừng nhìn muội bằng cái ánh mắt đó.

_ Hơ- hấn thả tóc nó ra- mà ánh mắt gì

_ Ánh mắt huynh nhìn mấy đứa con gái bám lấy huynh, muội không phải là tui nó, tệ hại - nó quay mặt đi

_Hả... tệ hại, với nó hẳn tệ hại như vậy cơ à...- hẳn chỉ biết lắc đầu cười trừ, ít ra nó cũng rất đặc biệt trong mắt hẳn, sao hẳn có thể coi nó như những đứa con gái khác được.

_Hừm...- nó đứng dậy bỏ đi, miệng lầm bầm- tại sao vẫn chưa nhớ ra chứ- bắt giặc nó lại thờ dài.

_Con người muội thật ra là như thế nào đây- hẳn một lần nữa lại đặt một dấu hỏi to đùng về nó.

Chiều tan học, nó cùng cả đám bước ra cổng trường...mami đã đứng chờ tụi nó sẵn, khuôn mặt nó nghiêm túc và chạy ào về phía mami, một tiếng súng nổ vang, một viên đạn đã ghim trúng bả vai khi nó che cho mami, hẳn cũng đã bắt được tên sát thủ vì nhận thấy hành động lạ của nó và nó cũng từ từ gục xuống. Bất tỉnh một thời gian lâu, tỉnh dậy thì hời ôi... nó nhận ra mình đã ở trong bệnh viện.

_Con tỉnh rồi à- mami đỡ nó ngồi dậy với gương mặt tràn đầy lo lắng

_Con không sao đâu mà- nó cười với mami

_Là lỗi của mami, cứ nghĩ là về đây sẽ an toàn nên không cần vệ sĩ...nào ngờ...- mặt bà buồn rười rượi

_^^, đâu sao đâu mà, con cũng là một vệ sĩ của mami đấy thôi- nó an ủi bà- con nghĩ mami nên về Mỹ, ở bên đây không an toàn đâu.

_Ừ, mami biết rồi- bà gật đầu- nhưng do mami nhớ con quá thôi.

_Dạ, khi nào rảnh, con sẽ xin phép ông sang thăm mami mà- nó cười tươi

_Lam...tỉnh rồi hả-My chạy vào phòng một cái vèo- Lam đói không? Khát nước chưa? Có thấy đau hay là mệt ở chỗ nào không? Lam muốn ăn gì? Lam ăn cháo hay uống sữa nhé?.....

_My...hỏi từ từ thôi, Lam ổn- nó đáp lời My

_Chị Lam... em mang tiếng kẻ cận chị mà cũng không bảo vệ được chị- Kevin cúi đầu ân hận

_^^ cậu làm sao mà phản ứng kịp trong trường hợp đó, cậu đâu có được luyện tập đẳng hoàng

_Muội đỡ chưa- Nam đem vào trong phòng nó một bó hoa oải hương.

_Giờ cháu mới nhớ ra bác là ai- hẳn bước vào nói chuyện với mami nó nhưng Thông đi đằng sau thì nhận thấy được sát khí mà người hẳn đang tỏa ra- bác là vợ của ông Mike, người đứng đầu trong tập đoàn huấn luyện sát thủ tại Mỹ, cháu đã gặp bác một lần trong buổi tiệc của thế giới đêm tổ chức tại Nhật.

_^^, cháu nói không sai- bà gật đầu

_Á... ra muội được huấn luyện ở đó á- Nam bắt ngờ... hèn gì, mạnh lên thấy rõ

_Lam là 1 trong 5 sát thủ mà chồng bác tự tay huấn luyện và giỏi nhất đấy- bà mỉm cười

_Còn muội- hẳn tát nó một cái khiến ai cũng giật mình- hết chuyện rồi hay sao mà đem tính mạng của mình ra đùa giỡn vậy hả- chưa kịp thấy nó nổi giận thì đã thấy hẳn nổi giận trước, bang chủ Devil nổi giận...chắc chắn sẽ có án mạng(115 gấp đề...)

_Chẳng ai đùa, cái gì cần làm thì muội sẽ làm- Nó cũng tức giận khi bị ăn một cái tát

_Hừ, để rồi biết bao nhiêu người lo lắng cho muội vậy hả- nghe câu trả lời của nó, hẳn càng tức điên lên được và quát lớn.

_Thà để muội chết chứ không để cho người thân muội bị tổn hại đâu- nó tức giận đập tay xuống giường, vết thương trên bả vai chưa kịp kéo da non thì bắt đầu rỉ máu. Ôm vai mình thờ đốc- chết tiệt, mọi người về hết đi, tôi cần nghỉ ngơi, một mình mami ở lại được rồi- nó nằm xuống quay mặt vào trong và đuổi tất cả ra ngoài.

_Thôi, ra ngoài đi- hiểu tính tình nó nhất, Nam thờ dài kéo mọi người ra ngoài.

_Hừ...bực mình- hẳn cũng đành ra ngoài, nó đâu biết được khi nó gục xuống là lúc hẳn bàng hoàng đến mức nào, một DarkMoon mạnh mẽ là thế cuối cùng cũng gục ngã trước mắt hẳn, tim hẳn thót lại và nếu như Thông không ngăn kịp hẳn cũng đã giết chết tên sát thủ đó rồi, tim hẳn càng lúc càng thất lại và không thờ nổi khi nó đang cấp cứu kia chứ. Đừng là điên thật mà

_Bác kể cho mấy đứa nghe một câu chuyện về Lam nhé-sau khi đóng kín cửa phòng, bà ngồi xuống ghế và mỉm cười

_Vâng- cả đám gật đầu

_Bác là mẹ nuôi của Lam, là bạn thân của ba mẹ Lam ngày trước, cách đây 12 năm, tức lúc đó Lam chỉ mới 5 tuổi mà thôi, biết Lam là con nhà giàu, 1 nhóm người đã bắt cóc để tống tiền gia đình Lam, ba mẹ và ông nội của Lam đã tìm ra bọn bắt cóc, khi ập vào là lúc tên cầm đầu dùng súng đe dọa

Lam, Lam đã quá sợ hãi và bất ngờ cắn vào tay tên cầm đầu, vừa thoát được Lam đã chạy về phía ba mẹ của mình, cũng là lúc phát súng đầu tiên nổ ra cướp đi tính mạng ba Lam khi ông xông ra che chắn cho nó. Lam cũng đã chạy về phía mẹ mình, nhưng tên cầm đầu vẫn nổ súng nhắm vào mẹ Lam nên bà cũng bị trúng thương, nhưng vì cái sốc mất chồng, mẹ Lam cũng không qua nổi trong đêm hôm đó. Các cháu nghĩ bị mất đi cha mẹ vào một độ tuổi như thế, mà còn vì mình mà chết, một đứa trẻ hồn nhiên như Lam còn có thể vui vẻ được không, hơn 2 năm nó bị trầm uất và không nói chuyện với ai. Lam bắt đầu học võ để bảo vệ chính bản thân mình và người thân.

Kể cũng lạ, nó cũng rất có năng khiếu, lĩnh ngộ rất nhanh và cũng rất thông minh, 2 năm vừa rồi qua Mỹ là lúc chồng cô truyền thụ mọi tâm huyết của ông cho nó nên đó là nó lý do vì sao nó phát giác rất nhanh tên sát thủ tấn công cô- bà ngậm ngùi kể lại.

Tất cả đều im lặng vì bây giờ mới hiểu tại sao nó thà chết chứ không để người thân của mình bị thương.

_ Con ngủ chưa- bà bước vào phòng nó

_ Dạ chưa- nó xoay người ra- mami kể cho mọi người nghe rồi chứ gì

_ Vì họ là bạn tốt của con mà- bà mỉm cười - à...cái cậu Tú ấy, con đừng giận cậu ta, cậu ta là người lo cho con nhất đấy... cậu ta bế con đến bệnh viện luôn mà mami chưa kịp gọi xe cứu thương nữa đấy.

_ Cái loại vô tình như hấn á, mami đừng đùa- nó ngạc nhiên không nói nên lời

_ ^^, xem ra cậu ta có vẻ thích con- bà liếc nhìn nó

_ Con đi ngủ- nó trùm chăn lại kèm theo khuôn mặt đỏ bừng

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về*... được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Chỉ vài ngày sau nó đã khỏe và xuất viện.(trâu bò) Còn mami nó thì bị baba lôi về nhà vì tội trốn ông đi thăm nó, còn làm cho con gái cưng của ông bị thương. Đến hôm nó đi học trở lại thì:

_ Chị Lam...- cả đám Devil cúi chào nó- hoan nghênh chị Lam trở về

_ Cái gì đây- nó tròn mắt nhìn cái bánh kem to đứng trước mặt.

_ Dạ, đây là bánh kem anh em trong Devil cùng nhau làm để mừng chị Lam khỏe lại- Kenvin vui vẻ nói với nó

_ À... nếu mọi người làm thì tôi ăn một tý vậy- cắn một miếng bánh nó gật gù- cũng khá ngon đấy, mọi người chia nhau ăn đi

_ Lam không được ăn- một tên con trai đeo mắt kính có vẻ rất tri thức- cái bánh kem này không có chút vệ sinh nào cả.

_ Thích ăn thì sao- nó ăn hết luôn miếng bánh làm tụi đàn em cảm động lắm vì biết nó không thích ăn ngọt. Vì sao biết ư? Cách đây mấy hôm tại canteen trường, Nam trêu nó bằng cách quăng vào mồm nó một thỏi socola, kết quả là nhờ My chăm sóc thì đến ngày hôm sau Nam mới tỉnh lại được(tự tưởng tượng nhá)- tôi vào lớp đây.

_ Lam...nàng đừng ăn cái bánh đó- một đám con trai ở đâu chạy xộc tới.

_ Các người thuộc Devil à- nó nhìn những khuôn mặt lạ lẫm, có trách thì trách tại sao nó thay đổi nhanh đến vậy, hôm nó mặc váy đi học là ngày nó có Fan kể cả nam lẫn nữ bởi vì thật sự lúc đó nó chẳng khác gì thiên thần, không ai cưỡng lại được sức hút của nó(đẹp không phải cái tội mà là nguồn gốc của mọi cái tội).

_ Là lũ hâm mộ chị Lam, do thấy chị đẹp quá- Kenvin thì thầm vào tai nó

_ Thôi, làm ơn đi, đứa nào còn lảng vảng Lam này không tha- nó trưng một khuôn mặt lạnh băng thường ngày khiến cả đám đông cứng

_ Này...không thay đổi được thái độ đi chút nào à- không biết Hạnh từ đâu bay tới đập vai nó(= Hạnh cô nương come back, pháo hoe pháo hoe)

_ Ố...- nhìn Hạnh đang đi với Đạt nó chọc- hai người tình tứ trước mặt ai đấy hả...- ời nó thông thả bước vào lớp.

_ Tình tứ gì chứ...-mặt Hạnh đỏ bừng gân cổ cãi lại nhưng tay vẫn nắm Mr Đạt rất chặt rồi cũng theo nó bước vào lớp.

_ Muội khỏe chưa-Nam cười tươi khi nhìn thấy nó

_Khỏe rồi, không sao đâu-nó gật đầu đáp lại

_Hajz.... làm Hạnh cô nương mấy bữa nay cứ hồi thăm mãi thôi- Thông để hai tay sau gáy cười đều

_Ai...ai hỏi thăm chứ hả,nói xạo cũng có cơ sở chút đi- mặt Hạnh càng lúc càng đỏ hơn(Hạnh rất cảm ơn nó vì đã giúp cô nhận ra giá trị của mình và nhận ra có một người luôn âm thầm quan tâm bảo vệ cô nên Hạnh quý nó lắm, nhưng chưa kịp cảm ơn thì nó đã nằm viện).

_Chứ ai ngày nào cũng chạy sang chỗ My hỏi Lam khỏe chưa, bao giờ đi học, có bị di chứng gì không- Kevin bắt chước từng động tác của Hạnh.

_Anh Đạt....- Hạnh không biết làm sao nên đành quay ra cầu cứu Đạt

_Thôi thôi... tha cho Hạnh đi- Đạt xoa đầu Hạnh.Thật sự thì bây giờ lớp 11D hội tụ đầy đủ tất cả cao thủ của StarKing, cả đám đều chuyển lớp về đây hết.

_Biết tin gì chưa...- My ngồi sát nó, mắt long lanh

_Hừ...- nó đáp lại

_Sắp tới lễ hội khiêu vũ rồi đấy, có cả các trường khác tham gia nữa- Hạnh rời Đạt áp sát nó y hệt My

_Sẽ có các mỹ nhân xuất hiện- mắt Thông mơ màng

_Thì liên quan gì đến Lam- nó nhìn hai cô nàng đang áp sát mình và phát ngôn khiến hai cô muốn bay vào bóp cổ nó cho chết thì thôi

_Thì vũ hội mà, phải mặc váy- My nói như giáng một đòn mạnh vào tư tưởng của nó

_Hà... không đi- nó gằn như là lắc đầu ngay lập tức

_Không được, phải đi, Hạnh chưa được ngắm Lam mặc váy- Hạnh tiếc hùi hụi vì không được nhìn thấy nó mặc váy hôm trước vì lúc đó cô nàng đang chăm sóc cho Đạt.

_Á... có con gì lạ chưa kia- nó chỉ ra cửa sổ, cả đám nhìn theo hướng chỉ tay của nó thì nó đã nhảy phóc ra khỏi lớp và đu lên cây phượng ở công viên trường để nằm ngủ.Đến trưa hẳn định bụng leo lên chính cây phượng đó để nằm ngủ thì gặp nó .(tư tưởng lớn gặp nhau)

_Này- hẳn gọi nó dậy

_Hừm... mami cho con ngủ một chút đi mà- nó nhõng nhẽo

_Huỳnh nè, mami gì chứ- hẳn lay nó dậy và cũng công nhận là khi nó nhõng nhẽo cũng đáng yêu ra phết.

_Hừ....- dường như nhận ra mình vừa mới làm gì, nó bùng tỉnh- có chuyện gì- nó hỏi hẳn

_Sao lại ngủ ở trên này, phòng y tế sao không ngủ- hẳn hỏi (thế ông cũng định ngủ trên đây còn gì)

_Trốn cái tội trong lớp, bắt muỗi mặc váy đi nhảy á- nó ôm đầu....- ôi má ơi

_À...- hẳn gật gù

_Huỳnh làm gì ở đây- nó hỏi lại

_Ờ ờ... định leo lên đây hóng mát thì thấy muỗi nằm đây trước rồi-hắn trả lời

_Á...thấy rồi...Lammm... xuống đây mau- My ngược nhìn nó và hẳn

_Leo lên đây- hẳn vẫy tay gọi My

_Anh Nam....- My hét gọi Nam ra và chỉ nó đang đu trên cành cây phượng - lên lồi Lam xuống cho em

_Hà, sao 2 người leo được lên đó hay vậy- Nam trở mặt nhìn, đơn giản là cây phượng tính từ đất lên cao thì 5 mét mới có cành chia ra để trèo lên, thân cây phượng rất to nên không thể ôm thân cây mà leo lên được.

_Ờo- my há hốc mồm nhìn cái cây rồi mới ngấm lại lời của Nam- xuống đây Lam, suốt đời ở được trên đó hả

_Đây đây, xuống xuống- nó đành nhảy xuống- gọi Lam có chuyện gì đây

_Đứng yên- My cầm một cái thước dây và đo cho nó- đo kích thước để may váy chứ sao, Lam như vậy làm sao có thể mặc đồ xấu được, giờ tay lên

_Hả, không mặc đâu- nó lắc đầu

_Muốn chết không- mặt My đánh lại cầm tay quẹt ngang cổ xem như là lời cảnh báo đối với nó.

_Á...ạ..không- nó toát mồ hôi

_Tốt, xong rồi- My chạy vội đi

_Này- nó ngước lên nhìn hấn- có chỗ nào kín đáo trốn đến hết lễ hội được không

_Có, nhưng không chi- hấn nhún vai rồi cũng nhảy xuống- vì huynh cũng muốn xem muội mặc váy, cố gắng đi nhé.

_Này....- nó nhìn hấn bước đi mà cũng hết biết nói sao.

Chán nản, nó đành lái đến POP để nhâm nhi vài ly cocktail cho đỡ thèm, lúc nằm ở bệnh viện mami đâu có cho nó uống rượu

_Chị Lam- cả đám nhân viên cúi chào nó

_Ừm, tiếp tục làm việc đi- nó gật đầu rồi tiến đến quầy rượu, gọi đủ loại cocktail để thưởng thức

_Này em, anh mời em một ly rượu nhé- 1 thằng say rượu thấy nó gọi đủ món nên cũng ve vãn lại gần.

_Muốn chết à- nó đập tên đó bay ra khỏi bar kèm theo 2 cánh tay đã bị gãy rời- vừa ngồi xuống lại ghé thì...Hạnh chạy đến ôm chặt nó từ phía sau- nghệt thờ....Hạnh...Đạt...Kenvin...cứu...- nó thờ đốc

_Á...hihi...-Hạnh buông nó ra- Đạt mời Hạnh làm bạn nhảy rồi nè, Lam đã có ai chưa

_Tình cảm phát triển nhanh ghê nhỉ- nó đánh trống lảng- coi cái mặt rạng ngời kèm luôn chói lóa kìa

_Ồ, hỏi là Lam có ai đi cùng chưa mà- Hạnh lắc lắc vai nó

_Chưa, không thích- nó không thể uống cocktail vì bị Hạnh lắc vai liên tục

_Nhưng My đã may váy xong cho tụi mình rồi mà- Hạnh tỏ vẻ khó hiểu

_CÁI GÌ!!!!may xong rồi á, sao nhanh thế- nó đứng phất dậy

_Chứ sao, nhanh mà- Hạnh cười khoái chí

_Thôi rồi- nó ngồi phịch xuống, nốc cạn ly cocktail, tay xoa xoa hai thái dương

_Coi kìa coi kìa, coi cái vẻ mặt bất mãn chưa kìa- Hạnh bĩu môi- không thoát được đâu

_My, may áo tới đâu rồi- Thông thấy My và Nam bước vào quán thì hỏi

_Ok, 3 nàng công chúa đã xong, còn đồ của các ông thì tự xử lý đi- My cười mãn nguyện

_Kenvin...đờ...- nó ngất ngư như muốn té làm Kenvin đứng sau cứ lo là nó té thật-đạo này bình yên quá, chả có ai để động tay động chân cả.

_Thật ra là có nhưng bị xử trước rồi- Nam giải thích với nó

_Oài, chán thế- nó đập bàn cái rầm- đi gây chuyện thôi- nói là làm, nó đứng dậy đi một mạch ra xe

_Huê vốn, thành phố này và thành phố của Đạt chả ai dám đụng đến muội đâu- Nam cười

_Thì sang chỗ khác- nó đáp lại

_Này, đừng có điên, vết thương chưa lành hấn mà đòi đi đâu- hấn lôi nó xềnh xệch về phía cả bọn

_Đúng đó- My ôm chặt lấy nó.

_Aiss... cái số tui- nó vuốt mặt ngước lên trời.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Lễ hội khiêu vũ cũng đã đến, sáng sớm vừa bước ra khỏi nhà, nó đã được Hạnh và My tiếp đón nồng hậu bằng cách là...: lúi ngước vào nhà> bắt nó mặc váy> trang điểm chỉnh chu. E hèm, kế tiếp là quảng cùc cung nó luôn ở nhà và bắt nó ngoan ngoãn ngồi yên trên chiếc xe BWR của Hạnh. Đúng 9h sáng, 3 nàng công chúa xinh đẹp có mặt tại công trường StarKing, hiện đang có rất nhiều học sinh của trường khác tới tham gia buổi hội chợ sáng của trường nó.

_Hừm... bực mình quá- nó cảm thấy khó chịu với cái váy ngắn xòe ra mà My bắt nó mặc, vương vãi quá đi.

Bước về gian hàng bán nước(đủ loại nước...) của lớp, 3 đứa có nhiệm vụ mời chào khách hàng, khỏi nói cũng biết sức hút của 3 đứa nó lớn đến nhường nào, đã vậy phía trong tiếp khách bung nước lại là 5 tên đực rựa của phe ta, Hiaz.... 11D bội thu rồi đây

_ Cái trò gì đây- nó ngồi xuống ghế nhìn My và Hạnh cười tươi tiếp khách mà nó phát hoảng...

_Á.... chị Lam kìa...- một đám con gái chạy ào về phía nó- cho tụi em chụp với chị một tấm

_Chụp xong thì vào quán uống nước nhé- nó gật đầu(vẫn không quên nhiệm vụ được giao)

_Vâng ạ- tụi con gái gật đầu cái rụp, đầu phải để gì nói chuyện được với nó, xung quanh nó toàn cao thủ, làm sao đứa nào dám bước vào tiếp chuyện.

_Hơ, dụ khách còn hơn tụi mình á chứ- Hạnh nhìn nguyên đám con gái bu lại chụp hình với nó rồi lon ton chạy vào quán.

_A...chị Lam- tụi đàn em trong Devil cũng bước đến xúm xít một hồi rồi cũng chui vào quán

_Hơ..hơ..., lớp ta thu bọn tiền đây- My cười ranh mãnh vì thấy từng tốp đồng bị nó kéo vào quán và hút luôn khách của quán khác- năm sau cứ thế mà phát huy.

_Không ngờ my baby của chúng ta lại nổi tiếng đến vậy- Hạnh gật gù nhìn nó- sáng nay kêu mua thêm đồ để bán là chính xác.

_Chứ sao- My cười thỏa mãn. Đến 11h trưa là lớp nó đã bán hết hàng, lê lét vào trong lớp, nó nằm dài xuống bàn và thở.

_Chị Lam uống nước- Kenvin đưa cho nó một ly nước đá

_Cảm ơn- nó uống nước rồi thở dài- vũ hội là vậy sao

_Ấy, đây chỉ mới là hội chợ mà thôi, đến chiều mới là lễ hội khiêu vũ, lúc đó My sẽ mang bộ váy khác cho Lam- My nháy mắt với nó

_A... sao thâm vậy nè- nó gục mặt xuống bàn, tiếng cười cả lớp vang lên trước hành động của nó, đúng là càng ngày nó càng đáng yêu.

_Haiz.. thiệt là thâm, năm sau để mình Lam mời khách là được rồi- Hạnh phe phẩy tay còn Đạt thì đang bóp vai cho Hạnh(ước gì... mình được như cô ấy)

_Lam.. khép chân lại, đang mặc váy- My vừa dứt lời nó vội khép chân còn cả đám thì cười lớn.

_Alo...- nó cầm điện thoại- nữa...chết hết luôn đi...

_Chị Lam sao thế- Kenvin hỏi nó

_Thư kí của ông gọi...bảo tôi mặc váy rồi chụp hình gửi cho ông vài tấm, muốn chết quá- nó động đầu kinh kinh xuống mặt bàn

_A... có tin này hay lắm nè- mắt Nam sáng lóa.

_Chuyện gì- cả đám hỏi, nó cũng thôi động đầu nhìn Nam

_Tú đại ca nhà ta sắp đính hôn- Nam vỗ vai hấn còn hấn thì tỏ vẻ đầy khó chịu

_Ồ ồ ô, ai xui xẻo vậy nè- Thông cười trêu hấn

_Lương tiểu thư, cháu gái của chủ tịch tập đoàn đá quý Lương Hà, danh giá lắm đó nha, nhưng chưa thấy mặt bao giờ- Nam giới thiệu tiếp

_Phụt...- nó đang uống ngụm nước thì phun ra hết rồi hét lớn- CÁI GÌ!!!!!!

_Hừ- cả đám quay lại nhìn nó

_A...aaaaaaa, ông nội ơi, ông muốn con tức chết đây mà- nó lập tức bấm số điện thoại-ÔNG NỘI.... ÔNG HẾT THƯƠNG CON RỒI HẢ....CÁI

VỤ ĐÍNH HÔN LÀ SAO....- nó quát trong điện thoại khiến cả đám ngẩn tò te- CON KHÔNG BIẾT, NỘI TÌM LÝ DO NÀO THUYẾT PHỤC HÔN ĐI,ĐÌNH VỤ ĐÍNH HÔN LẠI NGAY CHO CON- sau màn độc thoại với cái điện thoại, hành động cuối cùng là veoooooooo.....cái điện thoại bị nó ném không thương tiếc=> trúng tường dội ra=> vỡ tan tành(ai ve chai....hôm)

_Không lẽ....muội là cháu gái và họ Lương danh giá- Nam lắp bắp

_Không thể nào- Thông lắc đầu

_Người như vậy sao là đại tiểu thư nhà họ Lương được- Hạnh cũng tán thành với Thông còn Đạt thì gật đầu lia lịa.

_Không coi họ của tôi hả-nó tức không chịu nổi- LƯƠNG NHẬT LAM LÀ TÔI ĐÂY NÈ!!!- nó quát lớn rồi bỏ về nhà. Tình hình là nó đang ăn cơm rất chi là ngầu ngiên, miệng nó phồng lên vì đầy cơm.Thì chuông cửa reo lên, vừa mở cửa thì người ăn chuông là ....hắn.

_Phi....- nhìn cái miệng phồng to và đôi mắt nó cũng đang tròn to lên nhìn hắn, ngổ quá, hắn không nhịn cười được.Sau khi vào nhà và húp hết 2 chén canh, cái miệng nó mới trở về được bình thường.

_Có chuyện gì- nó lại trở về khuôn mặt như mọi ngày

_Tâm trạng ổn chứ- hắn thôi không cười nữa và hỏi nó

_Bực bội vì bị qua mặt- nó đáp lại

_Vậy tính sao-hắn lại hỏi

_Nge rồi đó, đình ngay cái vụ đính hôn dở người này lại-nó đáp

_Hơ- hắn thốt lên một tiếng,dở người, bao nhiêu người muốn kết hôn với hắn còn không được, đối với nó kết hôn với hắn thì là dở người.Đôi vai hắn run lên 1 nửa vì tức một nửa vì buồn cười vì hắn lại mới tìm ra thêm 1 bản chất trong con người nó: con nít cực kì.- nghe Nam nói là không muốn lấy chồng.

_Đương nhiên, lấy chồng rồi sinh con rồi nuôi con....á...vừa nghĩ tới thôi là muốn nổi da gà- nó xòe từng ngón tay ra liệt kê rồi ôm đầu rồi la lớn.

_Phụt....- ê hê hê, lần này là tới phiên hắn bị sặc nước- sao muội lo xa quá vậy

_Chứ nói thử, bộ không phải như thế à-nó lườm hắn

_Lý do chính đáng hơn đi- hắn phát tay gạt ngay ý kiến của nó

_Có thêm một người thân là mang thêm một nỗi lo- nó xoay xoay chén cơm

_Ừm- hắn cũng đã biết cái lý do chính đáng của nó, kết luận của hắn về nó là: người sống theo tình cảm

_Đói chưa- nó hỏi

_Đang- hắn đáp

_Ăn nhá- nó chỉ lên bàn cơm

_Ok - hắn gật đầu và ăn cơm chung với nó luôn

_Nếu ông bắt muội cưới huynh thì sao- hắn dò hỏi

_Tâu là thượng sách- nó đáp gọn

_Không lẽ huynh tệ đến mức khiến muội ohải chạy trốn sao- hắn hỏi nó mà trong lòng dâng lên một nỗi buồn khó tả.

_Cũng không hẳn, gặp phải tên nào muội cũng chạy hết, huynh thì càng phải chạy, không thôi bị lũ con gái trong trường đè bẹp chết mất- nó lắc đầu

_Hả...- hắn bật cười- huynh cho dù thế cũng không bằng muội

_Khỏi khiêm tốn- nó phẩy tay không để ý

_Chứ sáng nay ai tiếp khách mà con trai cũng vào mà con gái cũng dzô- hắn gợi ý lại cho nó- à mà sao muội không thích mặc váy- hắn đổi chủ đề nhanh phát sợ

_À, một lời hứa khi nhỏ thôi- nó nói mà thắc mắc trong lòng, không lẽ hắn đã quên hết kỉ niệm đó thật rồi sao, sao chỉ có một mình nó nhớ thôi chứ.

Ầm.. Mý mở cửa và chạy ào vào nhà nó thì cực bất ngờ khi thấy hắn cũng ở đây.

_Ai da da, tập làm vợ chồng với nhau nhanh thế- Hạnh che tay cười khúc khích

_Bỏ ngay cái thái độ đó đi- hấn lườm Hạnh nhưng trong lòng thì cũng vui vui

_My mang váy đến cho Lam nè- My đưa cho nó một cái túi rõ là to- đúng 4h chiều nay bọn này sẽ qua trang điểm cho Lam

_Oạch...- nó chỉ biết lắc đầu- cho Lam xin 2 chữ bình yên, Lam tự làm được, không cần phiền đến hai người đâu

_Nhưng 6h là phải có mặt ở trường với bộ váy đấy nhá, không thôi biết tay 2 bọn ta- mắt Hạnh long lanh còn mắt My thì lóe sáng

_Vâng vâng, tôi biết cái số phận của tôi rồi- nó gật đầu lia lịa rồi tổng 2 cô nương vẫn đang kéo nhéo bên tai nó ra khỏi nhà.

_Phá lệ thật hả- hấn mỉm cười

_Ừ, vì người ta không nhớ sao mình cứ phải giữ lời hứa đó làm gì- nó gật đầu- chưa kể còn phải chụp hình cho ông nữa, đường nào chả phải mặc.

_À...mà tự trang điểm được sao- hấn nói như vẻ không tin nổi

_Được, đã từng bị bắt học qua- nó gật đầu chắc nịch- thà tự làm hơn để hai cô nương kia trét cả kí lô phấn lên mặt

_Ai dà, My à Hạnh nghe được chắc buồn lắm- hấn lại tiếp tục đổi chủ đề- sao lại lấy tên là DarkMoon

_Đơn giản, thích bóng tối hơn ánh sáng, ngưỡng mộ vầng trăng trắng hơn ánh nắng mặt trời, không đặt tên DarkMoon chứ không lẽ đặt là Sunlight(tên của một hãng nước rửa chén. ai không biết cứ xem tivi sẽ rõ)

_Vậy ra chỉ có 3 người biết về lai lịch của DarkMoon- hấn gật gù

_Ừ, kaka trước, sau này là huynh và My- nó cũng đáp lại- còn Devil từ đâu mà có

_Ban đầu là nhóm chỉ có huynh và Nam thôi, sau đó lại bắt đầu có một số đàn em, từ từ dần dần mở thêm thuộc địa, thế thôi- hấn nhún vai- còn cái thẻ đen huynh làm sau khi nmuội đi du học đấy, ban đầu chỉ tính làm 2 cái cho huynh và Nam, nhưng lúc đó muội lại lập công quá lớn đi nên huynh quyết định làm một cái đó cho muội.

_À ha- nó gật đầu- chỉ thấy nó được cái là uống rượu free, ngoài ra chả được cái gì

Hai đứa cứ nói chuyện đông dai, tùm lùm chủ đề đến 4h chiều thì có người mang lễ phục đến cho hấn nên hấn cũng tạm biệt nó để về nhà thay đồ. Còn nó cũng bắt đầu tự trang điểm cho mình. Búi tóc phía sau thành một búi gọn gàng rồi nó dùng sợi dây có đính những hạt đá lấp lánh buộc quanh búi tóc của mình, phía trước thì nó để mái xéo và hai cái bat dài uống lọn. Đến phần trang điểm, nó kêu ki về một cánh bướm cách điệu bên khoe mắt phải và dùng đá đính lên trong cánh bướm, rồi nó vẽ cho mí mắt của mình một màu tím trùng với bộ váy nó sẽ mặc. Một màu hồng cánh sen hiện trên đôi môi xinh đẹp, phớt chút má hồng kên hai gò má cao. Nhìn mình trong gương, nó tự tặc lưỡi, trông nó cũng khá ổn đấy chứ. (không biết học ở đâu, tở ké một khóa với).

Chỉ như vậy thôi mà tốn cả tiếng đồng hồ của nó, khoác bộ váy tím sang trọng mà My đã may cho nó, một chiếc váy ôm ngực, eo và suôn dài xuống tận gót chân và để vai trần, My cũng đã chuẩn bị cho nó một đôi giày pha lê tím tuyệt đẹp, một sợi dây chuyền hình cánh bướm, đôi bông tai mặt trắng đã ở đúng chỗ. Thế là hoàn hảo cho một buổi khiêu vũ. Khó khăn lắm nó mới đánh bi bi cục cưng của mình để bắt taxi đến trường.

6h chiều, không khí vũ hội rộn rã, bao nhiêu là cặp đôi cùng sánh bước cười nói vui vẻ bước vào trường, chiếc taxi đỗ xích trước cổng trước cổng trường StarKing, 1 nàng công chúa bước xuống, đôi mắt lấp lánh chứa muôn ngàn ánh sao (học của Romeo), nhẹ nhàng bước đi đẹp dịu dàng như nàng công chúa hoàng hôn tím biếc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

_Woa, chị Lam tới rồi kìa- cả đám học sinh thốt lên

_Tới rồi- My chỉ tay về phía nó ánh mắt vừa mẫn nguyện vừa ngưỡng mộ

_Kenvin, đưa anh thuốc trợ tim- Thông nhìn thấy nó rồi dựa hấn vào Kenvin vì đứng không vững

_Đẹp quá- mắt hạnh lộ rõ hai hình trái tim khiến Đạt lấy tay che đi luôn

_ 6h rồi, vào trong thôi- nó khoác tay My và Hạnh

_ Đứng yên, êy cô bạn- My gọi 1 đứa học sinh đang đứng ngoài- phiền bạn chụp cho tui này một tấm

_ Vâng- đứa con gái xuyết xoa vì sắp được chụp những người nổi tiếng bật nhất trong StarKing.

_ Hôm nay My và Hạnh xinh quá- sau khi chụp xong nó quay lại cười với hai cô nàng khiến cả đám con trai bên ngoài xịt máu mũi(hiên máu nhân đạo).

_ Tối nay muội vui lòng làm bạn nhảy của huynh nhé- hấn cúi xuống và đặt một nụ hôn lên bàn tay nó(như haon2g tử công chúa ý nhý).

_ Rất sẵn lòng- nó nghiêng đầu nhẹ một cái rồi mỉm cười với hấn làm tim hấn đập loạn xạ(Kenvin...thuốc trợ tim). Thông và Kenvin cũng đã có 2 cô gái xinh đẹp kề bên, 5 cặp đôi lần lượt dắt nhau vào hội trường, mọi ánh mắt đều hướng về nó và hấn, hai nhân vật nổi đình nổi đám của StarKing, hâm mộ cũng có, ganh tị cũng có, ghen ghét cũng có nhưng... hai đứa nó chả xem ra gì, 2 cặp mắt lạnh lùng quét sang hai bên khiến cả hội trường như đóng băng(vũ hội lạnh nhất mọi thời đại)

_ Của muội- hấn đưa cho nó một ly nước trái cây

_ Ừm- nó đón lấy ly nước và nhìn xung quanh- ủa...cả đám mới đây mà đâu hết rồi

_ Chàì, người ta cũng phải có không gian riêng chứ-hấn mỉm cười- một điệu Vance nhé, đại tiểu thu đã được học chưa- hấn mời nó

_ Đã được học- nó gật đầu rồi nắm tay hấn cùng bước ra.Hội trường đều dẫn ra cho hấn và nó bắt đầu điệu nhảy.Một bước hai bước rồi ba bước, bàn tay hấn như nắm nó chặt hơn, tiếng âm nhạc nhẹ nhàng hòa vào bên tai, nó và hấn cùng tạo nên một vũ khúc thật đẹp khiến tất cả hội trường lặng thình và nhìn ngắm cả 2.

_ Đẹp quá, chụp một bức- My đứng từ xa- cõng em lên để em chụp- My nói với Nam

_ Ok- Nam cũng hi hửng giúp My một phen

Bản nhạc kết thúc, mọi thứ như vỡ òa, tiếng vỗ tay ngập trời làm nó choáng, còn My thì cũng chụp được rất nhiều bức ảnh đẹp.Cuối cùng vì quá nhức đầu, cả hai đều phải trốn ra công viên đằng sau trường để có thể thư giãn một chút.

_ Muội nhảy đẹp lắm- hấn mỉm cười

_ Cảm ơn- nó cũng mỉm cười đáp trả

_ Huynh muốn nói điều này- hấn nhìn thẳng vào mắt nó

_ Sao- nhìn thấy hấn nhìn nó bằng một ánh mắt lạ, nó bắt đầu bối rối

_ Từ nay nếu muốn khóc thì cứ tìm bờ vai của huynh, muốn trút giận cũng hãy tìm huynh và muốn được yêu thương cũng hãy tìm huynh vì huynh yêu muội- hấn thổ lộ và nắm chặt tay của nó

_ Há..- mặt nó đỏ bừng- huynh cứ đùa-nó toan bỏ chạy nhưng tay đã bị hấn nắm lấy- ánh trăng chiếu xuống khuôn mặt càng làm nó thêm đáng yêu hơn

_ Sao muội nghĩ huynh đùa- hấn ôm chặt nó vào lòng

_ Vì...xung quanh huynh có rất nhiều bạn gái rồi- nó trả lời

_ Ừm...bọn họ là những con thiêu thân lao vào huynh, còn huynh là con thiêu thân lao vào muội- hấn mỉm cười- làm bạn gái của huynh nhé

_ Hờ...a....- càng lúc nó càng ngượng ngùng, vòng tay rắn chắc,ngực ấm áp ôi... sao mà nó thích quá- đồng..đồng ý- nó cúi mặt vì xấu hổ

_ Hôm nay em đẹp lắm- hấn khẽ ngước mặt nó lên và đặt lên môi nó một nụ hôn mãnh liệt.

_ Huynh...- nó vừa mở miệng đã bị hấn tấn công cướp lấy hương vị ngọt ngào trong miệng nó, nó hạnh phúc chìm đắm trong nụ hôn mãnh liệt, cơ thể nó bị hấn xiết chặt trong vòng tay.(yê, thế là mất nụ hôn đầu đời)

_ Em có yêu anh không- hấn thôi không hôn nó nữa

_ C..có...- nó khẽ gật đầu, gương mặt nó nóng bừng

_ Ừm...từ lúc nào thế- hấn gật đầu

_ Huynh không nhớ ra muội thật sao- nó hỏi hấn

_ Từ đã, không được gọi bằng huynh, phải gọi bằng anh-hấn hôn nó một cái chóc- nhưng nhớ cái gì

.....trở về quá khứ.....

Loạt xoạt.... một thằng nhóc leo vào hàng rào hoa lồng đèn. Hề hề, thế là thằng nhóc có thể trộm ít hoa oải hương đem về tặng mẹ rồi, nhưng thằng nhóc lại nhìn thấy một cô bé đang ngồi xích đu mắt cứ hướng về mặt trăng, chạy lại gần...cậu nhóc hỏi:

_Này, tưởng mặt trăng là bánh flan hay sao mà nhìn hoài thế- cậu học hỏi

_....- cô bé không trả lời

_Này, khinh thường nhau đấy à-cậu nhóc túm nắm tóc của cô bé giật mạnh

_Ba mẹ tớ đang ở trên đó- cô bé cũng trả lời và chỉ tay về phía mặt trăng

_=. =, ba mẹ cậu là phi hành gia à- cậu nhóc hỏi tiếp

_Không phải, ông tớ bảo thế- cô bé lắc đầu- sẽ có một ngày tớ cũng sẽ lên thăm ba mẹ tớ, nhất định thế

_Xi... còn lâu cậu mới lên được, chỉ có tớ mới lên được thôi- cậu bé lè lưỡi ra trêu

Những ngày sau đó:

_Oaoaoa, đau quá- cậu nhóc té xuống đất gần khúc mắt bị đá đâm vào sau này tạo nên một vết sẹo nhỏ

_cậu không sao chứ- cô bé vội đỡ cậu bé dậy

_Không sao, tớ là siêu nhân mà- cậu bé chống nạnh không khóc nữa

_Ừ- cô bé mỉm cười- cậu là siêu nhân

Tiếp những ngày nữa:

_Này Moon- cậu bé gọi

_Hả...Dark gọi gì tớ- cô bé chạy lại

_Ngày mai tớ phải theo ba mẹ đi xa rồi- mặt cậu bé buồn rười rượi

_Ừ, Dark đi mạnh khỏe, nhớ gọi điện cho tớ nhé- mặt cô bé cũng buồn hiu- khi nào cậu sắp lên mặt trăng thì nhớ báo cho tớ nhé

_Yên tâm đi, sau này trở về tớ sẽ kết hôn với cậu-cậu bé nắm chặt tay cô bé

_Ừ, nhưng kết hôn là gì-mắt cô bé tròn xoe

_Tớ không biết, mẹ tớ bảo hãy nói điều đó với người con gái con thích nhất- cậu bé trả lời- khi kết hôn thì mặc váy, nên từ giờ đến lúc gặp tớ cậu không được mặc váy với ai đâu đấy.

_ừ....tớ biết rồi- cô bé gật đầu

_Móc ghẹo nào- cậu bé chìa ngón tay ra và tất cả hành động đó đều được ông nội cô bé và ba mẹ cậu bé nhìn thấy nên đã thành lập một hôn ước từ đây.

.....come back hiện tại.....

_Á.... không thể nào, anh đã về đó tìm em....nhưng không thấy đâu cả....lúc đó anh cứ nghĩ là một giấc mơ, với lại lúc đó kà ở quê của anh mà- hấn la lên

_Hix, thế không nhận ra căn nhà của em hiện giờ giống căn nhà hồi trước hay sao- nó cúi đầu

_Hèn gì... anh nhớ là đã nhìn thấy ở đâu đó- hấn gật đầu

_^^, gương mặt này không thay đổi chút này cả- nó mỉm cười nhìn hấn, đang trong không khí lãng mạn thì..

_Ô yê.... chụp được cảnh hot rồi- Mỹ từ trong bụi cây phóng ra, Nam cũng nhảy ra theo

_Á....- nó định đuổi theo thì hấn giữ lại

_Kệ tụi nó đi- hấn lại ôm nó vào lòng

_Thả...em...ra...- nó nói- em ngại, sợ mọi người trong thấy lắm

_Sao phải thả, phải cho mọi người biết m là bạn gái của anh chứ- hấn nói lớn

_Khỏi nói cũng biết- cả trường núp sau mấy bụi cây quanh công viên và ở trên lầu lo đầu ra cùng đồng thanh nói và chạy tán loạn vì sợ nó bắt được.Tối hôm đó, hấn lại có một ý nghĩ táo bạo là....

_Anh ở nhà em nhé- hấn nói luôn

_Hả....nhưng...- nó ngoác mồm không nói nên lời

_Dù sao cũng sắp đính hôn, ở chung có sao đâu, với lại nhà em có tới 2 phòng ngủ, làm vợ chồng sớm cũng tốt- hấn nháy mắt với nó- em chịu không- hấn ôm nó vào lòng

_Ừm- nó gật đầu, thật sự khi đối mặt với hấn nó không biết phải làm thế nào, thường thì nó lảng sang chỗ khác hoặc nói chuyện với người khác, còn mặt đối mặt như bây giờ thì nó chịu thôi.

Sáng hôm sau, nó và hấn cùng đến trường trên cục cưng của hấn(quãng mắt cục cưng nó luôn rồi). Cả trường nhìn hai đứa với ánh mắt vừa ngưỡng mộ vừa tiếc nuối. Còn hấn thì ung dung dắt tay nó đi vào lớp.

_Ghê chưa, tình cảm thâm thiết chưa- Hạnh ngồi trong lớp vừa thấy hai đứa bước vào đã giờ lời trêu chọc.

_Kệ bọn này, các người cũng đâu có kém- hấn dắt nó vào chỗ Nam- Nam xuống ngồi với My đi

_Đa tạ bạn hiền- Nam nhảy lên chỗ My ngay lập tức, còn Thông và Kenvin đánh đáng carô với nhau.

_Trật tự... lớp ta sẽ có học sinh mới chuyển vào- thầy chủ nhiệm cao giọng.- em vào đây đi

_Xin chào các bạn, mình là Băng Băng, rất mong được mọi người giúp đỡ trong thời gian tới- Băng Băng cúi chào mọi người, một cô nàng trông cứ như búp bê , hai má lún đồng tiền rất chi ưa nhìn. Nếu về xinh đẹp nó hơn chắc nhưng về mức độ dễ thương thì nó phải thua xa cô nàng này(tôn trọng sự thật, tôn trọng sự thật)

_Cô...-hấn , Nam, My, Thông, Hạnh, Kenvin, Đạt đồng loạt đứng dậy chỉ thẳng mặt vào Băng Băng, chỉ còn nó ngơ ngác không biết nhân vật mới này là ai.

_Anh Tú- Băng Băng chạy lại ôm chầm lấy hấn- em nhớ anh lắm

_Biết ngay mà- ngoài nó và hấn, cả đám đều đồng thanh

_Bạn...có thể cho mình ngồi đây được hay không- Băng Băng chỉ vào chỗ nó đang ngồi, còn nó thì ngơ ngẩn xuất thần.

_Ồ...- nó thốt không nên lời

_Không được- My hét to lên- loại người như cô không được xứng đáng ngồi ở chỗ đó

_Tại sao, mình là bạn gái của Tú mà- Băng tròn xoe mắt tỏ vẻ khó hiểu

_Bạn...gái- nó ú ớ

_Đứng dậy đi bạn- Băng đẩy nó ra khỏi ghế- bạn không có quyền ngồi đây- Băng lên giọng bẻ trên với nó

_Băng, cô ấy có thể đen, có thể ngồi được- hấn nói với Băng, bây giờ thật sự hấn đang bối rối, sao Băng lại trở về đây, người đã từng làm cho con tim hấn đua đón.

_Người có được the đen...không lẽ cô là....DarkMoon- Băng nhìn nó với vẻ tò mò- bởi chỉ có 3 tấm the làm cho ba người, cô chắc chắn là DarkMoon.Lời nói phẫn ra khiến 4 người choáng váng đầu tiên là Thông, Kenvin,Hạnh,Đạt sau đó là toàn thể thần dân lớp 11D

_Sao cô biết, chuyện Tú làm the sau khi cô đi mà- nó hỏi

_Anh Tú ngày nào chả mail cho tôi, mong tôi quay về cạnh anh ấy- Băng trả lời thông thả

_Thì ra là thế- nó gật đầu- ngày nào cũng mail, đúng là trò đùa

_Không, đó là trước đây thôi- hấn giải thích

_Nếu cô thích, tôi xin tặng cô cái ghế này-nó quay trở về chỗ của My

_Đứng lại- hấn chụp tay nó- chỗ này luôn luôn là vị trí của em

_Không đứng, chỗ này là của em- Băng vùng vằng ngồi ngay xuống ghế

_Tôi không cần-nó khẽ nhìn hần rồi nhảy ra hướng cửa sổ

_Là em sai, đáng lẽ ra em không nên bỏ anh ở lại- Băng ôm chăm lấy hần khóc òa, hần chợt động lòng và khẽ ôm lấy Băng

_Anh cũng rất nhớ em- hần không ngờ câu nói lại thốt ra từ chính miệng hần

_Là vậy sao- một âm thanh lạnh lùng theo gió khẽ truyền đến

_Lam...- Nam lấp bắp chỉ ra hướng cây bàng càng làm hần thêm rối bời, ánh mắt sắc lạnh của nó nhìn hần và Băng Băng.Nó không di chuyển, chỉ khoanh tay nhìn thẳng vào mắt hần.Bất chợt nó khẽ nhún nhẹ và biến mất khỏi tầm mắt của hần.

_Haiz...chưa được một ngày là đã có chuyện- Thông thở dài- nếu Lam là DarkMoon thì cậu đúng là có phúc mà không biết hưởng đấy Tú à- Thông đâm vào mặt hần- bắt cả hai tay ư, cậu là loại người như thế sao, nếu vậy hãy nhường Lam cho tôi, vì tôi yêu cô ấy- Thông trừng mắt- đi kiếm lam thôi mọi người- Thông gọi cả đám cùng đi kiếm nó.

Đến giờ ra về, lại là hình ảnh một bóng người đang đứng ở trên nóc sân trường, chính là nó, nó đang nhìn xung quanh một cách xa xăm, cái dáng đứng sao mà ngao nghể, đơn độc thế kia.

_Lam...- Nam hét to lên gọi nó

_Chuyện gì- là giọng nói ấy, giọng nói khi xưa mà Nam hay nghe thấy, giọng nói đầy tàn nhẫn, lạnh lùng, không chút tình thương, nó quét mắt nhìn đám học sinh bên dưới, ánh mắt vô lực đầy mỉa mai hoặc nhưng khiến ai cũng thấm sợ hãi trong lòng.

_Ka đang tìm muối đây- Nam nói tiếp

_Lam không sao chứ- ánh mắt My và Hạnh đầy lo lắng nhìn nó

_Không sao cả-nó nhảy từ nóc trường và đáp xuống nhẹ nhàng

_DarkMoon...thật sự đã trở lại- Thông run run nhìn cái dáng vẻ bước đi, ánh mắt của thần chết đang réo gọi, từng bước đi tạo nên áp lực nặng nề cho những người xung quanh

_Muối không sao- Nam ôm nó

_Buông- nó lạnh lùng- muối ghét ai ôm mình

_Lam...còn My ôm Lam được chứ-My hỏi

_Không thích- nó đáp trả hờ hững và quay mặt đi

_Lam- hần chạy đến trước mặt nó

_Chuyện gì, bang chủ- nó nhìn thẳng vào mắt hần, không còn vẻ ngượng nùng đáng yêu như tối hôm qua, hần khẽ rung mình, đôi mắt giá lạnh và vô hồn khiến hần không đoán biết được nó đang suy nghĩ gì và tâm trạng của nó bây giờ là như thế nào.

_Sao gọi anh là bang chủ-hần run run đưa tay ra

_Đừng chạm vào tôi- nó quay đi- muối về nhà trước nha ka

_Lam làm sao thế này- My khóc òa lên

_Chỉ tại cô....chỉ tại cô mà làm cho Lam của tụi này trở nên như thế này- Hạnh chỉ thẳng vào mặt Băng

_Đồ rẻ tiền, thói tha, cắt đi khi tôi giết cô- Nam rít qua kẽ răng, ánh mắt của một ác ma quay trở lại, một ác ma thật sự khi đi chung với nó- không ai ngờ Nam lại có một mặt đáng sợ như thế này.

_Thôi...không phải lỗi của Băng, mà là lỗi của tôi...- hần cúi đầu đau đớn, thật sự trong lòng hần bây giờ không biết tình cảm của hần là dành cho nó hay dành cho Băng, nhưng thật sự, hần đã có lỗi với nó, chỉ trách sao ông trời cứ thích trêu ngươi, cho Băng Băng trở về gặp hần ngay lúc này.

_Đi đi- đó là lời của nó khi thấy hần trở về nhà nó

_Em...- hần nghẹn ngào

_Tôi không thích có người ở chung- nó không thèm nhìn hần mà tiếp tục nấu ăn.

_Thôi được- hẳn biết lúc này đó đang tức giận nên chỉ còn cách dờ đi. Hẳn vừa đi khỏi thì My đến, vừa nghe thấy tiếng My, nó tắt bếp ôm chầm lấy My, tiếng khóc của nó vỡ òa...đã 12 năm nay, nó chưa khóc.

_Khóc đi Lam- My cũng khóc theo nó, Nam ở ngoài kắc đầu lòng buồn cho đứa em gái của mình, sao thằng bạn thân nhất của cậu lại làm cho em gái cậu đau lòng thế này, cậu phải làm sao đây. Một trận kóc to đến lụt nhà. Đến khi nó kiệt sức vì mệt mỏi thì My mới gọi Nam vào để bế nó lên phòng.

_Em không cam tâm- My đập mạnh vào bàn

_Anh không ngờ là Tú lại còn tình cảm với Băng Băng sau những gì cô ta đã làm ra- Nam thờ dài

Sáng hôm sau, nó thức dậy trong một môi, lê lét cái xác không hồn xuống nhà:

_My ơi...- nó gọi My

_Ơi...- My chạy đến

_Mắt Lam sưng quá- nó chỉ vào đôi mắt to như hai trái banh golf(hậu quả của việc quá lâu không khóc)

_Aiss... tiêu hết khuôn mặt xinh đẹp rồi- hạnh từ trong bếp đi ra- ngồi xuống- Hạnh lấy một túi đá chườm lên mắt nó- lam ngốc lắm, muốn khóc thì cứ khóc, sao cứ phải chịu đựng như thế chứ.

_Lam...- nó im lặng rồi bật khóc làm Hạnh và My phải dỗ mãi(phần này ướt át quá)

Tại trụ sở chính của Devil:

_Thằng tòi- Nam đâm vào mặt hắn- tao đã theo mày bao lâu nay, sao mày lại như thế này

_Buông ra- hẳn xô Nam- còn lần tới nữa tao không khách sáo đâu

_Vì mày- Nam đá vào người hắn- em gái cưng của tao đã đau khổ đến mức nào, lần đầu tiên trong đời tao thấy con bé khóc, thế mà trước đây tao cứ nghĩ, mày sẽ giúp nó được hạnh phúc, quên đi nỗi đau của quá khứ.

_Khóc...,cô ấy mà khóc sao- hẳn bàng hoàng

_Sao lại không, nó cũng như bao đứa con gái khác mà thôi, nhưng giờ tao nhận lại được gì, một DarkMoon ngay từ lần đầu tao gặp gỡ, tao hối hận vì đã giới thiệu nó cho mày, hãy cứ ở bên cái thứ dơ bẩn kia, tao chợt nhận ra Thông còn xứng đáng với Lam hơn mày- Nam bỏ đi về nhà nó.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

_Thôi, tụi mình nghỉ mấy bữa đi- My lau nước mắt cho nó- tụi mình đi đâu đó chơi đi

_Khoan đã...Lam...muốn nói chuyện này- nó nín khóc- gọi mấy tên kia vào đây luôn đi

_Vào đi các ông tướng- Hạnh gọi vọng ra, mở cửa bước vào là Nam, Thông, Đạt và Kervin(oai...ta ghét liệt kê)

_Đầu tiên Lam muốn mọi người thứ lỗi về quyết định này nhưng...- nó ấp úng- có lẽ sau chuyến đi chơi này,Lam nên trở về làm DarkMoon, như thế là hợp với Lam nhất.

_...muội thật sự muốn như thế sao- Nam nhìn nó như có vẻ đã đoán trước được

_Có nghĩa...đi cạnh Lam sau này cũng chỉ có Nam thôi sao- My nhủ mày

_Không được, làm DarkMoon thì cứ làm, mặc gì chỉ có một mình Nam theo Lam được- Thông phản bác ý kiến của My.

_Không, nếu đã là DarkMoon, Lam có một số nguyên tắc nhất định thôi-Nam thờ dài

_Nguyên tắc gì-Hạnh tò mò

_Ai đi cùng DarkMoon để hỗ trợ thì...- Nam ngập ngừng

_ Luôn mang theo trong người một cây súng gây mê, không tranh cãi với đối thủ , chỉ đứng chờ DarkMoon hoàn thành nhiệm vụ mà không được xen vào,tuyệt đối giữ im lặng khi DarkMoon đã vào vòng chiến- nó nói luôn

_ Tại sao?- Kenvin thấy khá kì lạ

_ Lam đánh nhau không nhìn bằng mắt, Lam đánh bằng thính giác...- Nam giải thích- có dùng mắt nhưng để phân biệt tốc độ và sức mạnh thì lam đều dùng tai, còn súng gây mê là để bắn Lam khi Lam không tự chủ được mình, không xen vào vòng chiến vì lúc đó Lam không còn nhận ra ai là bạn ai là thù đâu.

_ Không đâu, 2 năm đi du học mắt mũi cũng đã khá hơn rồi- nó khẳng định- nhưng mũi vẫn dựa vào đôi tai của mình

_ Vậy... nếu Lam đi một mình thì sao- Đạt hỏi

_ Khi đã là DarkMoon, thì tôi luôn ở cạnh- Nam nói- chỉ trừ 1 trường hợp là lúc san bằng Dragon, DarkMoon đã đi một mình nhưng rất may không xảy ra chuyện gì đáng tiếc.

_ Thế khi thoát khỏi mặt nạ Lam vẫn là Lam của bình thường- My suy nghĩ

_ Cũng không hẳn-Nam nhìn nó , thấy nó gật đầu Nam mới nói tiếp- có thể chỉ bớt chút đỉnh, còn DarkMoon hay Lam trước đây anh biết thì tính cách gần như nhau, gần đây Lam đã thay đổi rất nhiều nhưng có lẽ việc Lam thay đổi như thế là không nên.

_ Gần...như...nhau...-Hạnh ngỡ ngàng- không muốn... muốn là Lam như thế này cơ

_ Thôi, tớ đã quyết định như vậy- nó không muốn bàn về vấn đề này nữa- Lam muốn đi biển

_ Được, vậy sẽ đi biển- Thông gật đầu, cả đám bạn rộn đi thay đồ

_ Khoan... chỉ đi nhiều đây người thôi sao, không thích- nó lắc đầu

_ Thế muốn sao đây cô nương- Hạnh nhìn nó

_ Chờ chút- nó đem cục cưng ra phóng khỏi nhà, nơi nó đến là phòng hiệu trưởng sau 30 phút bàn bạc+ xin xỏ+ đe dọa, nó vui vẻ ra ngoài và đến lớp 11D, đến lớp thì nó không thấy hân và Băng đầu, vậy cũng tốt- e hèm...- nó gõ cái báng - đây là lệnh của thầy hiệu trưởng, hôm nay... lớp 11D sẽ được nghỉ...và...những bạn nào muốn nghỉ thì phải đi biển với Lam..phiên mọi người 30 phút nữa có mặt trước cổng trường, mang càng nhiều đồ ăn càng tốt nhé.

_ Hoan hô....- cả lớp vui sướng hét to còn bà cô dạy văn cũng đánh lắc đầu bó tay.

Giờ G đã điểm, cả lớp tụ tập trước cổng trường, xe cộ cũng đầy đủ, đồ ăn cũng không thiếu, nó là người dẫn đầu...biển đang vậy gọi nó...

_Aaaaaa.....-thích quá đi- cả lớp đứa nào cũng chạy xuống biển đứa thì té nước, đứa thì lượn sóng, đứa thì xây lâu đài cát, đứa thì đi cào hến(có mồi nhậu rồi đây). Còn nó thì ngồi bệt xuống bãi cát và hóng những cơn gió mát mẻ .

_ Này- Thông chia cho nó một lon bia và ngồi xuống sát nó

_ Cảm ơn- nó nhận lấy lon bia

_ Lam thấy sao nếu Thông cũng làm người hỗ trợ DarkMoon- Thông nhìn nó đầy vẻ dò xét

_ Ai cũng được mà- nó cười- chỉ thấy hơi tiếc vì người như Thông lại phải đứng yên xem DarkMoon đánh thì hơi kì

_ Haiz... có ai nghĩ DarkMoon lại là con gái chứ, làm Thông cứ bị ám ảnh mãi thôi, giờ biết Lam là DarkMoon thì bất ngờ thật đó- Thông hớp một ngụm bia

_ ^^, đâu phải mình Thông, ai cũng vậy cả thôi- nó uống sạch lon bia của mình

_ Này, uống bia thay nước đây à- Thông nhún mày nhìn nó

_ E hehe, Lam đang làm gì đó- Hạnh và My bước tới nhìn nó với ánh mắt kì lạ...- lên đĩa- Hạnh ra lệnh một tiếng, Nam và Đạt từ đâu xuất hiện người thì túm hai tay, người thì túm hai chân nó khiêng ra sát mặt biển và đu đưa theo tiếng đếm của cả lớp- 1....2...3... Âm...- nó bị quăng xuống biển còn cả đám thì cười đau cả bụng.

_ Mấy đứa quỷ này- nó dí cả đám chạy tán loạn, nhưng đang lúc vui thì có một giọng nói cất lên.Giọng nói có sức mạnh vĩ đại, làm nó thôi không đuổi bắt , đám bị dí cũng dừng lại, những đứa đang nghịch cát dừng lại, mấy đứa lướt sóng thì té nhào xuống biển và lập tức bơi vào bờ, Thông thì ngừng uống bia , tất cả ánh mắt đều nhìn về phía giọng nói phát ra không chút thiện cảm.

_ Haiz...tưởng gì... ra là đi ra đây tắm biển- Băng đang đi cùng với hân bước lại gần tụi nó...

_ Thì sao, rác rưởi- My hất mặt nhìn Băng

_ Các người là người của Devil, sao lại không lo quản lý Devil mà lại đi ăn chơi như thế này- Băng lên giọng chị hai với cả đám

_ Thiếu bao nhiêu đây người Devil không có súp đồ được, chỉ có cái loại ăn hại như cô vào Devil mới mau chóng tan tành- Nam nhìn Băng nói lớn

_ Anh...- Băng tức không thốt nên lời, nhưng bất ngờ nó vụt chạy ra biển và bơi ra xa khiến ai cũng tưởng nó tự tử...định kéo nó lại nhưng không kịp(uống Firsty cả lũ)

_ Hạnh...đưa khăn đến đây...- nó bơi vào bờ kèm theo một cô bạn tên Lan cũng là học sinh của lớp nó xem bị chết đuối nếu nó không bơi ra cứu kịp.

_ Cảm...on...Lam...- Lan thở khó nhọc nhìn nó

_ Làm ơn tần tần ra cho người ra còn thở, bu lại làm gì các ông các bà- nó xua xua tay cho cả đám không bu lại nữa.

_ Đó.... đi biển làm gì, xem hại chết con người ta- Băng cười khoái chí nhìn cả đám

_ Lạnh không- Thông đem một cái khăn choàng lên người nó

_ Không sao- cảm ơn Thông- Lan nằm nghỉ đi, tý là khỏe ấy mà- nó đắp khăn lên người cô bạn rồi kéo dù che nắng

_ Tao nói không nghe sao....không được tắm biển nữa- Băng hét lớn

_ Nghe rõ đây...dù mày là bang chủ bang Devil, cũng không có quyền ra lệnh cho bọn tao, Devil xem nhau như anh em chứ không phải người trên kẻ dưới- nó quay lại nhìn Băng với ánh của DarkMoon khiến Băng giật thót lên một cái vì sợ- không lẽ công hiến của tao cho Devil chưa đủ để có một ngày rảnh rỗi đi biển à.

_ Công hiến gì chứ...- Băng cãi lại

_ Phiền bang chủ nhắc lại những công hiến mà DarkMoon đã làm cho Devil- nó khoanh tay ngạo nghễ nhìn hân.

_ Hai năm trước giúp Devil san bằng mọi đối thủ, gần đây hạ gục Dragon giúp Devil lên đứng đầu và phá hủy âm mưu của Bạch Hồ muốn thôn tính Devil- Kevin đồng đặc nói lớn

_ Nếu cô làm được hơn tôi, tôi sẵn sàng dừng tắm biển để tiếp tục về Devil làm việc, còn không thì rút- nó nói dứt khoát từng lời một.

Còn hân không hề nói một lời, hân khó chịu với những lời Băng Băng nói thì càng đau lòng hơn khi nghe nó nói, có vẻ như chuyện hôm qua nó đã quên hết, đối với nó giữa hân và nó chỉ còn một điểm kết nối là Devil hay sao, cái ánh mắt ngạo nghễ kia... chắc chắn là của DarkMoon chứ không phải Lam, sao hân không thốt nên lời thế này, hân muốn đến đây là để xin lỗi nó kia mà, sao cổ họng hân khô đắng không cất tiếng được. Nhìn nó và Thông ở bên cạnh nhau sao lại đẹp đôi đến vậy...tinh lại đi Tú, mày vẫn còn yêu băng cơ mà, yêu có nghĩa là sẽ tha thứ được tất cả mà...

_ Anh Tú... anh sao thế...- Băng nhìn hân cứ chăm chú dõi theo nó mà trong lòng khó chịu...phải,cô đã gây ra nhiều lỗi lầm, thì sao chứ, Tú vẫn yêu cô, cô vẫn là người đứng đầu, vẫn quyền uy nhất vẫn xinh đẹp nhất trong lòng của Tú, thế là đủ(tự kỷ quá mọi oi)

_ Về- đôi vai hân khẽ run lên và quay người bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về*... được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14

Sau một ngày đi biển đầy mệt mỏi, nó nằm phịch ra giường mà không biết trời trăng gì luôn. Sáng hôm sau nó lột cái thân xơ xác đi học, không chỉ nó mà những đứa khác trong lớp cũng thế.Tuy nhiên nó lại đeo cái khuôn mặt của DarkMoon vào, hình ảnh ở sân bay lại tái hiện, mọi học sinh đều sợ sệt dạt ra hai bên cho nó bước vào, vừa đến lớp thì Thông đã bật cười:

_ Có gì đáng cười lắm sao- nó khó chịu quắc mắt nhìn Thông cùng với âm điệu lạnh lùng không thể tả

_ Ấy ấy...đang đọc truyện cười, không phải cười Lam(chắc đang đọc Ô Long Viện)

_ Hừm, ngồi đây nè- nó chỉ vào chỗ còn trống ở kế bên cạnh Lan vì Nam ngồi kế My mất tiêu rồi.

_^^ Lam ngồi đi- Lan cười tươi- vừa ngồi xuống nó đã nằm phịch xuống và ngáy ro ro

_Này... đổi chỗ đi- Thông khều Lan

_Đừng có mơ, Lam ngồi cạnh tớ, là ân nhân của tớ, về chỗ của mình đi- Lan lắc đầu đuổi Thông về chỗ(ó...phát hiện có người gan như thế)

_Này....- Thông tức xì khói

_Về đi...Lam đang ngủ, ồn ào không nên- Lan quay phắt đi không thèm để ý đến Thông nữa

_Lam...- My vừa chạm vào đầu nó thì la lớn làm cả lớp giật mình- á....

_Gi thế em - Nam ngóc đầu dậy

_Lam... bị sốt rồi- My sờ vào trán nó thấy nóng quá

_Xê ra giùm- Thông đẩy Lan ra rồi tức tốc bế nó lên phòng y tế

_Lam bị sao thế- hần vừa bước vào lớp thấy Thông đang vội bế nó ra, mắt nó nhắm nghiền mặt tái xanh

_Không liên quan đến cậu, lo cho cái thứ rác rưởi của cậu đi- Thông quát to vì bị hần cản đường, nhưng cũng vì thế mà nó tỉnh dậy

_Hừm..., Thông thả Lam xuống- nó ra lệnh cho Thông thả mình xuống- mọi người vào lớp học đi- rồi nó tự đi vào phòng y tế

_Em sao thế- hần nắm khuỷu tay nó thì nhận ra là nó đang sốt

_Buông tôi ra, cầm đưng vào tôi- nó lừ mắt nhìn hần

_Anh không buông ra thì sao- hần vẫn nắm chặt, hiện giờ trong lòng hần rất lo lắng cho nó

_Bang chủ... cậu bị ốm đầu à...- nó thông thả- cậu là con nít ba tuổi hay sao mà đi đôi co với tôi- nó nhìn thấy Băng Băng đang tiến lại gần- phiền bang chủ bỏ ra cho, tôi không muốn bạn gái của ngài có cơ gây sự với tôi.

_Anh Tú, coi em mặc bộ đồ mới này như thế nào- Băng xoay một vòng khi đang mặc bộ váy mới

_Có tới kiếp sau cũng không đẹp bằng Lam- My nói ra một câu khiến ai cũng phải gật gù đồng ý

_Gi...cái thứ mắt ba mẹ như nó mà đẹp hơn tao sao- Băng cười đều, bởi những thông tin về nó Băng đã sai người đi điều tra.

_Nam, Thông, Đạt, Kenvin... giữ bang chủ lại- nó ra lệnh cho 4 tên, ngay lập tức 4 tên đều vây lấy và giữ chặt hần- mày đã sai lầm... khi chọn đối thủ là tao... -nó bước tới gần Băng... sát khí tỏa ra kinh người khiến bất kì ai cũng phải sợ hãi, ánh mắt đã trở nên vô hồn thấy rõ.

_Tại sao tao phải sợ mày, DarkMoon là cái quái gì chứ- tuy nói thế nhưng Băng sợ sệt lui về đằng sau

_Một khi đã chạm vào DarkMoon... là tự tìm lấy cái chết- Nam lạnh lùng không kém gì nó

_Phải chết- nó rít qua kẽ răng, chính Nam cũng chưa bao giờ thấy nó tức giận như thế, hết chuyện hay sao mà lại đem ba mẹ nó ra đùa cợt.Băng Băng toan chạy đi thì nó đã chụp lấy tóc Băng và lôi xềnh xệch đi trước sự la hét của Băng, nhưng chỉ sau 2 phút nó dùng 1 tay bóp cổ Băng và đưa lên cao , con dao nó rút ra cắt luôn mái tóc dài- chẳng có gì thú vị hơn bằng nỗi đau bị hủy hoại nhan sắc nhỉ.

_Sống không bằng chết- Nam thốt ra khiến My và mọi sững sờ,Nam cũng thật đáng sợ

_Đáng tiếc đáng tiếc... cái nhan sắc mỹ miều này- nó rạch 4 đường lên mặt băng- tiểu thư của Kiều gia à, nàng thấy sao nếu nàng không còn tiền để sửa lại sắc đẹp, một công ty nhỏ thoỉ tha thuộc chi nhánh của Trần gia- nó quay lại nhìn hần, còn mặt của Băng thì trắng bệch không còn giọt máu.Thả Băng tiếp đất, nó đá văng Băng bật ra cả 7 mét,Băng bất tỉnh không còn biết gì.

_D.A.R.K.M.O.O.N....- Thông khó khăn thốt lên

_Kenvin, đem máy tính ra đây- nó nói

_Vâng...- Kenvin bàn thần buông tay hần ra để đi lấy laptop cho nó.

_Ai cha... thật thom- nó liếm mũi dao có dính máu của Băng- của mỹ nhân quả là có khác- cầm laptop trong tay, nó bấm một chuỗi kích hoạt virus và mỉm cười đầy tà mị.Còn bây giờ ai cũng bàng hoàng trước những việc nó vừa gây ra, nhìn Băng nằm bất động hần ngây người...

_Thả bang chủ ra để đi cứu người đẹp- nó hạ giọng , ánh mắt giương lên đầy vẻ trêu ngươi...hần đã làm nó đau đến thế, đây là cái giá phải trả khi hần dám làm nó đau và còn dám đưng đến ba mẹ nó.

_ Khiêng thứ rác rưởi đó đi- Nam lạnh giọng chỉ vào Băng, 2 tên trong Devil lật đật đem Băng đi khỏi tầm mắt nó. Nhưng bất ngờ hơn cả là:

_ Aaaaa, thần tượng của lòng ta, đúng là chính mắt nhìn thì đã hơn ai hết- My ôm chầm lấy nó cười vui vẻ khiến ai cũng giật mình.

_ Đi lên phòng y tế ngay, sốt quá cao rồi đấy- Hạnh và My lôi nó đi trước sự ngỡ ngàng của cả đám, hấn định chạy theo nó thì Thông cản lại.

_ Cậu không có tư cách ở bên cô ấy khi còn quan hệ với cái thứ rác rưởi đó- Thông cất tiếng và chạy theo nó- còn hấn thì đứng sững như trời trồng.

Trong vòng một tháng sau đó, hấn mất tích, bức thư để trên bàn chỉ vòn vẹn 6 chữ: " Nam tạm thời quản lý bang". Trong thời gian này Thông luôn là người đi theo hỗ trợ nó. Còn Băng thì khỏi phải nói, công ty của cô nàng bị nó quảng virus xóa hết tài liệu nên chỉ còn nước phá sản nên đi đâu cô nàng cũng phải mang khẩu trang nhưng cô nàng vẫn khẳng khẳng bám lấy Devil để hồng hách và chờ hấn trở về để trừng trị nó.

_ Gần đây có một nhóm mới nổi ở khu vực 4- Nam cầm một tờ giấy đưa cho nó- cầm đầu là một thằng nhóc tên là Bi, nghe nói cũng đã có khá khá người đi theo và đánh lên một số anh em Devil của chúng ta

_ Được rồi- nó cầm tờ giấy rồi nhìn một lượt- Thông... đi thôi- nó đứng dậy, uống cạn ly rượu của mình và bước ra khỏi POP, Thông đi đằng sau nó, vừa ra ngoài cổng thì nó gặp Băng, nó chẳng để tâm mà lướt qua luôn.

_ Đứng lại- Băng hét to- tay cầm một con dao xông vào nó, Thông nhìn thấy nhưng không hề phản ứng, bởi đó là quy tắc mà nó đã đặt ra.

_ Hừm...- nó đá thẳng Băng ra xa- tốn thời gian quá- nó leo lên cục cung của mình và chạy đi luôn

Tại khu vực 4 của Devil, có một nhóm khá đông tay đang đánh nhau với Devil, cục cung của nó gầm mạnh rồi xông thẳng vào đám đang đánh nhau, dĩ nhiên là cả đám đều hoảng sợ tránh ra nếu không muốn chết oan.

_ Hừ... đám đến tận trụ sở để gây sự cơ à- nó bước xuống xe

_ Sao tại tao không dám, lũ Devil của tụi mày nắm giữ cái thành phố này lâu quá rồi, mau nhường ngôi đi- Bi bước ra, 2 phe lại bắt đầu tách ra, Devil đứng đằng sau nó và lũ bên kia đứng đằng sau Bi.

_ Tốt- nó khẽ cười- có chí khí nhưng... chưa đủ bản lĩnh- nó lao vào Bi với tốc độ chớp mắt lại là sợi dây xích lao đi trong xé gió từng nhát dao lia thẳng vào chỗ trọng yếu, từng đường cắt thấm máu khiến bộ đồ trắng của Bi biến thành một bộ đồ đồ rách rưới, hạ gục xong tên cầm đầu nó trở về chỗ vừa mới đứng tức thì, lũ đàn em của Bi bắt đầu hoang mang khi nhìn thấy chủ tướng đang rên rỉ không thôi, còn Devil thì ai cũng đắc chí, một khi nó đã ra tay thì không bao giờ thua được. Bởi vì nó là DarkMoon huyền thoại cơ mà- còn lũ các người, muốn theo Devil hay muốn giống như đại ca các người- nó hỏi

_ Bọn này... bọn này... sẽ theo Devil- cả đám cúi đầu

_ Tốt- nó leo lên cục cung để chạy về nhà, vừa về đến nhà nó đã thấy ông nội và hấn ngồi ở trong nhà. Cuối cùng hấn cũng đã chịu xuất hiện.

_ Con vào đây- ông nội mỉm cười với nó, còn nó thì nhủu mày đầy khó chịu

_ Mong nội nói lẹ để con còn nghỉ ngơi- nó ngồi xuống bàn mà không thèm để ý đến hấn

_ Vài tháng không gặp mà con đã trở lại như cũ rồi- ông nội nó thở dài- ông đến để bàn chuyện đính hôn, hai đứa mau chọn ngày đi nào.

_ Nếu ông còn ép con... con sẵn sàng bỏ nhà và không bao giờ ông thấy mặt con- nó nhấp ngụm rượu và khẳng định

_ Con bớt uống rượu và cũng bớt cứng đầu đi- ông cốc đầu nó- Tú nó có kể cho ông nghe rồi

_ Thì sao, thưa ông- nó cười khẩy- nếu chỉ có vậy, con xin phép đi ngủ, ông cũng về ngủ sớm đi kéo mệ- nó đứng dậy

_ Nếu anh đánh thắng em, em sẽ chịu nghe anh nói chứ- hấn giữ nó lại, ánh mắt đầy vẻ mong chờ

_ Buông ra đi bang chủ- nó không thèm nhìn đến hấn- làm ơn đừng làm phiền tôi- Thông... tiễn khách- nó gọi Thông.

_ Ủhm....- Thông gật đầu, hấn cũng đành theo ông của nó trở về.

Bạn đang đọc truyện *Có Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Sáng hôm sau nó đi học, vừa bước tới lớp là đã nghe Thông và Lan cãi nhau ôm tòi để dành ngồi chung với nó. Xuất hiện một nhân vật không ai ngờ đó

là Băng Băng, mới qua có một đêm mà những vết sẹo bị rạch đã biến mất, cô à lon ton bước vào lớp và mặt cứ ngược lên trời nên Kenvin bèn kê chân ra gạt tét. Kết quả còn hơn dự định khi cô ta té đập mặt xuống sàn và cái váy ngắn bị tốc lên để lộ ra hình Dorêmon đánh ăn bán răn(hình ở đâu có thì tự biết) khiến cả lớp cười nghiêng ngả không thôi. Một lát sau thêm một bộ mặt bắt ngờ chui vào lớp nữa chính là hân, khuôn mặt lạnh như tiền khiến cả đám đàn em lật đật cúi chào hân. Băng quên sạch sự cố và choàng tay ôm lấy hân cười vui vẻ cùng với vẻ đắc chí không thể tưởng.

_Lam...chủ nhật tuần sau nữa sinh nhật Hạnh, nhớ đến tham dự nha, còn 2 tuần nữa á- Hạnh chìa tay đưa cho nó một tấm thiệp

_Ừm- nó gạt đầu

_Này... chỗ này là của tôi mà- Lan hét to

_Nhưng tôi là người hỗ trợ cho Lam- Thông còn hét to hơn, 2 cái đầu càng lúc càng sát vào nhau làm Thông nghĩ trong đầu- quái...nhìn con nhỏ này cũng đáng yêu nhỉ

_Ồn ào- nó dùng hai tay ịn hai cái đầu sát vào nhau luôn, cái gì cần chạm cũng đã chạm, khiến cả lớp cứ trố mắt ra không nói nên lời, tuy nhiên hai nhân vật chính dù có cố vùng vẫy thế nào thì nó vẫn giữ nguyên hai cái đầu ở vị trí cố định.

_Ha ha , anh haiiiii- Kenvin ôm bụng cười

_Biết tông rồi nha- Đạt cười đều, nhắm chừng được 5 phút nó mới buông tay ra, mắt Lan đã đọng đầy nước.

_Sao Lam lại làm thế- Lan chạy ào ra ngoài

_Ồ....- Thông bỗng cung chột dạ

_Còn không mau đuổi theo- My đang chột lét Nam thì ngóc đầu lên nói với Thông, cậu nhóc cũng vội vàng đuổi theo.

_Được lắm đó Lam- Hạnh chìa ngón tay cái về phía nó. Tiếp tục lia camera về 2 nhân vật chính trong bộ phim ngắn tập" Nụ hôn bất đắc dĩ" được kéo dài trong phòng 5 phút. Lan chạy xuống công viên và ngồi khóc.

_Này- Thông kêu Lan- có cần phải vậy không

_Lam on biến đi giùm đi, gặp cậu là tôi toàn gặp xui xẻo- Lan nức nở

_Ê, thôi nha- Thông lên con tự ái, làm như tôi thích gặp cô lắm á- Thông ngồi phịch xuống kế Lan- mà tôi thích ngồi đây thì sao hả

_Hức hức, first kis của mình sao mất lãng nhách thế này, Lam ơi là Lam- Lan ngược mặt lên nhìn trời, mắt vẫn đọng đầy nước.

_Hà- Thông bất ngờ, Thông nghĩ thầm- trời đất, thời đại này rồi mà còn giữ được first kis sao, kể ra cũng ngây thơ đấy chứ nhỉ- thấy cô nàng cứ khóc mãi không chịu dứt, Thông hôn cô nàng luôn.. 1 phút.. 2 phút...3 phút...(ai bấm đồng hồ phụ đề),Lan bất ngờ đẩy Thông ra nhưng không khóc nữa, đôi mắt to tròn nhìn Thông- hết khóc chưa cô nương, có vậy cũng khóc- Thông lau nước mắt cho Lan

_...- hai gò má Lan đỏ bừng lên trông thấy rõ

_Phi...- Thông bật cười rồi ôm Lan vào lòng- đáng yêu thật đấy, sau này không được khóc nữa đâu đấy, khóc nữa là sẽ bị kiss nữa đấy- Thông vừa dỗ dành vừa đe dọa còn Lan chỉ biết gật gật đầu. Năm tay Lan bước vào lớp , Thông cười tươi còn Lan cúi mặt vì xấu hổ.

_Kenvin, xuống đây ngồi với tôi- nó vẫy tay với Kenvin vì biết chuyện nó vừa làm đã có kết quả tốt đẹp.

_Ái chà chà, kèm tên này cho kĩ, lãng nhăng lắm đấy- Hạnh vỗ vai Lan

_Nói tâm bậy tâm bạ- Thông kéo Lan lên chỗ của mình và hai đứa ngồi chung, nhưng chưa kịp nóng chỗ thì hân bước xuống ngồi chung với nó làm cả lớp bàng hoàng nhưng phải công nhận... nhìn hai đứa xứng đôi quá đi. Càng bất ngờ là nó không phản ứng, khác với sự mong chờ của hân, hân mong nó phải tức giận hoặc đuổi hân đi cơ.

_Anh Tú, sao anh lại ngồi đây- Băng cố gắng kéo hân đứng dậy nhưng nhận lại được là cái trừng mắt của hân dành cho mình, cô à đành ngậm ngùi quay về chỗ của mình. Từng tiết học trôi qua đây căng thẳng như quả bom nổ chậm vì cả lớp không biết nó sẽ bùng nổ vào lúc nào, hồi hộp muốn chết đi thôi. Nhưng ai cũng thờ phào vì để giờ ra về, nó vẫn im lặng đi ra nhà xe, nó kêu Thông không cần phải đi theo nó nữa mà chờ Lan đi chơi đâu đó, Thông cũng vui vẻ gạt đầu.

_Anh, Thông với Lam không thành một đôi được rồi- My thờ dãi đi cách nó một quãng xa và nói với Nam

_Ừ, anh cũng đang tiếc đấy- Nam gạt đầu

_Thế giờ là Kenvin à... có được không ta- My suy nghĩ

_Kenvin thì khỏi, nó cứ coi Lam là nữ thần ấy, đụng cũng chả dám đụng chứ đừng nói chi ghép đôi- Nam đang nói thì thấy bóng hân vụt lên và chụp vai nó.

_Giữ nữa- nó khó chịu nhìn hắn

_Có thể, nói chuyện một chút được không-hắn thu hết can đảm nhìn thẳng vào đôi mắt gái lạnh của nó

_chuyện của Devil?- nó hỏi

_Không... là chuyện riêng, anh muốn giải thích tất cả với em- hắn nói

_Xin từ chối, không liên quan gì cả- nó gạt tay hắn nhưng không được

_Đến bao giờ em mới cho anh một cơ hội hả- hắn nhìn nó như van nài

_kaka, quy tắc của thứ 6 của DarkMoon là gì- nó quay người lại hỏi Nam và My đang đi tới

_Thứ 6...- Nam suy nghĩ- à, đã có lỗi với DarkMoon thì phải chết, không bao giờ cho cơ hội để sửa chữa- Nam bước đến nói nhưng không biết nó và hắn đã nói gì trước đó.

_Hiểu rồi chứ- nó toang bước đi nhưng vẫn bị hắn giữ lại (mới đi 1 tháng mà dai thấy rõ)

_Không hiểu- hắn dùng sức ôm nó lại và đặt lên môi nó một nụ hôn, nhưng hắn nhắm mắt còn nó thì mở mắt không chút cảm xúc.

_Xong chưa- nó hỏi, còn hắn thì bàng hoàng... không lẽ nó không còn một chút cảm giác gì với hắn sao...chỉ mới một tháng thôi mà...Không không phải, người hắn vừa hôn là DarkMoon chứ không phải Lam. Chìa khóa...hắn phải tìm ra cái chìa khóa nó đã nhốt Lam lại..

_Baba của em muốn em về thăm ông một chuyến- hắn đau khổ nói tiếp

_Vậy sao?- nó đẩy hắn ra và leo lên cục cưng của mình trở về nhà và việc đầu tiên nó làm ở nhà đó là đánh răng thật nhiều thật nhiều...

Xin phép nghỉ vài ngày, nó âm thầm quay trở lại Mỹ vừa ra tới sân bay nó đã được một đám học viên sát thủ chào đón nồng nhiệt. Vừa về đến nhà baba và mami nó thì đã có hàng chục mũi tên phóng về phía nó, cầm valy trong tay, nó giơ lên cản hết tất cả mũi tên và thông thả bước vào trong, bước vào thì sàn nhà bỗng tách đôi xuất hiện một cái hố ở phía dưới, ngửi mùi thôi nó cũng đủ biết ở dưới là mấy con rắn độc mà baba mình chăm sóc.nó đành đu lên xà nhà để bước vào gian phòng tiếp theo... trời ạ, toàn là mìn, đâm trúng một cái là tan xác, dùng một mũi tên có buộc dây, nó bắn ngang qua căn phòng, buộc chặt đầu còn lại vào cánh cửa, nó thông thả đi thẳng bằng trên sợi dây để đi qua căn phòng. Chạm đích, nó bước vào căn phòng có baba và mami nó đang ngồi:

_Baba quá đáng, con vừa mới về mà đã tiếp đón như thế đấy- nó sà vào lòng người đàn ông đang thông thả uống trà

_^^, ba chỉ muốn thử con một chút thôi mà- ông vuốt tóc đứa con gái cưng- vết đạn hôm trước sao rồi con

_Dạ đã hoàn toàn bình phục và sẵn sàng lĩnh thêm một phát nữa- nó hào hứng(nàng này thích ăn đạn)

_Tốt, thế mới là con gái baba- ông vui vẻ- thằng Tú nó đã nhằn con phải không

_Dạ phải thưa ba- nó khẽ nhủ mày rồi lại bình thường nhưng điều này làm sao qua mắt được baba nó

_Ông con và Tú đều kể cho baba và mami nghe cả rồi- mami nói với nó

_Sự thật thì không có gì đâu ạ- nó lắc đầu

_Con nhận ra nó là Dark cơ mà, đó là người giúp con bình phục thì làm sao không sao được- bà mỉm cười nhìn đứa con gái yêu.

_Thôi bỏ qua chuyện đó đi- ông căn vợ- con vào nhà nghỉ ngơi đi

_Vâng ạ- nó đem valy vào căn phòng của mình, nó thờ phào một cái khoan khoái, ở đây là nơi có cảm thấy bình yên nhất và an toàn nhất, nó đã thiếp ngủ đi lúc nào mà không hay.

Bạn đang đọc truyện *Có Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Còn riêng hắn, sau khi nó đi rồi thì hắn nhập cư trái phép tại nhà nó, chìa khóa đương nhiên là do ông nội nó đưa, ít ra ở đây vẫn còn đọng lại hương vị

và hơi ấm của nó.Mở cửa phòng nó, nơi mà hần sẽ thích nhất, đơn giản là vì nơi đây sẽ là nơi lưu giữ hình bóng của nó nhiều nhất rồi.Chả hiểu làm sao mà hần lại kéo cái ngăn tủ bàn học của nó, bất ngờ chưa...trong hộp tủ của nó chỉ có đúng 1 quyển sổ(học hành như thế đấy hả), e..hèm đương nhiên là không phải cuốn sổ tầm thường(tầm thường thì quăng vào fic làm gì). Là...là...là... nhật kí của nó, ngoài cuốn sổ ghi một dòng chữ to oành:" Nhật kí của Moon khi trở về".Lật từng trang, từng trang...lúc đầu hần chỉ toàn mỉm cười...nhưng sau đó...:

Ngày...Tháng...Năm...

_Chào nhật kí, hôm nay tao đã mua mỳ trong hàng vạn cuốn sổ ở nhà sách chỉ vì mỳ màu đen, màu mà tao thích.Sáng nay tao gặp ông nội nè... ông còn khỏe lắm, vẫn làm việc rất tốt và có nụ cười ấm áp chào đón tao chờ về. Tuy hơi ghét việc quay lại học cấp 3, tao muốn phụ ông tao hơn là đi học mấy cái vở vìn này đây, nhưng thôi, ông nội đã muốn thì tao cũng không cãi, phải làm cho ông vui chứ.

Ngày.. Tháng...Năm...

_Nhật kí thân yêu, mày biết gì không, hôm nay tao gặp Dark đấy, tao vui lắm... lâu lắm rồi mới gặp lại cậu ấy, không khác xưa tí nào,lại còn cái vết sẹo ngay khóe mắt nữa chứ, tao nhận ra ngay. Thế mà cậu ấy chẳng nhận ra tao, chán thật. À... tao còn gặp lại kaka nè và một cô bạn rất dễ thương nè.. tên là My, tao quý cô ấy y như quý mày.Chưa hết đâu .. tao còn gặp được một cô nàng hơi bị xinh tên là Hạnh...và tao đã cho cô ta gãy một tay vì cái tội láo xược. Vừa nãy cả đám vừa ăn tối với nhau, không như hồi xưa chỉ có tao và kaka thôi

Ngày...Tháng...Năm...

_Sáng nay nhà tụi mình cũng rất nhộn nhịp, cả 4 đứa ăn sáng cùng nhau rồi cùng đi đến trường.kaka và Dark chuyển sang học chung với tao và My nè, sau này chắc vui lắm. Tao còn gặp Thông nhà và Kervin , tên Thông là con trai của Lý gia á, cái gia đình dám làm cho tóc ông nội thêm bạc đi á, mà thôi không nói tới cái này... xùy xùy... tóc ông nội không bạc.Dark đúng là bang chủ Devil, sai tao đi xử lý 1 nửa bang Dragon, chắc định thử tao đấy mà, ok luôn... nhưng Dark vẫn chưa nhận ra tao mày ạ. và tao đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao nhà, giỏi chưa giỏi chưa.

Ngày...Tháng...Năm...

_Haiz... lũ nhóc lòi trong trường cứ xin làm đàn em của tao, tao không thích... vì tao không có tài lãnh đạo...Tao còn gặp một đám người ở bang Bạch Hồ sang Devil thăm dò, chắc chắn có ý định thôn tính Devil rồi. Tao đã thay đổi chút đỉnh để đến Angel thăm dò tin tức và còn nhảy chung với Dark á, vui chưa... Không uống công tao thay đổi, ra Hạnh là bang chủ Bạch Hồ đấy... ghê chưa.. Và tao lập ra một kế hoạch... hé hé.

Ngày...Tháng...Năm...

_Ôi trời , chờ đến hôm này Hạnh mới chịu bắt cóc Thông đi, làm tao nghĩ là kế hoạch của mình có vấn đề. Tao đã có một trận rất đả tay ơ Angel...nghĩ lại còn thấy sướng..Tao nghĩ Hạnh đã bị tao thuần phục...hajz... nghe lời Death đặt mấy cái bẫy mà tao làm ra, mày thấy có bị hãm không, nhưng tao đã cứu được Thông. Mami gọi là sẽ thăm tao đấy, giờ tao đang nằm ở nhà My sau khi bị cô nàng xoay vòng vòng như chong chóng, ôi ôi chỉ toàn là vầy... nhờ vậy tao còn biết thêm một số điều về Dark đấy, Dark có bạn gái rồi mày ạ... Haiz.. sao tao lại thờ dài vào lúc này nhỉ.

Ngày...Tháng...Năm...

_Á... đã 5 ngày rồi không được gặp mày đấy nhật ký ạ, tao phải nằm ở bệnh viện vì mới ăn một viên đạn ngay bả vai vì che cho mami đó.Nghe mami nói là Dark bế tao vào bệnh viện đấy, thế mà tao vừa mới tỉnh lại bị Dark cho ăn tát, huhu đau khổ.À...Hạnh rất thương tao, hỏi thăm tao suốt, tao đã nói là thuần phục được Hạnh rồi mà... thế mà 2 cô nàng My Hạnh ác độc cứ bắt tao mặc váy... ôi lời thề khi xưa của ta...

Ngày...Tháng...Năm...

_Hôm nay là ngày vui nhất của tao...ha ha ha cho tao cười tí xíu nà, Dark tỏ tình với tao rồi, hạnh phúc quá đi, Dark không quên tao, nhưng do tao đã chuyển đi nên cậu ấy cứ nghĩ đó là giấc mơ thôi. Được nhảy chung với cậu ấy thật tuyệt... first kis của tao đã trao cho cậu ấy rồi... nghĩ lại còn thấy lâng lâng đấy nè... cậu ấy còn định ở lại nhà tao đó, thế là hằng ngày tao có thể cùng cậu ấy đi học rồi. My có chụp hình lúc 2 đứa kis nhau đó, để tao xin rồi cho mày xem nhà nhật ký thân yêu...

Sau phần nhật ký ấy, hần lật ra những trang sau thì có đôi phần bị nhòe đi, hần biết rằng đó chính là nước mắt của nó, khẽ chạm vào những vết nhòe, tay rần run run... hần không ngờ nó lại khóc vì hần... hần thật hối hận vì đã làm nó đau đến mức này..., Nam nói không sai, hần đúng là thằng tồi.

Ngày...Tháng...Năm...

_Nhật ký ạ, có lẽ tao đã làm, Dark cũng chỉ xem tao như những đứa con gái khác mà thôi. Hôm nay bạn gái của Dark đã trở về,cô ta tên là Băng Băng sau những chuyện cô ta làm với Dark...Dark vẫn yêu cô ta, vẫn hay thường xuyên mail cho cô ta trước mặt cô ta Dark không dám gọi tao là bạn gái mà chỉ nói là người giữ thẻ đen, bí mật về DarkMoon đã sáng tỏ... cũng chỉ tại cô ta... tao luôn muốn DarkMoon là một bí mật kia mà, tao buồn lắm đấy nhật ký ạ, tao ngu ngốc quá phải không khi vẫn giữ một niềm tin vào một thứ tình cảm trẻ con...

Ngày...Tháng...Năm...

_Hôm nay tao đã vui hơn chút rồi, mọi người dù biết tao là DarkMoon nhưng vẫn không xa lánh tao, bọn tao còn đi biển nữa nè... tao đã cứu được Lan nè... cô bạn dễ thương lắm, cả đám nhậu món nghêu nướng mỡ hành ngon ơi là ngon, tao quyết định trở về làm DarkMoon như xưa, thả lỏng kích là một DarkMoon mạnh mẽ còn hơn làm một Lam vui vẻ yếu đuối, tao không thích thế, tao phải quên đi tất cả nhật ký nhỉ, nhờ mày giữ chiếc chìa khóa nhốt Lam nè, mỗi ngày vào buổi tối nhờ mày mở cửa cho cậu ấy ra hộ tao

Ngày...Tháng...Năm...

_ Hôm nay tao bị sốt á nhật ký, tao đã đóng vai DarkMoon hoàn chỉnh, kaka còn phụ tao một tay nữa. Băg.. cô ta thật đáng chết khi dám nói về ba mẹ tao như thế, tao đã trút hết nỗi bức tức bao nhiêu nỗi bức tức lên người cô ta...tao cứ tưởng mình đáng sợ...thế mà Hạnh và My còn đáng sợ hơn...2 cô nàng cứ lòi DarkMoon đi cứ như là chưa có gì xảy ra á, hix hix... 2 cô nàng chắc miễn nhiễm với DarkMoon nhật ký á, bởi ai cũng tròn trịa mắt nhìn tao mà.

Ngày...Tháng...Năm...

_ Đã hơn một tháng rồi, Dark bỏ đi giờ đã trở về, còn đi cùng với ông nội ép tao đính hôn nữa, tao cảm thấy mệt mỏi, không yêu nhau thì cứ phải đính hôn làm gì nhỉ. Một tháng này tao phải phụ kaka đi xử lý biết bao nhiêu vụ làm loạn của cái lũ loại choai trong thành phố... thôi tao đi ngủ... tao mệt quá

Ngày...Tháng...Năm...

_ Haiz... hôm nay tao đã làm được một việc tốt, đó là kết đôi cho Thông và Lan... tao cũng thấy vui trong lòng, Dark đã hôn tao nhưng sao nó lại có vị đắng và chua chát đến vậy...Baba kêu tao qua Mỹ để thăm baba, hajz... thật là đúng lúc vì tao đang muốn rời khỏi đây... đây là ngày cuối cùng tao sẽ nói chuyện với mày, hãy đợi tao sẽ quay trở về và kể cho mày nhiều chuyện hay ho nhé. Tạm biệt.

Đọc xong cuốn nhật ký của nó, hân cũng đã rơi nước mắt lúc nào không hay...

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về*... được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

_ Đại tỷ tới kia- cả đám học viên đang luyện tập bỗng nhao nhao lên khi thấy nó đến

_ Sư huynh- nó cúi đầu cung kính chào một người con trai cao 1m9 khuôn mặt không chút cảm xúc quan sát đám học viên luyện tập, cậu ta tên là Tom

_ Sư muội, tính chết ở bên đó hay sao vậy- Tom thay đổi nét mặt cười hiền với nó

_ Hừm, anh hai...- nó bay lên bầu cỏ Tom rồi lắc cổ Tom- anh hai được lắm, em mail qua bao nhiêu bức thư mà không trả lời em một cái nào- hành động của nó làm cả đám học viên chây mồm hỏi vì ngay cả baba nó cũng không dám đùa với con trai như thế.

_ Ngoan... anh xin lỗi, do anh bận quá nên cũng đâu xem mail được- Tom vừa cười vừa lắc đầu theo hai cánh tay của nó làm cả đám học viên biết được sức mạnh của nó là như thế nào, đại tỷ đúng là đại tỷ, ngay thầy Tom cũng đùa được.

_ Jenifer(tên ở Mỹ của nó đó)- một bóng người lao vào chỗ nó vào Tom, phản xạ của Tom là hất nó ra sau lưng và cản cái bóng ấy, cái bóng ấy là Jonh, được xem là sát thủ xuất sắc nhất học viện của baba nó trước khi nó đến đây, rất ít khi xuất hiện ở học viện- Đây... Tom, sao lúc nào cậu cũng cản tôi đến với Jen vậy hả

_ Jen là em gái tôi, muốn tiến tới hả, đừng có mơ- Tom cao hơn Jonh 10 cm nên có phần áp đảo hơn một tí, cả hai bắt đầu nổi lên thứ sát khí đáng sợ.

_ Anh hai, vào em nấu cơm cho anh ăn- bằng một chú chặt vào cổ của Jonh khiến Jonh gục tại chỗ, nó thong thả nắm tay Tom vào nhà trước những cái mồm há hốc của lũ học viên.... siêu thần tượng của bọn họ bị nó hạ gục dễ dàng...oài... huyền thoại mãi mãi là huyền thoại.

_ Ai da... hình như là Jen nấu cơm thì phải- Jonh tỉnh dậy sau 10 phút ngất đi- Jen muôn năm- rồi bằng tốc độ nhanh nhất Jonh cũng biến mất sau cánh cửa phòng luyện tập.Trong bữa cơm ấm cúng thân mật baba nó cất tiếng:

_ Jen... sao con không cho Tú một cơ hội- baba nó vào vấn đề luôn

_ Phải đó, cậu ta qua đây và quyết tập luyện để cho bằng em thì thôi- Jonh gật đầu- cứ tuyên chiến với anh hoài thôi

_ Anh không ý kiến- Tom tiếp tục thưởng thức những món ăn của nó

_ Baba, mami, 2 anh... con thật sự mệt mỏi khi nghe mọi người nhắc đến tên của cậu ta- nó húp một miếng canh- luyện để cho bằng con ư...hừ... nhìn cũng đủ biết là không thể, và con cũng đâu cần cậu ta làm điều đó để làm gì.

_ Đúng là cậu ta không thể bằng em, nhưng cậu ta cũng tiến bộ rất nhanh- Tom gật đầu- em cần gì ở cậu ta

_ Dạ... bây giờ thì không cần nữa- nó buông đũa- nếu không phải vì ông nội, chắc em đã chuyển qua đây sống luôn cho thanh thản.

_ Em cứ nói thử đi xem nào- Jonh nhìn nó

_Ổ cậu ta ư, cái đó là không thể nào và nếu em đòi hỏi như thế thì em cảm thấy mình cũng đáng ghét và ích kỷ như Băng Băng- nó đáp

_Cụ thể là con muốn gì- Mami hỏi nó

_Con muốn cậu ta giết chết Băng Băng- nó thông thả trả lời

_Hả...- Jonh nhìn nó

_Phi... em đùa thôi- nó bật cười - cô ta cũng phải trả giá cho điều mình phải làm, còn em thì cũng có mong muốn như bao cô gái khác thôi.

_Ý con là...- mami nó ngập ngừng- chỉ cần Tú nó chung thủy với con thôi...đúng không

_Nhưng chuyện đó là không thể mami à, xung quanh cậu ta đầy hoa thơm và cỏ lạ, cậu ta cũng còn vương vấn tình cảm với Băng- nó lắc đầu- con không cần một con người như thế, thà cứ như kaka của con, chỉ yêu duy nhất một mình My mà thôi.

_^^, thôi... nói chuyện này mất vui, ăn cơm tiếp đi- baba nó ra hiệu - con định ở đây bao lâu

_dạ 1 tuần, con cũng phát hiện ra vài thứ vũ khí mới khá thú vị, con sẽ thử ráp vào vũ khí của con, 2 anh có tuyệt chiêu gì mới để dạy em chứ- nó hỏi Jonh và Tom

_Tất nhiên là có, đang để dành chờ ngày em trở về đây- Tom và Jonh gật đầu.

Những ngày sau đó nó bắt đầu luyện tập với hai ông anh của mình không ngừng nghỉ, đám học viên có cơ hội học hỏi thêm kinh nghiệm làm sát thủ ở nó vì nó chính là huyền thoại của học viện này khi chỉ trong 2 năm đã đánh bại tất cả các sát thủ chuyên nghiệp của học viên, đơn giản vì nó được học theo "thực đơn" của baba nó mà. Một tuần trôi qua nó đã luyện thêm được một số kĩ năng mới và hoàn thiện hơn món vũ khí của mình. Tạm biệt mọi người một cách khó khăn(vì bị Jonh quán chân) nó trở về Việt Nam.Tiếp xúc với cái không khí mát mẻ mùa đông ở đây chứ không lạnh lẽo như ở Mỹ, nó rùng mình một cái, khuôn mặt DarkMoon đã quay trở lại, vừa bước ra khỏi sân bay nó đã thấy hán đứng chờ nó. Định lướt qua hán luôn nhưng hán đã chụp tay nó lại.

_Hoan nghênh em trở về- hán ôm nó vào lòng

_Bang chủ thật quá rảnh đó- nó đẩy hán ra- Devil không phải hết chuyện làm rồi chứ

_Anh..- hán tiếp tục ôm nó mà không thèm để ý lời nó nói- anh đã tìm ra chìa khóa để Lam trở lại

_Hết chuyện đùa rồi à- nó quay phắt đi

_Xin lỗi nhưng anh đã đọc lên nhật kí của Moon- hán cất tiếng khiến nó đang bước đi bỗng đứng khựng lại. tại sao hán lại có thể vào nhà nó, cuốn nhật ký nó để trong học bàn kia mà- và anh biết... em chỉ đang đóng kịch trước mặt mọi người.

_Đù rồi- đôi vai nó run lên, bước lại gần hán, khuôn mặt nó bây giờ là tràn đầy sự tức giận- dù có đối với mọi người là đóng kịch thì đối với anh...thì đó là khuôn mặt tôi muốn biểu hiện, trả cuốn nhật kí cho tôi.

_^^, nếu anh không trả thì sao- hán hài lòng với thái độ của nó bây giờ, cuốn nhật kí đúng là chìa khóa, phải có cảm xúc thì mới là Lam chứ

_Đó là bạn tôi- nó găm gừ trong miệng

_Vậy cho anh giữ bạn em một thời gian, bởi nó là chiếc chìa khóa của anh-hán vui vẻ- còn em muốn lấy lại thì...

_Nói, muốn gì- nó khoanh tay nhìn hán

_Cứ để anh chở em về đã- hán kéo nó đi mà chưa kịp để nó từ chối, ra đến chỗ cục cung của hán- em đội mũ đi-hán thấy cho nó một cái mũ- anh chở về hoặc bye bye bạn tốt của em là do em quyết định- hán leo lên xe, bắt đầu đi... nó đành phải ngồi, nó không muốn nhật ký của mình rơi vào tay hán, không muốn chút nào, tâm trạng nó rối như tơ vò trong khoảng thời gian hán chở nó đi mà nó không nhận ra hướng hán đi không phải là về nhà nó.Sao vừa trở về là nó đã gặp chuyện rồi thế này.

Bạn đang đọc truyện *Có Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Đến khi hán dừng lại, mọi suy nghĩ của nó bỗng chút dừng lại, nhìn căn biệt thự to thật to trước mắt, nó tự hỏi đâu là đâu, sao hán không chở nó về nhà,

ôi mệt chết đi thôi mà.

_ Em định bám dính chiếc xe của anh luôn à- hấn quay lại nhìn nó

_ Đưa tôi về nhà- nó nói nghiêm túc

_ Vậy em tự về đi- hấn vừa dứt lời nó đã leo xuống xe đi luôn- nhưng anh không nói là trả cuốn nhật kí cho em- hấn gọi với theo nó- em vào nhà đi chứ- nó đứng hình... á sao nó lại quên cái vụ nhật kí chứ, nó suy nghĩ đi đâu thế này, tỉnh lại đi Lam(quảng cáo Netcafe)

_ Thiếu gia đã về- một tập đoàn người giúp việc cúi chào hấn và ngược nhìn nó như sinh vật lạ

_ Con về rồi đấy à- một người đàn ông có nụ cười hiền hậu và ấm áp, nó cảm thấy thế, đó là ba của hấn, bỗng dưng nó thấy nhớ ba mình quá đi thôi.

_ Vâng...đây là...- hấn định giới thiệu thì

_ Á... Moon, trời đất ơi, mới ngày nào con còn bé xíu mà bây giờ đã lớn như thế này rồi sao- một người phụ nữ còn khá trẻ, nó nghĩ thế , chạy ra ôm chầm lấy nó- ôi... cái mùi oải hương làm cô chết mê chết mệt- đó chính là mẹ của hấn.

_ Cô... ơ...- nó bối rối không xoay sở bằng cách nào để thoát khỏi mẹ của hấn

_ Mẹ làm cô ấy sợ đấy- hấn khẽ gọi mẹ mình

_ Chồng à, thằng con trai mình vừa có bạn gái là bỏ mama nó bênh bạn gái nó chăm chấp thôi- bà vẫn chưa chịu buông nó ra- đứa con gái nào mẹ cũng không chịu, chỉ trừ bé Moon mẹ mới cho con trai mẹ bênh thôi.

_ Em à, thả ra cho bé Moon nó thở, nó sắp chết ngạt rồi đấy- ông mỉm cười nhìn vợ mình

_ Hai bác biết cháu ạ- nó mở mắt tròn xoe nhìn cặp vợ chồng trước mặt mình

_ Haha, sao mà không biết cháu được, thằng Dark nhà bác quên cháu chứ sao hai bác quên cháu được, cô bé cứ hay ngồi xích đu ngắm trăng- bà vui vẻ ngồi gần nó- lúc Moon và Dark chơi với nhau 2 bác và ông nội cháu đều biết hết, nên khi 2 đứa thề non hẹn biển ý, 3 người chúng ta cùng có chung một quyết định là lập hôn ước cho hai đứa đó.

_ Há...- nó nghếch mặt...

_ Thôi hai đứa nói chuyện, thằng này cũng tệ, dắt cháu tới chơi mà không chịu nói cho bác, bác phải chuẩn bị thêm thức ăn mới được- bà kêu chồng mình đi mất.

_ Đây là nhà của anh- hấn nhún vai uống một tách trà

_ Trả cuốn nhật kí cho tôi- nó quay lại chủ đề chính

_ Anh chưa muốn trả lúc này- hấn nhún vai- đi theo anh- hấn kéo nó đi lên phòng của mình- anh có thứ muốn đưa cho em

_ ....- nó im lặng không thèm đáp, sao hấn cứ phải đối xử với nó như thế chứ, không phải hấn yêu Băng sao, đáng lẽ hấn phải dắt Băng ra mắt ba mẹ hấn mới đúng chứ. Đường như nhìn thấy được nó nghĩ gì hấn khẽ mỉm cười.

_ Anh đã chia tay với Băng rồi- hấn khẽ lục một thứ gì đó ở trong tủ, còn nó thì há hốc miệng vì kinh ngạc... trời ạ... tên này thay bỏ như thay áo... đó là suy nghĩ của nó vào lúc này- cho em- hấn đưa cho nó một cái túi nhỏ xíu, cẩn thận, hàng đề vỡ đấy/

_ ....- nó cũng không trả lời... chỉ mở cái túi ngắm ra nhẹ nhàng vì sợ vỡ, bên trong là một mảnh đá màu xám và được bao bên ngoài bằng một khối pha lê trong suốt và vuông vức, nó tự hỏi....

_ Đá ở mặt trăng đấy- hấn nói tiếp- anh mua lâu lắm rồi, là để dành cho Moon, nhưng Moon đã biến đi đâu không biết, nên anh đành cất luôn, tuy không lên được mặt trăng nhưng anh cũng có thể lấy một chút gì đó ở mặt trăng về cho Moon chứ nhỉ- Oa... nó không biết nói gì, hai mắt long lanh nhìn khối pha lê chăm chăm mà không chút chớp mắt, thật sự nó muốn hét lên... vì nó có đá mặt trăng, ông nội cũng đã cố tình mua cho nó nhưng đã hết hàng vì thật sự rất hiếm hoi- em thích chứ

_ ...- nó lại im lặng nhưng mắt không rời được viên đá, khiến hấn không nhịn được cười, nó 17 tuổi rồi nhưng vẫn còn con nít, chỉ cần một chút gợi ý của mẹ hấn mà hấn đã đi guốc trong bụng nó, cách nó xử sự trong mọi tình huống là im lặng hoặc bỏ chạy hoặc đánh người ta, suy nghĩ cực đơn giản khiến hấn thấy nó đáng yêu cực kì.

_ Còn cuốn nhật kí- hấn nhắc đến cuốn nhật kí làm nó bừng tỉnh, ngược mặt lên nhìn hấn, cuối cùng cũng đã thức tỉnh được nó rồi

_ Trả đây- nó xòe tay ra, mắt nhú lại nhìn hấn

_ Anh mượn nghiên cứu vài hôm- hấn cố nhịn cười- cầm viên đá và xuống dưới ăn cơm- hấn đẩy nó xuống dưới nhà

_ Nhưng...- nó cố kiềm chân lại

_ Yên tâm, nó sẽ không bị hư hỏng gì đâu, anh sẽ xem nó như là báu vật- hấn đẩy nó ngồi xuống bàn với ba mẹ hấn.

Sau bữa cơm, hấn mới chịu chở nó về nhà, trên đường về thì hấn phát một khi nó cứ nhấc đi nhấc lại cái điệp khúc: " trả nhật kí đây ", hấn định vào nhà nó thì bị nó đá ra ngoài không thương tiếc(nghĩa đen, dùng chân đá ra ngoài).Sau khi nó vào nhà rồi thì hấn cứ ngồi trên xe mà cười như điên.

_ Cô nhóc đã trở về- hấn nhìn lên căn phòng của nó đến khi tắt đèn thì hấn mới trở về nhà

Sáng hôm sau nó thức dậy, thông thả lái xe đến trường, cả trường nhìn nó bằng ánh mắt lạ... nó nhận xét là thấy lạ cực kì, ánh mắt nó chưa bao giờ gặp cả...á... nó chạy vào nhầm trường, đây là ngôi người cấp 3 ở đằng sau trường nó, nó đành lẻ lười vội vàng quay ra, nhưng đã có một người trông thấy nó và nở ra một nụ cười hạnh phúc, nhưng đó không phải hấn.Sau khi đã gửi xe xong, nó lại thông thả bước vào lớp, từng đám đàn em trong Devil cúi chào nó.

_ Lam...- My bay nhào tới ôm nó- sao vậy hả, bỏ đi đâu suốt một tuần trời vậy hả, làm cho My lo lắng quá đi

_ Buông Lam ra- Hạnh gỡ My ra, hai tay Hạnh giữ chặt vai nó rồi bất ngờ rung mạnh vừa rung Hạnh vừa nói- tại sao vậy hả, có sang Mỹ cũng phải báo tụi này một tiếng chứ, muốn gì đây hả- nói hết câu... Hạnh buông nó ra làm nó choáng váng nhưng chưa kịp hoàn hồn thì...

_ Lam...- Lan đứng trước mặt nó, mắt đỏ đầy nước- huhu, Lam không quan tâm đến tâm trạng của bọn này gì cả, cứ nghĩ Lam xảy ra chuyện gì thì bọn này rồi hết cả lên- Thông đành dỗ Lan nín khóc.

_ =.=, tôi có gửi mail cho mọi người rồi- nó trả lời

_ Hà...- cả đám mở điện thoại thì thấy mail của nó, ôi cái lũ...không biết mua điện thoại để trang trí hay sao ý(cho tớ cái, tớ chưa có đây)- hahaha- cả đám bật cười- quên chuyện hồi này đi nhé Lam- Hạnh, My, Lan cùng đồng thanh.

_ Có muốn chết không- nó tò ra sát khí đáng sợ nhìn 3 cô nàng- mới sáng sớm là đã gây sự là sao

_ Ấy ấy- 3 cô núp sau lưng người yêu mình- do bọn này lo cho Lam quá thôi mà

_ Trà anh Tú lại cho tôi- Băng từ đâu chạy xộc đến khóc lóc với nó- là cô đã cướp mất anh Tú của tôi...

_ Kenvin- nó lạnh lùng- xử cho lẹ, tôi nhức đầu rồi đây- nó lắc lắc đầu rồi bước vào lớp

_ Vâng- Kenvin ra hiệu cho vài đứa con gái lôi Băng đi

_ Em ngồi ở chỗ này- vừa bước vào lớp hấn đã gọi nó, nhưng nó không thèm nghe mà ngồi với Kenvin- anh nhớ là anh vẫn còn giữ " bạn hiền" của em trong tay- sau câu nói của hấn, nó đành lết thết quay xuống ngồi chung với hấn, khuôn mặt xám xịt không thể tả được, còn cả bọn thì trở mắt nhìn nó ngoãn ngoãn nghe theo lời hấn.

_ Lam đã trở lại- Nam thì thầm vào tai My

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Nhưng hấn chưa kịp hí hửng với thành công của mình thì nó cúi gầm mặt xuống, đeo hai bao tay màu đen vào, rồi chậm chậm rút sợi dây xích mới của mình, vẫn là sợi dây xích ấy, nhưng nhìn kỹ hơn ở mỗi mắt xích nó đã trang bị thêm một cái móc rất sắc bén=> sợi dây xích của nó bây giờ không khác gì một lưỡi cưa. Một chuỗi âm thanh diễn ra ngay trong lớp học mà ai cũng nghe thấy: Vút...Xoẹt...Rcắc...Ầm... Tình hình là nó đã quất mạnh sợi dây xích vào cái bàn mà nó và hấn đang ngồi, cái bàn đã nứt đôi ở chỗ sợi dây xích va chạm, tức là bị chặt ra làm hai và ngã nhào. Nó đã thu sợi dây xích lại, thông thả ngồi xuống ghế khoanh tay nhìn hấn đầy thách thức.

_ Muốn làm khó dễ DarkMoon này ư, cuốn nhật kí đó cũng không quan trọng đến vậy, cứ tự nhiên xé mà làm nhóm bếp đi nhé - nó cười khẩy rồi bước xuống ngồi chung với Kenvin. Còn hấn thì sững sờ, một phần vì phục một phần vì tức.

_ Ai dà, Moon đã xù lông nhím lên rồi, cũng không dễ dàng như hấn nghĩ- hấn cười thầm thì có một âm thanh rít gió, giờ tay chụp lấy vật đang bay tới, hấn nhận ra đó là mảnh đá mặt trăng hôm qua hấn vừa cho nó.Cảm giác khó chịu xâm lấn hấn rồi đây, món quà mà hấn tặng nó nó ném trả lại hấn không thương tiếc, không lẽ nó đã ghét hấn thật rồi sao.

Tuy hai nhân vật chính vẫn mãi suy nghĩ về vấn đề của mình nhưng xung quanh đã bắt đầu xầm xì và đã có sáu bộ não đang phát huy công lực tối đa nghĩ cách giúp nó và hấn đến với nhau sau bao nhiêu sự cố đã xảy ra. Thế là một kế hoạch được vạch ra khi nam chính nhìn trời và nữ chính nghe nhạc nằm

ngủ. Buổi chiều nó nán lại ở trường vì nó cảm giác bị ai đó theo dõi, nhưng nó mong lung không xác định được đó là ai. 7h tối nó thông thả lúi cuội trên đường thì bất gặp một chiếc moto đang chạy song song và cố tình ép nó vào lề, quay mặt lại nhìn thì nó không khỏi khẽ mỉm cười một cái, đó chính là Băng Băng, nó không ngờ cô à lại chạy xe khá đến thể và để trêu đùa với cô nàng nó đã cố tình hướng xe đến trường đua Tử Thần để Băng đuổi theo. 9h thì nó đã đến vạch xuất phát, thua nó một chút xíu thì Băng cũng đã tới, bây giờ ở đó cũng đã có mặt khá nhiều người.

_ Muốn gì đây- nó mở mũ bảo hiểm

_ Mày biết rõ mà còn hỏi- Băng hất mặt- đưa một trận đi, nếu tao trắng thì trả anh Tú cho tao

_ Đua thì cũng được- nó cười khê- nhưng cô thắng hay thua thì tên đó không phải bạn trai tôi, cố muốn làm gì đó thì làm, thấy sao?

_ Được... mày đã nói rồi đấy nhé, 10h giờ bắt đầu, tao cho mày một tiếng để chuẩn bị

_ Được thôi- nó nhún vai và gọi điện thoại cho Nam mang một số phụ kiện tới, đúng 10 giờ, trường đua đã hội tụ đầy đủ các nhân vật tiếng tăm của Devil, đương nhiên là bao gồm cả hắn, cuộc vui như thế này, làm sao có thể bỏ qua cho được, Băng Băng chạy xe cũng rất đỉnh, bởi hắn chính là người dạy Băng Băng đua xe mà, xem ra trận này có thể nói là "Long Tranh Hổ Đấu" rồi. Hai chiếc xe đã được đặt ở vạch xuất phát.

_ Chúc em may mắn- một bóng người có nụ cười hạnh phúc bước đến gần nó khiến ai cũng sững sờ... ông vua tốc độ đã quay trở lại Death...

_ Hey... lâu quá không gặp rồi - nó đập tay Death- xem thử phần trình diễn của em nhé, ban cho em nụ hôn may mắn đi- nó chỉ chỉ vào trán của mình

_ Tất nhiên rồi- Death hôn nhẹ lên trán nó mà khiến ai đó đau lòng- anh sẽ ra hiệu cho hai người - Death bước đến trước vạch xuất phát, cầm một khẩu súng nhỏ trong tay, Death chìa lên trời... Đoàn... hai chiếc xe lao đi trong sự hò hét của mọi người.

_ Đến đó mày cũng phải giảm tốc độ thôi- Băng cười thâm trong đầu với âm mưu của mình - và lúc đó, mày sẽ phải chết...

Nhưng có vẻ tính toán của Băng đã sai, cô à đã cố tình lừa mình không giảm tốc để có thể dùng mình như một đòn bẩy và hất nó xuống vực nhưng đó là trong điều kiện nó giảm tốc ở khúc cua tử thần và cách khúc ngoặt 5 mét, đó là mọi điều mà các tay đua thường làm để giữ mạng sống ở đường đua này. Nó vẫn tăng tốc... Băng sững sờ nhìn nó, mọi người đều hoảng hốt.

_ Xe Lam mất thăng sao- My kêu lên trong sự sợ hãi, chỉ có hai người mỉm cười bình tĩnh khi thấy hành động của nó là Death và Nam

_ Không được rồi- hắn nhìn theo nó mà lòng đầy lửa đốt

_ Lam muốn chết sao- Thông hỏi hộp đến độ bóp bẻ luôn ly rượu ở trong tay

_ Death này... sao Lam chiến thắng được cậu nh- Nam mỉm cười quay lại nói chuyện với Death

_ Vì cái đầu óc không biết sợ chết và thông minh hơn người- Death dùng ngón tay chỉ chỉ vào đầu mình- sẽ không ai dám làm như cô ấy cả

_ Hãy để cho mọi người thấy, Lam là ai- Nam mỉm cười đầy tự tin

Quay trở về với nó, khi cả hai chiếc xe đều sắp đến khúc cua Tử thần thì càng lúc nó càng bám sát vào khúc ngoặt, Băng vẫn chạy sau nó một khoảng khá xa vì đã phải giảm tốc độ lại. Đến đúng đỉnh của khúc cua, một hình ảnh không bao giờ quên được, nó bóp mạnh hai cái thắng ở tay lái đã được Death thiết kế dùng để thắng bánh trước cho nó. Thời gian như ngưng đọng, lực quán tính và tốc độ khiến bánh sau xe nhô lên cao gần 70 độ so với mặt đất khiến toàn thân nó chúi về phía trước, chiếc xe quay ngang đúng 330 độ, trùng khớp với khúc ngoặt Tử Thần, nó liền tiếp tục tăng ga để đẩy bánh xe về phía trước, bánh sau chiếc xe được hạ xuống nhẹ nhàng và nó từ từ phòng về đích. Còn Băng vì choáng với cách xử lý của nó ở khúc ngoặt, cô ta đã không tập trung và vô tình bàn tay đã tăng ga cho chiếc xe, đến khi cô ta nhận ra đó chính là lúc cô ta không còn cảm nhận được lực bám sát của đường đua mà thay vào đó là cảm giác lơ lửng, chiếc xe cũng đã rời tay cô ta và khi nhắm mắt lại cô nhận ra rằng mình sẽ không bao giờ thắng nổi nó.

_ Ầm...- tiếng nổ xe ở dưới vực làm sáng cả một vùng làm cho bất kì ai đang ngỡ ngàng cũng phải tỉnh lại, nó đã an toàn ở vạch đích, nhưng đối thủ của nó đã vĩnh viễn không bao giờ có thể trở lại đường đua này một lần nào nữa. Tuy nhiên vẫn không ít ánh mắt sững sờ đang nhìn nó, DarkMoon quả là DarkMoon, từ bây giờ cái tên ấy không chỉ là cái tên huyền thoại trong thế giới đêm mà còn là huyền thoại trong giới đua xe nữa.

_ Khá lắm nhóc, chiếc xe này đã tìm đúng chủ- Death vỗ tay khen ngợi nó

_ Anh quá khen rồi- nó đập tay Death- anh đã mất tích ở đâu vậy hả, chiều nay là anh theo dõi em đúng không- nó cười tươi, nụ cười mà ai trong Devil cũng nghĩ là đã mất đi khi có sự cố Băng Băng trở về.

_ Đúng là DarkMoon có khác, sao trước anh em không cho anh biết hả- Death xoa đầu nó nhưng tuyệt nhiên nó không hề phản ứng lại

_ Haiz... do anh ngu ngốc quá thôi- nó cốc đầu Death- thôi, tở về nhà em xả láng một trận, lâu quá rồi hai anh em không gặp nhau đấy.

_ Dĩ nhiên rồi- Death gạt đầu thì vèo... có hai... à không là ba cái bóng lướt qua Death và ôm chầm lấy nó, haiz... chắc ai cũng đã đoán ra những fan cuồng nhiệt quá khích của nó, chính là My, Hạnh và Lan

_ Oa... Lam làm bọn này hú tim đấy nè- 1 tay My ôm nó một tay My xoa xoa lồng ngực

_Sau này chờ Hạnh đi thử coi cảm giác nó như thế nào nhé- Hạnh ngọt ngào dụ dỗ nó

_Lần sau có đưa phải báo cho Lan để Lan còn đem máy quay phim theo nhá nhá nhá nhá- Lan đứng đưa cánh tay nó lên hời.

_Này... có để cho Lam thử không thể- Nam bật cười lên tiếng

_Còn anh nữa, sao anh biết mà không nói trước cho tụi em đỡ sợ hả- My nhéo tai Nam

_Ái ái... thế đâu còn gì thú vị, giá trị đưa xe là ở đó mà- Nam lúc la lúc lắc cái đầu theo hai ngón tay tàn ác của My.

_Sao thế Vô Tình- Death vỗ vai hấn- choáng lằm hay sao mà như trời trồng thế này, không sai như lời tôi kể chứ.

_Quả thật không sai- hấn gật đầu, rõ ràng nó vẫn hơn hấn một bậc, liệu như nó ư, hấn xin chịu thua... có lẽ DarkMoon dù là đồng kích nhưng cũng đã ăn sâu vào máu của nó rồi, đúng là không thể dùng cách bình thường để chinh phục nó được rồi.

_Định làm như Lam sao, không được đâu, chiếc moto tôi làm cho cô ấy có nhiều ưu thế hơn xe của cậu, và trọng lượng cơ thể của cậu cũng không cho phép cậu làm điều đó đâu- Death mỉm cười

_Không, tôi có cách của mình, cậu biết mà Death- hấn nhún vai

_Yeah... mặc dù có hơn tôi nhưng còn thua Lam xa lắm- Death mỉm cười nhìn nó đang xoay sở với 3 cô nàng ngổ ngáo, bám dính nó không biết mệt.

_Điều đó thì không cần bàn cãi- hấn nhún vai

_Thật ra cách của cậu thì Lam dùng để chiến thắng tôi đấy, nhưng từ khi tôi chế cho cô ấy có chiếc xe này thì cô ấy thay đổi rất nhiều cách khác nhau- Death cười

_Còn nhiều cách khác ư- thôi rồi, quả là không dễ dàng rồi... biết lấy cái gì để chinh phục nó đây chứ, ngay cả cách đưa xe hay dùng để hấn đánh bại người khác thì nó cũng đã đi trước một bước rồi.

_Phù...- nó ngồi lên cục cứng hai tay quẹt quẹt sau khi được Nam, Đạt, Thông kéo 3 cái cửa nẹp đi giùm, thấy Death tiến lại gần nó tự nhiên nở một nụ cười- sao đây, thích món nhắm hôm nay là gì đây.

_Em cũng biết rồi mà, tình yêu của anh dành cho hải sản thì là vô bờ bến- mắt Death sáng long lanh

_Ok - nó phì cười- ra hải cảng một phen, từ đây đến đó cứ thông thả thì 2 tiếng sẽ tới- nó nhìn cái di động- lúc đó tàu cũng vừa cập bến, bảo đảm là hàng tươi sống thượng hạng

_Dĩ nhiên rồi- Death gật gật đầu đồng tình

_Đi thôi- nó cười tươi đội mũ bảo hiểm lên và phóng xe đi, Death cũng leo lên một chiếc xe giống y hệt xe nó và đuổi theo nó.

_Anh Nam, sao Lam thân với Death thế- My vỗ vai Nam

_Trời, hồi lúc trước anh cứ tưởng bị ra rìa vì cái tên Death đó rồi ấy chứ, Lam xem hấn như anh trai nên thân thiết lắm, với lại cùng chung tình yêu dành cho moto mà, hai người đó nhậu thì không có chỗ cho anh đâu. toàn bàn về moto thôi- Nam nhún vai- để anh đưa em về

Cả đám bắt đầu giải tán, còn hấn quay trở lại POP với nhiều suy nghĩ trong đầu, hấn không ngờ một DarkMoon trước đây mà cũng có thể thân thiện với một người con trai khác ngoài Nam, hấn nhìn thấy trong mắt Death thì không hề xem nó là em gái tí nào cả. Những suy nghĩ cứ theo đuổi hấn cho đến tận tờ mờ sáng thì hấn đã thiếp đi lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Còn nó và Death đang phóng xe vi vu trên đường vừa tán dóc, nó mới biết là Death học ngay ở ngôi trường sau trường nó, lúc nó biến mất thì Death cũng chơi trò mất tích cho vui. Mùi vị mặn của muối biển xộc vào mũi nó khi hai đứa gần tới bến cảng khiến nó cảm thấy thích thú. Sau khi gửi xe, nó và Death cùng đi dạo quanh hải cảng và tìm được một số đồ nhắm tươi ngon cục kì, sau khi qua chế biến, nó và Death cùng dọn mồi và rượu ra bãi biển (cho ké với)

_Hai năm nay em có cao hơn đây- Death mỉm cười nhìn nó

_ Còn anh chả cao lên tý nào cả- nó gấp một miếng mực chiến giòn- nhưng em vẫn chưa cao hơn anh được

_ Haha, em mà muốn cao hơn anh á, mười năm nữa đi nhóc con-Death uống một ngụm rượu- anh nhớ em lắm đấy

_ À há, em cũng rất nhớ anh, dạo này anh còn chế tạo moto nữa chứ- có vui vẻ

_ Còn chứ, nhiều chiếc mới và lạ lắm, mai em đi thử không- Death cắn một cái cày cua

_ Được đó, haiz... dạo này em cũng rảnh rồi tay chân quá rồi đây nè- nó nằm ngửa ra bãi biển, hai tay gối đầu- em thèm được như khi xưa

_ Em có bạn trai chưa mà nói mấy câu ớn lạnh thế, không giống em chút nào- Death tò mò

_ Haha, em mới thất tình theo đúng nghĩa đen nhá- nó quay sang nhìn Death- đang thể thảm không sao kể xiết đây- anh có biết cách nào mau quên một người thật nhanh không hả

_ Có, tông đại vào chiếc xe nào đấy, may mắn không chết thì bị mất trí nhớ- Death bật cười rồi trở lại ánh mắt nghiêm túc- chẳng nào ngu đến độ có phúc mà không biết hưởng vậy.

_ Dark... mà em đã kể với anh đó- nó phẩy phẩy đôi đũa rồi gấp cho mình một miếng thịt sò

_ Nhớ, nhưng rốt cuộc là ai mới được, Dark chỉ là biệt danh thôi mà- Death nghiêng mặt

_ Là Vô Tình- nó mỉm cười - Haiz... sao Dark không phải là người khác mà lại là cậu ta

_ ^^, anh đã biết tại sao có cuộc đua hôm nay rồi, nhưng em làm cậu ta nuồn lăm khi hại chết người yêu của cậu ta đấy, hèn gì anh thấy cậu ta bần thần cả người- Death nói

_ Thế à, xem ra em có lỗi lớn rồi- nó cũng mỉm cười - em có cần rời khỏi Devil hay đi tạ lỗi với cậu ta không nhỉ

_ Chắc không sao đâu, xung quanh cậu ta đâu thiếu gì con gái, Bắn chết như một bông hoa trong vô số bông hoa ở xung quanh mình- Death phát tay cho nó nghĩ thừa

_ Đúng là Death của em, cụng ly cái coi- nó giơ ly rượu cụng ly với Death rồi cười khà khà

_ Em đã có dự định gì sau này chưa- Death nhìn nó- ví dụ kiếm một người thay thế cậu ta chẳng hạn

_ Haiz... một lần là đủ rồi Death à, em không nghĩ là mình chịu đựng nổi đâu- nó lắc đầu - em nên lo cho tập đoàn và ông nội em thì hơn, mục đích em trở về đây là thế mà.

_ Thế trong mục đích của em không có anh sao- Death mỉm cười

_ Sao lại không có chứ, anh là tri kỉ của em mà- nó bật dậy- đừng tự làm mình buồn chứ Death, mà năm nay anh cũng 12 rồi, chắc phải tập trung học tập lắm nhỉ

_ Ủ, anh đang cố gắng lắm đây, nhưng cũng sắp chịu hết nổi rồi, ở mãi trong nhà chán anh sắp mọc rêu rồi- Death chỉ xuống chân mình

_ Để em mua cho anh một chai thuốc diệt cỏ- nó ôm bụng cười- bảo đảm sẽ hết mọc rêu

_ Thì anh cũng đã xuất chuồng còn gì, em làm ơn để dành tiền mua thuốc để mua hải sản cho anh là được- Death cười khoái chí gấp thêm thức ăn(không nói tên món ăn nữa, đang đói)

_ Haiz... tiếc là kinh phí có hạn, em chỉ có thể đãi anh vài bữa thôi, đãi anh một bữa là bằng em ăn cả tháng rồi á- nó lắc đầu rồi thở dài - còn tiền bom bánh xe là may, chứ vá xe chắc em phải bán xe để trả thôi.

_ Này này, không bỏ được cái tật móc họng nhau à- Death ném cho nó một miếng mực, nó há miệng đón luôn

_ Là ai khơi mào trước hả- nó cười hi hi rồi nhai miếng mực trong miệng

_ Ờ thì là anh, nhưng anh chỉ nói đùa cho thêm phần không khí thôi- Death tặc lưỡi

_ Death, Death, Death.... biến lộng gió đầy không khí rồi anh à, không cần anh thêm chút cái không khí còn con của anh vào đâu- nó lắc đầu cười nắc nẻ

_ Aisss... , con nhóc này, thiệt hết cách- Death nói rồi hai đứa nhìn nhau rồi bật cười. Trò chuyện một lúc thì hai đứa kéo nhau đi dạo dọc bờ biển... thật là lãng mạn biết bao(nhìn thế này ai nói là anh em chứ). Đến gần sáng Death phải về để đi học nên hai đứa đành leo lên xe để trở về. Death quyết định chuyển sang trường nó học nhưng nó cản vì sang StarKing học được thì ít mà đánh nhau và xem hài kịch là nhiều. Tạm biệt Death ở cổng trường, nó vui vẻ bước vào, đã mấy ngày rồi nó chưa được vui như thế, cũng sắp tới sinh nhật của Hạnh rồi, nó sẽ mua quà gì cho Hạnh đây, mãi suy nghĩ nó va phải người hắt.

_ Hôm quá em đi chơi vui chứ- hấn nhìn nó dò hỏi làm cho nó khó chịu

_ Không liên quan đến cậu...- nó lách qua bước vào lớp, nhớ lại cuộc nói chuyện hôm qua, nó khẽ cười làm hấn buồn không thể tả nhưng nó bắt chợt quay lại nhìn hấn- cũng chia buồn với cậu về Băng Băng nhé, tôi không cố ý làm cô ta rơi xuống vực, tự cô ta muốn đua với tôi.

_ Cô ta chết cũng không sao, anh không quan tâm- hấn nhủ mảy mòi suy nghĩ của nó, không lẽ cách thể hiện của hấn còn chưa đủ chứng minh cho nó thấy là hấn yêu nó hay sao.

_ Ê- Nam đập vai hấn- giờ thấy khó sở khi tình địch xuất hiện chưa, Lam là nam châm mà, có sức hút rất lớn mà.

_ Khỏi cần nói, My sẵn sàng sát cậu sang một bên để theo Lam mà- hấn cười đều

_ Haiz... bọn này có lòng tốt muốn hiền kẻ cho cậu chinh phục Lam mà cậu lại có thái độ như thế này đây, thôi để tôi đem cái kế hoạch này quảng cho Death nhé- Nam quay người đi

_ Ê- hấn nắm cổ áo Nam lại- kế hoạch gì

_ Phải trao đổi gì chứ, cục cưng của bọn này đâu dễ không không mà dâng lên cho cậu được- Nam đá mắt về phía cả bọn, còn nó thì vừa tới lớp đã nằm ngủ mất rồi.

_ Muốn gì đây- hấn khoanh tay nhìn Nam và cả đám đứng phía sau

_ Cả điều kiện đó thì bọn này để sau khi hai người thành đôi cái đã, còn bây giờ thì lại đây- Nam lôi hấn xi xàm với cả bọn:

_ Muốn chinh phục Lam không thể dùng nhưng cách trong sách được- My lên giọng

_ Nhưng Lam cũng không thể thoát khỏi những trò lăng mạn, có điều phải lăng mạn khác người hơn một tí- Lan xoa xoa cằm.

_ Nên bây giờ, cậu cần làm những sách lược mà bọn này đưa ra- Hạnh nói tiếp.

Và thế là bla... bla... bla..., lúc thì hấn gật đầu đồng ý, lúc thì chây mòi hời lắc đầu nhưng bị 3 cô nương kia chỉnh sửa tư tưởng ngay. Đến khi kết thúc mặt đứa nào cũng hiện rõ chữ " Gian" trên mặt, haiz... không biết có làm tổn hại gì đến Lam nhà ta không nhỉ(ta cũng không biết nữa), và thời hạn bắt đầu và kết thúc kế hoạch là năm ngày, từ ngày mai và đến sinh nhật Hạnh sẽ kết thúc. Và tất cả chạy biến để lo kế hoạch, còn để mình nó ngủ khi ở trong lớp tới trưa thì Death sang gọi nó dậy.

_ Hi hi- Death ngóc đầu vào trong lớp thì thấy nó đang ngủ rất chi là ngon lành, đang định kê đầu vào gọi nó thì nó quay mặt sang làm tim Death đập rộn ràng, ôi...cái lông mi cong vút, sống mũi cao..., làn da trắng mịn như da em bé(sữa tắm Johnson baby)... đôi môi chúm chím hồng..., làm Death muốn cắn vào má và hôn nó một cái quá đi.

_ Hơ...- cái điện thoại trong túi nó rung lên làm nó tỉnh giấc, Death liền lấy lại bình tĩnh là lòng thì đang thầm tiếc đứt ruột- anh ở đây lúc nào thế- nó hỏi Death và thò tay vào túi móc điện thoại

_ Anh cũng vừa tới- Death cười với nó

_ Alo, chuyện gì thế My- nó bắt máy- mai á... ừ cũng được mà, ừ, quyết định thế- nó tắt máy

_ Ai thế- Death hỏi nó

_ My, mai cô nàng muốn em hộ tống đi mua sắm, kaka bận lo cho Devil rồi- nó trả lời rồi nhảy ra khoác vai Death- đến xưởng của anh để thử mấy món lạ anh vừa chế đi.

_ Ok- Death cũng khoác vai nó, hai đứa vui vẻ đi ra chỗ để xe(như vậy mới giống anh em nè). Còn cả đám cứ tất bật loay hoay đủ thứ, nhất là hấn cứ chăm chú chuẩn bị cẩn thận từng chi tiết một vì một niềm tin nó sẽ quay lại với hấn. Nhưng cả nhóm không ngờ rằng, Death cũng đã chuẩn bị kế hoạch tấn công giành lấy trái tim nó từ tay hấn. Đây mới thực sự là một cuộc chiến " Long Tranh Hổ Đấu" đây. Nhưng hiện giờ thì nó đang vui vẻ ở trong xưởng của Death để thử vài món phụ kiện moto để tân trang cục cưng của mình. Công nhận cô nàng hơi bị vô tư dù IQ cao ngất ngưỡng

Bạn đang đọc truyện *Có Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Một ngày trôi qua thật nhẹ nhàng và vui vẻ đối với nó, nhưng lại đầy mệt mỏi và long lắng khó ngủ đối với một số người nào đó. Tuy nhiên nó cũng đã rút

kinh nghiệm không viết nhật kí trong sổ nữa mà nó đã chuyển sang viết trong laptop của mình và đương nhiên là có pass để khỏi ai xem lén. Sau khi viết xong phần nhật ký , nó ngập dài một cái một mỗi một bóng người quen quen chạy trên nóc nhà cạnh nhà nó(hơi dờ trong việc nhận dáng người), do không nhìn rõ và tò mò muốn biết chủ nhân của cái bóng đó là ai , nó liền len lén chạy theo sau nhưng nó đã ra trễ vì khi đuổi theo dấu vết một đoạn nữa thì cái bóng đã mất tích, cái trò thám tử này xem ra không thành công rồi, nó trở về phòng nhưng có một cảm giác khiến nó phải cảnh giác, có tiếng động trong phòng nó... âm thanh gấp gấp truyền đến tai nó, có vẻ người này sợ bị nó phát hiện.

_Này... muốn trộm đồ thì tao chỉ nhà cho mà trộm- nó đáp nhẹ nhàng không tiếng động đằng sau bóng người đang cố lục lọi mấy cái học tủ của nó, nó cất tiếng khiến cái bóng đó đứng hình không nhúc nhích và một giây sau đó là cái bóng toan nhảy khỏi cửa sổ để trốn đi- dễ vậy sao- nó cười khẩy nhìn khuôn mặt bịt kín đang chạy ra cửa sổ, nhún người một phát nó đập một phát khiến tên trộm bay thẳng ra ngoài và đập một cái bịch xuống nền đường

_Ui da- tên trộm khê rên lên

_Coi như giúp mày chút ít đấy- sau này khôn thì biết chữa căn nhà này ra nhé- nó nói vọng xuống cho tên trộm nghe thấy rồi đóng cửa đi ngủ.Tên trộm chạy xe đến một nơi khác:

_Này... ông làm cái quái gì mà Lam quay về nhanh thế hả- Thông quát lên

_Ồ thì chạy có hơi nhanh quá, chắc Lam mất dấu nên quay lại- Nam là lười

_Grừ, làm bị ăn một cước nghìn tấn của Lam nè, đập thẳng xuống đất không chút do dự luôn- Thông chưng một cái má bị bầm một bên ra cho mọi người cùng xem khiến cả đám cười ngặt nghẽo.

_Thế anh kiếm ra chưa- Lan hỏi Thông

_Rồi đây, xem chết, hên là Lam để ở nơi dễ tìm- Thông chia ra cái túi đựng những viên đá hổ phách của DarkMoon kèm với cái mặt nạ của DarkMoon.

_Giỏi, bước đầu của kế hoạch đã xong- Hạnh gật đầu- còn xem biểu hiện của cậu đấy DarkMoon hàng nhái à- Hạnh quay lại nhìn hần cười mỉm chi cợt

_Yên tâm, tuy không bằng Lam nhưng tôi cũng đã được huấn luyện nhiều đấy- hần gật đầu tỏ vẻ tự tin.

_Thế thì từ ngày mai bắt đầu nhé- Lan vỗ bàn- thôi giải tán, Lan buồn ngủ quá rồi

Sau khi cả đám giải tán, hần ở lại nhìn hai món đồ vật Thông đem về thờ dài một cái. Không lẽ chỉ còn cách đối đầu để gây lại sự chú ý cho nó, ngoài ra không còn cách nào khác hay sao.Hần không muốn đối đầu với nó cả về công lẫn tư, công thì nó và hần cùng 1 bang, tư thì có ai lại đi đối đầu với người mình yêu chứ hả trời. Thôi thì cứ thử phỏ mặc cho cái đám lâu nhâu đó một lần xem sao(7 đứa kia là lâu nhâu, há há)

Sáng sớm, vừa thức dậy và ăn sáng thì My đã chạy ào qua nhà nó, thật hiếm thấy khi thấy My tách nhóm với Hạnh và Lan, bởi chỉ cần thấy một nàng là thấy luôn hai nàng kia. Như hôm qua đã hẹn trước, nó hộ tống My hết khu siêu thị này đến trung tâm thương mại khác với một nhiệm vụ duy nhất là xách đồ và gật đầu khi My thay quần áo. Cuối cùng đến 10h trưa My mới tha cho nó ngồi nghỉ ngơi một tí. Quan sát những người qua lại nó thấy một thằng nhóc đang chuẩn bị móc túi của My khi cô nàng đang hăng say lựa đồ ở một hàng quần áo gần đó. Rất nhanh nó bắt được thằng bé.

_Này nhóc, móc túi là không nên đâu- nó chụp thằng nhóc

_Huhu, tha lỗi cho em đi, nếu em không móc đủ tiền thì đại ca DarkMoon sẽ không cho em tham gia Devil đâu- thằng nhóc khóc nức nở trước mặt My và nó.

_Cái gì- nó quát lớn khiến ai cũng ngoái lại nhìn- đại ca DarkMoon, ai nói với em- mặt nó đỏ ửng sát khí

_Đại ca đại ca nói với em, đại ca còn có cả mặt nạ và mấy viên đá khắc chữ DarkMoon như mọi người vẫn hay đồn mà- thằng nhóc nói tiếp

_Lam... chắc có nhầm lẫn gì ở đây- My nhíu mày, chắc là giả danh, DarkMoon rất nổi tiếng mà

_Grừ... nhưng không có nghĩa là có thể lấy DarkMoon ra đi lừa đảo như thế- nó tức giận- em chỉ cho chị biết chỗ đại ca DarkMoon của em đi- nó xoa đầu cậu bé- như thế chị sẽ không giao em cho cảnh sát.

_Chị hứa nhé- thằng nhóc nín khóc

_Ừ, chị hứa mà- nó gật đầu chắc nịch

_Đại ca hẹn em tối nay lấy tiền đủ rồi thì đến ngõ hẻm đối diện để đưa tiền cho đại ca thì đại ca sẽ cho em gia nhập vào Devil- thằng nhóc trả lời

_Thôi em đi đi, nhưng nhớ là đừng móc túi của người khác nữa, không nên đâu- My xoa đầu thằng nhóc còn thằng nhóc gật đầu rồi vội chạy đi- tính sao đây Lam

_My mua đủ đồ chưa, tụi mình về, tối nay Lma sẽ đi xem thử đại ca DarkMoon có tài năng gì- nó đứng phất dậy và xách hàng chục túi đồ của My

_Ừ, My cũng mua đủ đồ rồi, tụi mình về thôi- My gật đầu cười và để nó chở về, còn nó thì mong chờ đến tối để bấm vào cái tên đám giả danh nó. Vừa về tới nhà thì nó đã gặp Death chờ nó ở ngoài cổng

_Death, anh đến nhà em có chuyện gì thế, sao anh không ở nhà học bài- nó nhảy xuống xe

_Anh muốn đưa em đến một nơi, không biết em có rảnh không-Death cười với nó

_Có, nhưng đi tới tối nay thì về nhé, em có công chuyện- nó gật đầu

_Ừ, anh cũng chỉ cần em đi chung với anh 2 tiếng thôi, sau nó anh cũng phải về nhà học bài mà- Death gật đầu và vỗ vào yên sau chiếc xe của mình- em cút xe ở nhà đi, anh chờ em đi cho tiện.

_Ừm- nó cút cục cựa vào nhà và leo lên xe của Death

_Ôm cho chắc- Death luồn hai cánh tay của nó vào eo mình và phóng xe chạy vọt đi. Đến đài thiên văn Death cho nó xuống- em vào đây- Death kéo nó vào trong, nó phát hiện chỉ có nó và Death.

_Woa....- nó ngược nhìn bầu trời đầy sao mà kính viễn vọng đã thu lại và phóng lên nóc của đài thiên văn

_Lại đây- Death vẫy tay kéo đầu nó vào cái kính viễn vọng- em nhìn thấy cái ngôi sao ở ngay giữa kính và sáng hơn những ngôi sao khác không

_Có- nó gật đầu

_^^, nó tên là Lương Nhật Lam, đây là giấy tờ chứng nhận của đài thiên văn đây, ngôi sao sáng nhất đó thuộc về em- Death chìa cho nó xem một tờ giấy

_Ô... em cảm ơn- nó ôm chầm lấy Death...- anh đúng là người hiểu em nhất mà

_^^, ừm, thôi, anh định chờ em đến đây cho em ngắm vũ trụ một chút, còn giờ anh phải về để học bài đây nè- Death hạnh phúc khi được nó ôm lấy như thế, coi như bước đầu trong kế hoạch lấy lòng nó và giúp nó vui lên cũng đã thành công.

_Ừm, mình về thôi- nó vui vẻ cùng Death đi về nhà, trước khi tạm biệt nó còn hôn lên trán Death một cái để cảm ơn về món quà bất ngờ này.

Đến tối thì nó bước vào con hẻm và thẳng nhóc ban sáng đã chỉ cho nó, bước sâu vào trong hẻm ánh sáng càng lúc càng tối đi, đến khi nó nhận thấy có một tên đang ngồi duỗi tay tay dề trên đầu gối, mặt đeo mặt nạ y hệt cái mặt nạ của nó khiến nó cảm thấy kì lạ, chắc chắn đây là DarkMoon giả mạo nhưng nó có quen không nhỉ, hình như là có mà cũng có vẻ là không(yêu cầu đi khám mắt giùm). Tuy nhiên nó không quan tâm nữa mà bước tới gần tên nó.

_Mày là DarkMoon- nó toát ra một thứ sát khí nặng nề nhưng tên kia không trả lời nó mà chỉ gật đầu- ừ... DarkMoon mà phải bắt mấy đứa nhóc đi móc tiền cho mình sao...- nó tức giận lao vào kẻ giả danh.

Nhưng kì lạ là tuy tốc độ tên này không nhanh nhưng lại có thể đoán hết được những đòn tấn công của nó khiến nó khá hoang mang và nó vô tình không biết rằng vì bị dồn tâm lý nên tốc độ nó đã giảm xuống rõ rệt, nhưng đùa giỡn với nó chừng 30 phút thì bỗng một lần khói trắng không biết ở đâu tỏa đến làm nó bị mất hết tầm nhìn và tai nó thì nghe được là tên đó đã chạy đi xa rồi. Tức tối vì không gỡ được cái mặt nạ kia xuống nó trở về nhà với khuôn mặt lạnh như đá. Chợt nhớ đến cái mặt nạ của tên đó, nó lên phòng lục kiếm trong tủ đồ thì cái mặt nạ vào cái túi đã không cánh mà bay.

Không lẽ là...- nó chợt nhớ lại tên trộm hôm qua chui vào phòng mình- á... mình đã chủ quan quá rồi- nó ôm đầu và định bụng ngày mai sẽ báo cho mọi người biết để truy tìm cái tên DarkMoon đáng ghét kia. Còn tại POP lại có 8 người tụ họp:

_Này... làm ơn sau này mạnh tay chút đi, biết là làm mạnh thật nhưng không lẽ cậu không đánh được cô ấy một cái à- Thông nhìn hấn

_Xin lỗi nhưng tôi không nỡ- hấn gãi đầu thừa nhận

_Hôm nay Death đưa Lam đến đài thiên văn đấy, lúc về Lam còn hôn lên trán Death đấy và tỏ vẻ rất chi là vui- Hạnh cầm xấp tài liệu báo cáo người lừa đàn em đi theo dõi nó.

_Cái gì...- hấn tròn mắt- lại hôn nữa à

_Làm ơn làm theo những điều bọn này dặn đi- Nam thờ dài- Death cũng ra tay nhanh thật đấy

_Tôi biết rồi- hấn gật đầu đồng ý- ngày mai tôi sẽ mạnh tay hơn. Cả đám lại chụm đầu bàn bạc một số điều và dặn dò hấn kỹ lưỡng một số thứ rồi mới chịu giải tán. Chả hiểu bọn này nghĩ gì nữa đây....Lại một ngày trôi qua nhẹ nhàng đối với nó, nhưng cũng lạ, hôm nay nó không gặp hấn, thường ngày hấn hay bám theo nó từ khi nó về nước cơ mà, hay hấn đã có bạn gái mới rồi nhỉ, nó miên man suy nghĩ. Mà thôi, tên đó không là gì của mình cả, đi ngủ cho khỏe... đi ngủ đi ngủ đi ngủ....

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Sáng hôm nay là chủ nhật, thế là nó có thể ngủ thêm một chút xíu nữa rồi đến Devil cũng chưa muộn. Đến 9h nó mới chịu lết cái thân ra khỏi cái giường, sao dạo này nó có vẻ hơi bị thành thoi nhưng nhớ đến chuyện hôm qua, nó lại bắt đầu nổi máu nóng lên, grừ... sát thủ bậc nhất như nó mà lại bị trộm đồ, biết thế không tha thứ cho cái tên trộm đáng chết đó mà nó sẽ tận dụng làm cái bìa cho món vũ khí mới. Haiz... càng nghĩ càng tức... phải đi báo cho mọi người biết là nó bị trộm thoi, hơi bị mất mặt một tí còn hơn là tiếng xấu đồn xa... làm vậy bán cái tên DarkMoon là điều nó không muốn chút nào. Phóng xe ra khỏi nhà và bằng cách nhanh nhất nó phóng xe đến POP, nhưng POP đóng cửa, không đùa chứ, POP luôn mở 24/24 cơ mà.

_ Alo- nó móc điện thoại và gọi cho Nam- kaka, sao POP đóng cửa thế

_ Hà- Nam trả lời nó với vẻ ngạc nhiên- chứ không phải muội kêu bọn này đóng cửa POP một ngày và hẹn cả đám xuống Angel sao

_ HẢ... muội nói lúc nào- nó cố lục lại trí nhớ, làm gì có chứ

_ Hơ, chứ kaka thấy muội để một lá thư và viên đá của muội cho tên nhân viên giữ cửa nhờ đưa cho bọn này mà, còn bảo là sẽ có nhiều điều thú vị ở Angel

_ Quay trở lại POP ngay, em không hẹn mọi người- nó vội vàng cúp máy và cố gắng chạy thật nhanh đến Angel

_ Còn lại nhờ cậu, tôi đi đây- Nam vỗ vai hấn

_ Uhm- hấn gật đầu và đeo mặt nạ vào, xung quanh khung cảnh là một bãi chiến trường với bàn ghế đổ nhào, đèn đều bị tắt hết, chỉ còn một cái màn hình lớn trắng và đương nhiên là được nối với cái laptop mà hấn cầm. Hấn bắt đầu ngồi lên một cái ghế ở ngay trước màn hình và chờ nó tới. Còn Nam và một số đứa thì núp ở phía sau "hậu trường" và hồi hộp chờ nó. Ầm... một bóng người đáng mạnh mẽ đập vỡ cửa Angel, tiến về phía hấn.

_ Nhanh thật- My khẽ nói với Nam

_ Lại là mày- nó nhìn hấn- dám phá hỏng Angel của bạn tao

_ Thì sao- hấn gõ cóc cóc trên máy vi tính và dòng chữ xuất hiện lên màn hình

_ Hừm, tối qua tao đã cho mày thoát, nhưng dám trộm đồ và giả danh tao thì tao không thể tha thứ được- nó đã đeo sẵn bao tay và rút sợi dây xích ra- mày sẽ là nạn nhân đầu tiên mở hàng cho cái này(nhớ là cái bàn mở hàng mà ta)

_ Trò con nít- hấn gõ tiếp lên bàn phím, nó tung con dao và sợi dây về phía hấn...Keng... âm thanh của hai món kim loại chạm vào nhau.... sợi xích của nó bị đứt rồi khiến nó bất ngờ, chính con dao bằng vàng đã cắt đứt sợi dây, bằng cách nào ư, hấn đã dùng một cây gậy làm vật trung gian, khi sợi dây của nó tung tới hấn đã dùng cây gậy chặn đoạn dây chứ không như một số người khi đầu vói nó là luôn luôn dùng vũ khí để chặn con dao, đương nhiên là con dao quay đúng một vòng và với sức của nó đã tung ra thì việc con dao chạm ngược sợi dây xích và làm đứt là chuyện dễ dàng.

_ Thông minh lắm- Nam gật gù

_ Khá lắm- nó mỉm cười, lần đầu tiên nó thật sự gặp được một kẻ xứng đáng là đối thủ của nó, khẽ lột mái tóc giả của mình ra, một mái tóc dài tới tận mắt cá chân đã được tết bím một cách hoàn hảo khiến không chỉ hấn mà mọi người đều phải ngạc nhiên kể cả Nam, trời đất ơi... tóc nó dài thế kia, ra trước giờ nó chỉ toàn xài tóc giả thôi sao- bắt đầu đi- nó dùng hai tay mình uốn theo hai bím tóc và lay lay, ánh mắt háo hức như một con sư tử đang rình mồi.

_ Được thôi- một dòng chữ xuất hiện trên màn hình, hấn đứng dậy và nhìn nó, hấn cũng đang rất hứng thú, hấn thật sự muốn đấu với nó một trận

_ Dùng tóc làm vũ khí, Lam đã đạt đến cảnh giới ấy rồi sao- Thông thốt lên

_ Là sao- Lan hỏi

_ Sự phụ anh từng nói, một bậc thầy về võ thuật là người có thể dùng chính bản thân mình để làm vũ khí, nó người dùng tay, có người dùng chân, có người dùng móng tay ... nhưng dùng tóc là khó nhất vì nó không cố định như những bộ phận khác, nó mềm dẻo nhưng cũng rất chắc chắn, nhìn tóc Lam đi, đã được tết rất chặt với nhau, như thế sẽ càng chắc chắn hơn nữa... một món vũ khí còn đang sợ hơn cái sợi dây xích đấy, em thử lấy một sợi tóc cứng đâm vào da đi, nếu đâm đúng em sẽ thấy đau nhẹ nhưng em nghĩ sao khi hàng ngàn sợi tóc cùng tới một lực mạnh đâm vào người - Thông khẽ giải thích cho Lan và cả đám cùng hiểu.

_ Trận này anh Tú nguy to rồi- Kevin hồi hộp

Còn nó và hấn bước lại gần nhau, thận trọng từng chút một, nó không còn chủ quan nữa, hấn bước lại gần nó tay rút từ sau lưng ra hai cây kiếm nhìn khá lạ, tuy dài nhưng lưỡi hai cây kiếm lại mỏng và cách mặt kiếm một đoạn khoảng 1cm, để dễ tưởng tượng thì cứ vẽ một hình chữ nhật dài rồi một đường thẳng chạy song song với hình chữ nhật và đường thẳng và hình chữ nhật nối vào nhau ở đầu và cuối của đường thẳng, song kiếm của hấn chính là như thế và song kiếm này còn rất dẻo nữa.

_ Thấy cây kiếm như thế bao giờ chưa, Tú có cây kiếm như vậy à- My hỏi Nam

_ Chưa, anh cũng chưa thấy bao giờ- Nam lắc đầu

_ Toàn quái thú đánh với nhau- Đạt chặc lưỡi- Nhìn mà học hỏi đi, hô hô

Giờ G đã đến, gần như cùng lúc , nó và hấn lao vào nhau, hấn chém một kiếm vào nó, rất nhanh nhẹn, nó hất một bím tóc uốn một vòng quanh cây kiếm và dùng hai tai xiết chặt bai bên bím tóc....Crắc... keng... keng... cây kiếm của hấn gãy đôi từ chỗ xiết của bím tóc. Hấn kinh ngạc vì sức mạnh của nó, đó là món vũ khí mà hấn đã cố công chế ra lúc đang học hỏi baba nó tại Mỹ, thế mà chỉ với một đòn nó đã làm gãy một cây. Nhưng chưa kịp hoàn hồn thì hấn thấy một tiếng rít xé gió ngay bên tay, may mắn là hấn kịp cúi đầu xuống bởi cái bím tóc thứ hai của nó đâu có chịu ở ngoan một chỗ mà đã đập tới sát đầu hấn, trúng đòn này chắc hấn die mất.Nhưng đầu chỉ né, hấn đã cúi xuống và chém nó một nhát ngang hông, nhưng ôi thôi cái bím tóc khôn khiếp đã cản được và hấn đành lui lại vài bước. Thực lực đã được xác định rõ ràng.

_ Khá lắm, đã tránh được một đòn còn có thể lợi dụng tấn công- nó cũng lui lại

_ Quá khen- màn hình lại bắt đầu xuất hiện dòng chữ

_ Nhưng như thế là chơi không đẹp- nó bất ngờ lao vào hấn đến gần thì nó xoay một vòng, tay hất bím tóc theo vòng xoay và đạt được một lực mạnh kinh hồn, hấn dùng hết sức lấy thanh kiếm còn lại để chặn đòn của nó thì... Keng..., cây kiếm còn lại cũng đã vỡ vụn, nhưng đã hết đầu...hai bím tóc đã biến mất khỏi tầm mắt của hấn, nó cũng đã biến đâu mất... hấn thấy lạnh gáy, phản xạ đã nhanh hơn tất cả, hấn dùng hết sức đá xoay về phía sau... và trúng ngay bụng của nó khiến nó tung người lên đứng sát màn hình- không tòi đầu

_...- hấn không dám lên tiếng vì sợ nó nhận ra

_ Bang chủ... tại sao cậu lại làm vậy- nó đưa tay ra phía trước, cái mặt nạ hấn đang đeo đã bị nó lấy mất , khuôn mặt trắng bệch và nó chảy mồ hôi đầm đìa bởi lúc vừa nhận ra đó là hấn, nó không tấn công nữa mà bàng hoàng lẫn sững sờ, bị hấn dùng hết sức cho một cú đá , nó đau không chịu nổi và nó cũng tự biết mình đã bị gãy xương sườn rồi chứ không chơi.

_ Em...không sao chứ- hấn hốt hoảng chạy đến đỡ nó, dường như đoán được sự việc hấn hoảng sợ tột độ, chứ làm sao mà nó lại không thể tránh được cú đá của hấn chứ.

_ Tại sao...- ánh mắt nó ngập tràn nghi vấn dành cho hấn rồi nó từ từ gục xuống, đầu óc nó mờ mịt không xác định được phương hướng nữa, mọi thứ xoay cuồng trong mắt nó và cuối cùng là một màu đen. Nó không còn biết gì nữa cả.

_ Lam, tỉnh lại...-kế hoạch của hấn dành cho nó... đã không thành công, ngược lại còn đem lại tổn hại cho nó, hấn hét lớn đám người ở phía trong- Nam... đưa Lam đi cấp cứu- đầu óc hấn trống rỗng, hấn đã làm gì thế này... giá như lúc ấy hấn không đá về phía sau...không...không, giá như hấn không làm ra cái kế hoạch điên rồ như thế này , đối đầu với nó ư... quá điên rồi... hấn đang muốn điên lên đây... sao lại là hấn làm nó trở nên như thế này...cái ánh mắt trước khi nó bất tỉnh ám ảnh hấn... nó hỏi hấn tại sao, chính hấn cũng đang tự hỏi trong lòng mình... Tại sao?

Còn cả đám còn lại vội chạy ra và đưa nó đi cấp cứu ngay lập tức, ánh mắt sợ hãi hiện ra ở từng đứa, cái trò đùa này giờ phải làm sao đây..., đã quá tính toán của tụi nó, sao tụi nó lại ép hấn đánh nó kia chứ... một trò đùa tai hại không thể tả, tự mỗi đứa trong lòng đều hối hận vì đã lừa nó... và nhất là ép hấn làm nó bị thương... câu trời sao cho đây chỉ là giấc mơ,DarkMoon làm sao có thể dễ dàng gục ngã như thế chứ... không bao giờ.Nhưng cái sự thật trước mắt kia là gì đây chứ,nó đang nằm bất động trên tay của hấn , là ảo ảnh ư...có lẽ thế... chắc đó là ảo ảnh mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Ấm áp quá, nhưng không phải chiếc giường của nó, mùi oải hương nó hay ướp dưới gối đầu mất rồi nhỉ... nó không nhúc nhích được cơ thể, ai giúp nó với... bàn tay nó sao ấm hơn mọi chỗ khác thế nhỉ... nó muốn nói quá... nhưng sao cổ họng nó lại khô khốc như thế này... nó muốn mở mắt ra xem đây là ở đâu... nó khó chịu quá rồi...

.....Cách đây 1 ngày.....

_ Ai đã làm cô ấy như thế này- Death chạy vội vào trong bệnh viện

_ Là tôi- hấn khó khăn nói lên 2 chữ này

_ Tại sao... không lẽ vì cô ấy hại người yêu cậu mà cậu lại làm như thế- Death dồn hấn vào tường

_ Không phải như cậu nghĩ đâu, có cả lỗi của tụi này nữa- Nam chụm vai Death, mặt cúi gằm

_ Cả các người nữa ư... vậy mà là bạn của cô ấy à- Death đẩy tay Nam ra- các người hại cô ấy đến như thế, một cô nhóc thích hoạt động như cô ấy mà phải nằm yên suốt mấy tháng trời thì sẽ như thế nào hả, bạn bè cái quái gì chứ

_ Là do tôi- My ngồi phục xuống- sao tôi lại suy nghĩ ra cái kế hoạch đó làm chi kia chứ- Lam ơi...

_ Cháu đừng quá khích, bác sĩ đã nói không sao rồi mà- ông nội nó xoa dịu cơn lửa trong người Death, ông cũng đang rất lo lắng cho nó, mắt cứ hướng về phòng hồi sức.

_ Nói... các người đã làm gì cô ấy, nói mau- Death hét lớn, Nam đành kể lại mọi chuyện cho Death nghe, Death choáng váng khi nghe Nam nói, người đầu tiên Death đánh không phải hấn mà Nam.

_ Anh Nam- My đỡ Nam dậy

_ Mày...- Death tức giận không nói nên lời- mày rõ ràng biết DarkMoon quan trọng như thế nào đối với nó kia mà, những người khác mới quen biết Lam thì có thể tha, nhưng mày đã theo lam bao nhiêu lâu nay... tuy tao không biết cô ấy là DarkMoon, nhưng khi nghe cô ấy kể, tao cũng biết Dark và Moon là cái tên không thể xâm phạm, sao mày dám hùa theo lũ này để khiến nó bức bối, chúng mày làm việc này mà có nghĩ đến suy nghĩ của cô ấy không chứ... cứ làm những điều mình cho là đúng thôi sao.

_...- Nam cúi gầm mặt không nói gì, Death đánh cậu không sai, không phải chỉ cần ai **** DarkMoon nó sẽ không tha hay sao, sao cậu không suy nghĩ mà cứ giúp đỡ hấn lấy được tình cảm của nó, sao cậu lại có thể quên mất quy định thứ nhất của DarkMoon : " cho dù là bất kì ai cũng không được làm nhơ bẩn cái tên DarkMoon".

_ Cô ấy coi trọng cái tên ấy đến thế sao- hấn thần thờ... cái tên mà một nửa trong đó là hấn, sau bao nhiêu chuyện hấn gây ra cho nó, nó vẫn coi trọng cái tên ấy... thế mà hấn thì lại...

_ Rất may là mái tóc con bé không bị cắt, nếu không sẽ to chuyện đấy- baba nó cũng đã có mặt khi nghe tin nó bị thương- đó là thứ nó tự hào nhất vì mái tóc đó rất giống mẹ nó

_ Mẹ của Lam cũng có mái tóc dài như thế sao ạ- Lan run run hỏi

_ Tất nhiên, mẹ của con bé là một thiên sứ đấy- mami nó nói- đó là người chị em tốt nhất của ta, nếu không có sự cố đó, có lẽ Lam cũng đã trở thành một thiên thần.

_ Đối với cháu, cô ấy luôn là một thiên thần- hấn đứng phắt dậy, hấn đã làm sai tất cả và từ bây giờ hấn phải chuộc lỗi thôi, không bằng bất cứ cách hoặc kế hoạch nào cả, hấn sẽ dùng tất cả tình cảm của mình để bù đắp cho nó, dù có bị nó tránh xa ra ruộng bỏ... hấn nhất quyết sẽ cứ làm. Đôi cánh của thiên thần đã gãy ư, hấn sẽ tìm một đôi cánh mới cho thiên thần vậy.

_ Thì sao chứ hả- Death nắm cổ áo hấn- biến đi, đừng làm phiền Lam nữa, cô ấy đang cố gắng xóa bỏ cậu trong trái tim cô ấy và giờ cậu đã giúp cho cô ấy xóa sạch cậu rồi đấy.

_ Không- hấn đẩy Death ra- là tôi làm cô ấy bị thương, chính tôi sẽ chăm sóc cô ấy, dù cô ấy có xóa tôi đi rồi, tôi vẫn sẽ khiến cho cô ấy nhớ lại tôi, cậu hãy lo về học hành cho đàng hoàng... ngay từ bé, chúa đã cho cô ấy thuộc về tôi, cậu không biết sao, tôi và cô ấy đã có định ước từ lâu rồi

_...- mắt ông nội Lam long lanh thấy rõ, phải rồi... đây là người chồng mà ông luôn muốn kiếm cho đứa cháu gái cưng của mình, gục ngã mà vẫn tiếp tục có thể đứng dậy ngay, ông bước tới và nắm chắc tay hấn- mọi việc trông chờ vào cháu đấy

_ Vâng ạ- hấn cúi đầu thật thấp trước mặt ông nội của nó, thật là may mắn khi ông vẫn luôn ủng hộ hấn, thế là hấn có thêm hy vọng rồi

_ Nên là bây giờ, cháu hãy chuẩn bị để chăm sóc Lam khi nó ra khỏi phòng hồi sức nhé- mami nó cười hiền lành- còn không mau đi chuẩn bị quần áo đi

_ Để tôi giúp cậu- Nam vội chạy đi, My, Hạnh, Lan, Đạt, Thông, Kevin cũng ảnh hưởng theo tinh thần của hấn, cả đám quyết tâm sẽ chăm sóc nó thật đàng hoàng để chuộc lỗi.

_ Được, lần này cậu thắng rồi đấy- Death bỏ đi..., tại sao hấn lại được sự ủng hộ của mọi người, còn cậu thì sao chứ... tình cảm của cậu dành cho nó đâu thua kém hấn chứ

_ Này cháu- ông nội Lam gọi Death- ông biết là cháu có tình cảm với Lam, nhưng hơn ai hết, ông tin chắc rằng cháu gái mình thì ông hiểu rõ nhất nên là... Lam ngay từ đầu đã chọn Tú rồi và Lam sẽ không thay đổi đâu cháu à, có thể Tú quen cô gái khác nhưng trong lòng cháu gái của ông... hình tượng cậu bé Dark sẽ luôn là lớn nhất

_ Tại sao chứ ạ- Death bức xúc

_ Vì Dark đã đem Moon ra khỏi bóng tối của tâm hồn, thời cơ ấy chỉ có một người chớp lấy được, và người đó không phải là cháu mà là Tú, nếu cháu là Dark thì người Lam quan tâm chắc chắn sẽ là cháu- ông lắc đầu nhìn chàng trai trẻ trước mặt

_ Cháu hiểu rồi- Death buồn bã quay bước.

.....Hiện tại.....

_ Nước- nó đã mở mắt ra được rồi, mọi thứ đều trắng xóa, nhưng có một cái đầu màu đen... nó cố gọi cái đầu đó đi lấy nước cho nó, nó khát...khát lắm

rồi. Cái đầu đó chột góc dậy... một gương mặt quen thuộc nhìn nó cười rạng rỡ

_Em tỉnh dậy rồi- hần đang ngủ gục thì bật dậy- em khát nước à, để anh đi lấy cho- hần mừng rỡ chạy đi lấy nước cho nó, từng múng một hần cẩn thận đút vào miệng nó , đến khi hết một ly nước nhỏ hần cầm bàn tay của nó và xoa xoa vào má của mình

_....- từng giọt nước được đưa vào cơ thể như giúp nó hồi tỉnh, mọi chuyện nó đã nhớ lại khá rõ, nhìn thái độ của hần dành cho mình nó thấy sao tim mình hình như ấm lại, nó khẽ nói- Lam bị gãy mấy cái xương sườn(há há, câu hỏi hay nhất trong ngày, vẫn còn bình tĩnh vậy sao)

_Xin lỗi- hần cúi đầu trán áp vào tay nó rồi góc đầu dậy- anh làm em..

_3 cái phải không- nó mỉm cười với hần- xem ra phải nằm viện lâu rồi đây

_Sao em biết- hần ngạc nhiên(tớ cũng ngạc nhiên), sao nó biết là gãy 3 cái chứ..., hần chưa kịp nói mà

_Lúc bị thương thì nghe trong người nghe 3 tiếng nên biết- nó cười khi- Lam nằm đây lâu chưa

_Một ngày rồi đấy- hần trả lời- em đói chưa, em ăn cháo hay là uống sữa đây

_....- nó nhìn hầnm lòng buồn không tả được- sao Tú lại giả danh DarkMoon- nó hỏi ngay

_Là do kế hoạch của tụi này- My mừng rỡ chạy đến bên cạnh nó- bọn này đã không suy nghĩ gì đến Lam mà chỉ lăm lăm làm theo những gì đã lập trong kế hoạch

_Là sao- nó khó hiểu, sao lại có kế hoạch ở đây. Sau khi trình bày sự việc một cách rõ ràng, mắt nó mở to không thể tả được, vừa tức vừa buồn cười, nó là loại người muốn chiếm được tình cảm thì phải đối đầu như thế sao.

_Nhưng khi nghe Death nói Lam rất coi trọng cái tên DarkMoon, mình thấy hối hận quá- My buồn bã

_Tú ở đây rồi ai quản lý Devl- nó hỏi

_Là Nam, Thông, Đạt thay anh để anh đến chăm sóc em- hần giải thích

_Nhưng mà... thằng nhóc đó là em của Kenvin nên Lam đừng sợ cái chuyện này bị người ngoài biết, thằng nhóc nghe lời Kenvin đóng kịch với Lam đấy.

_Đó là lý do vì sao My kéo Lam đi mua sắm á- nó sững sờ, trời à... nó bị qua mặt từ đầu đến cuối, véo mặt My một cái rõ đau- Hứa...sau này không được làm thế nữa.

_Ừ...có chết My cũng không dám làm như thế nữa- mắt My rung rung, sao nó dễ dàng tha thứ cho My thế chứ, phải nheo thêm mấy chục cái, hay giận My vài ngày đi, chứ làm thế này càng làm My áy náy hơn thôi

_My, ra ngoài chút đi- hần khẽ gọi My

_Ừ- My đành bước ra ngoài

_Anh muốn nói với em tất cả từ sau lễ hội khiêu vũ cho đến bây giờ, em như thế này rồi cũng không đi đâu được, có thể nghe anh nói được không- hần nhìn nó với đầy vẻ chờ mong

_Nói gì, sau những điều cậu gây ra cho Lam- Death bước vào và cười với nó- em tỉnh lại rồi hả

_Ừm- nó gật đầu- sao anh không đi học, em không thích anh vì em mà nghỉ học đâu

_Hi, anh đến thăm em một tí là đi ngay mà- Death đặt lên bàn gần giường nó một bó hoa oải hương

_Cảm ơn anh, vẫn là Death hiểu em nhất- nó mỉm cười và khẽ với tay bẻ lấy một bông, ôi mùi hương quen thuộc, nó cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều

_Còn giờ thì anh đi học- Death bước ra khỏi phòng nhưng cậu rất buồn, nhìn vẻ mặt của nó, cậu đoán được nó vẫn chưa xóa hần ra khỏi trái tim được, có lẽ đúng như ông nói, ngay từ đầu nó đã chọn hần mất rồi.

_Tại sao em thích hoa oải hương đến vậy- hần nhìn nó đang cười với mấy bông hoa mà phát ghen, gì chứ, xem hoa hơn người sao

_Mẹ Lam... tên là Oải Hương- nó hít hít- phiền Tú kiếm cho Lam cái bình để cắm vào nhé, chứ để như vậy hoài thì hoa héo hết mất

_Biết rồi- hần chạy đi ngay, haha... đùa, đem so sánh hần với mẹ của nó ư, đương nhiên là mẹ nó thắng rồi, thôi thì rút kinh nghiệm...sau này cứ tặng nó hoa oải hương là được rồi.

_Con khỏe hơn chưa- baba vừa nghe điện thoại báo tin của hần thì đã lập tức vào thăm nó ngay- sát thủ kiểu này có ngày chết sớm đấy con gái

_Baba này, chính baba đã kêu là cấm con làm sát thủ còn gì, con cái tên đệ tử thứ 6 của baba làm như mất cái sợi dây xích yêu quý của con rồi- nó

lờm baba

_ Haha, dù sao đó cũng là đồ chơi của con thôi mà- ông khề vuốt mái tóc nó- con thật sự giống mẹ con quá đấy, chỉ có cái tính là không giống thôi

_ Mami- nó nhìn thấy mami nó bước vào, bà mang cho nó một nồi cháo

_ Chà ,cái cảm giác này quen quen nhỉ, y như lúc con luyện tập rồi bị thương, mami cũng nấu một nồi cháo cho con- bà múc cháo ra một cái chén rồi đút cho nó- há miệng ra nào con gái

_ Ầm...- nó vui vẻ ăn món cháo ngon lành mà mami đã nấu cho nó, xem ra bị thương vậy cũng sướng, đỡ phải chạy lung tung mà còn được mọi người quan tâm nữa. Đến đêm khuya nó thấy hần vẫn ở với nó- Tú, sao không về đi, Lam ở đây một mình được mà

_ Anh muốn chăm sóc em mà- hần búng vào mũi nó, haiz....hôm nay mọi người đến thăm nó mãi làm hần chả nói gì với nó được- em có muốn ăn gì không

_ Thôi, khuya rồi, Lam cũng không đói- nó lắc đầu, thật tình ở một chỗ với hần thế này làm nó hơi lo lắng... nó chẳng biết đối xử với hần như thế nào, ai dă... thật là khó nghĩ, trời ạ, giả như nó lạnh như My có phải hay không, khéo léo chuyển ứng xử, còn nó và hần hiện giờ thì đang rơi vào thế bí, im lặng hoàn toàn chả ai nói với ai câu nào cả.

_ Em có buồn ngủ không- hần nhìn nó

_ Chưa- nó lắc đầu mắt hướng ra cửa sổ ngắm mặt trăng

_ Vậy chúng ta nói chuyện một chút được không- hần khề ngồi xuống và nắm tay nó, thấy nó không trả lời, hần nhìn sang thì thấy nó đã ngủ mất rồi, trời ạ... thế mà kêu không buồn ngủ- chúc em ngủ ngon- hần hôn lên trán nó và gục mặt ngủ luôn nhưng tay vẫn nắm chặt lấy tay nó.

_ Haiz...- chờ đến 15 phút sau thì nó mở mắt ra và thở dài, định rút tay lại và nó nhận ra là hần cũng chưa ngủ khi còn nắm chặt hơn khi nó có ý định rút tay ra

_ Anh biết là em chưa ngủ- hần nói vọng lên- khi nào em đồng ý nghe anh giải thích thì nãy nói với anh nhé, anh biết em vẫn chưa tha thứ cho anh, nên anh sẽ chờ, còn bây giờ thì em ngủ đi , cũng khuya quá rồi

_...- nó không nói gì, giờ nó bối rối biết mấy.... nó tự hỏi lòng sẽ cho hần một cơ hội chứ, nhưng hần quá nổi trội... nếu tha thứ cho hần rồi hần lại một lần nữa làm nó đau thì nó biết sao đây, nó ghét và sợ cái cảm giác ấy kinh khủng. Suy nghĩ làm nó mệt mỏi và ngủ luôn, sáng hôm sau nó thức giấc...cũng thật khó chịu khi phần bụng không cử động được, nhưng nó quyết định phải tập chân tay một tý chứ nhỉ, đang định co một chân lên thì tay hần chặn ngay lại... oài... hần tỉnh ngủ lúc nào thế chứ

_ Chịu khó đi em, chứ cử động phần dưới sẽ làm cho xương lâu lành đấy- hần dỗ dành nó, haiz... thì đành phải chịu chứ sao bây giờ, nhưng đột nhiên hần lại đâm bóp chân cho nó(sướng chưa)- như vậy sẽ đỡ hơn chứ

_ Hơ... không cần đâu- nó lắc đầu và nhúc nhích hai cái chân

_ Yên nào- hần giữ hai chân nó lại- em khoai đánh nhau đến thế mà giờ phải nằm một chỗ như vậy chắc khó chịu lắm nhỉ, phải chi lúc đó anh không đá thì hay

_ Haiz..., cũng có một lần Lam cũng phải nằm mấy tháng như thế này- nó nhớ lại

_ ?? là lúc nào- hần thấy nó bắt đầu chịu nói chuyện với hần, một dấu hiệu đáng mừng đây(không nói với ông thì biết nói với ai bây giờ)

_ Lúc ở Mỹ luyện tập, baba bắt trèo bằng tay không lên một mỏm đá ở gần bang Alaska, mà bang đó chỉ toàn là tuyết với băng, lạnh cóng- nó kể- nhưng mà đang leo gần tới đỉnh rồi thì ngay trên đỉnh xuất hiện một con gấu bắc cực, baba và 2 anh phản ứng không kịp, còn nó thì cào tay Lam khiến Lam rơi tõm xuống biển

_ Rồi... rồi sao- hần thấy nó bình tĩnh kể lại mà toát mồ hôi

_ Rốt rất đẹp, bị kẹt phần trên ở trên tuyết, còn phần dưới ngâm dưới nước lạnh, đến lúc mọi người tới cứu thì nửa dưới bị liệt vì đóng băng quá lâu, đến mấy tháng trời mới bình phục mà, cứ tưởng đi xe lăn rồi- nó chỉ tay lên miệng rồi gật gù khiến hần thấy thất đáng yêu

_ Kể về lúc em ở Mỹ đi- hần chống tay nhìn nó đợi chờ

_ Làm gì?- nó hỏi lại

_ Thì cảm thấy thú vị thôi mà- hần mỉm cười-không kể được sao

_ Không- nó quay phắt đi- đó là bí mật luyện tập , không nói được, baba sẽ la- nó thành thật

_ Hơ, anh cũng là đệ tử của baba em chứ bộ- hần nói tiếp- cái hôm ở trong hẻm anh tránh được hết đòn của em là do baba em đã chỉ vẽ cho anh đấy. Và cái lúc em ở Mỹ, mami em có nấu lại buổi ăn cơm ấy đấy, nên anh biết tông em suy nghĩ gì mà.

_Ngoài cách đó ra thì không còn cách nào à- nó hỏi hần, thế mà nó cứ tưởng hần lại tự nhiên mà đi guốc trong bụng của nó dễ dàng như thế

_Nhưng như thế cũng chả được gì, cứ tưởng nắm được em trong lòng bàn tay rồi thì em lại thoát ra ngay- hần nhớ lại cái màn biểu diễn kinh hoàng của nó dành cho cái bàn hần ngồi

_Hai người nói chuyện xong chưa- Death bước vào với khuôn mặt đầy khó chịu- anh nấu cháo cho em nè- Death múc cháo cho nó

_Ha... cảm ơn anh- nó quay lại nhìn Death, cái ánh mắt khác hẳn khi nó nhìn hần, Death có thể nhận ra ngay, sao nó lại dễ hiểu đến vậy chứ, tình cảm như thế nào thì ánh mắt hiện rõ thế ấy

_Cậu ra ngoài chút đi, tôi có chuyện riêng muốn nói với Lam- Death ngồi xuống cạnh nó, còn hần đành bước ra ngoài nhưng vẫn hé hé cửa để nghe lén(cắt tai hần đề)- anh có chuyện muốn nói

_Anh cứ nói đi - nó gật đầu và mỉm cười

_Ngày mai anh sẽ đi du học, thật sự ba mẹ đã bắt anh đi lâu lắm rồi, nhưng vì có chuyện nên anh mới ở lại đây và đó chính là lý do duy nhất- Death thở lộ- đó chính là vì em, nếu anh biết em sang Mỹ thì anh đã đi theo em rồi, anh cứ ở đây để chờ em trở về.

_Hà...- nó đang suy nghĩ lời của Death

_Ngốc- Death cốc đầu nó- em luôn thông minh trong mọi việc trừ tình cảm Lam à, anh yêu em

_....- nó thật sự choáng, cái thì đây, Death... người mà nó luôn coi là anh trai bây giờ lại quay sang yêu nó, không phải là mới đây mà là lâu lắm rồi, không lẽ nó ngốc đến nỗi mà không nhận ra hay sao- nhưng..

_Anh biết, em chỉ xem anh như anh trai, anh biết rõ điều đó- Death rầu rĩ- khi nghe em nói em bị Vô Tình phản bội, tim anh đau biết mấy, sao hần lại may mắn đến thế chứ, tại sao Dark không phải là anh mà lại là hần.

_Em...- nó nhìn Death như thế lòng nó tự cảm thấy mình có lỗi vì đã quá vô tâm và vô tư tiếp xúc với Death khiến Death phải như thế này

_Em không cần nói gì đâu, không phải lỗi ở em, anh thích em từ khi em đánh bại anh, rồi anh hoàn toàn ngã gục trước thái độ của em...tuy em là DarkMoon nhưng em vẫn ngây thơ lắm Lam à- Death thở dài- em chỉ có kỹ năng và đầu óc thôi, còn về ứng xử và cảm nhận tình cảm thì em vẫn là con số không- Death đọc được suy nghĩ của nó và sợ nó sẽ cắn rút lương tâm vì cậu- anh đến đây để nói hết lòng mình thôi, anh biết lòng em sẽ không thay đổi, mãi mãi là như thế, bởi đó mới là Lam anh quen biết.

_Ngày mai anh sẽ đi à- nó cố lấy bình tĩnh để hỏi Death

_Ừ, nên hôm nay anh đến tạm biệt em đây- Death hôn lên trán nó- Tạm Biệt!!!- Death quay ra khỏi cửa- tạm biệt cô nhóc, mãi mãi anh sẽ không bao giờ quên em, Lam à... em biết không, anh cũng rất giống em đấy- Death nghĩ thầm là lặng lẽ bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

_Hai người nói chuyện gì thế- dù hần đã nghe được tất cả nhưng cứ thấy nó thần thờ mãi nên hần đành đánh thức nó vậy

_Death nói không sai, giả như anh ấy là Dark thì hay biết mấy- mắt nó rung rung- nếu anh ấy là Dark thì mọi chuyện sẽ khác... mình cũng không cần phải khổ sở như thế này

_Em nói gì thế hả- hần giữ chặt hai cái vai của nó- anh rất mừng vì mình là Dark, em có hiểu không hả, đừng vì lời nói của tên đó mà lay động chứ

_Không đúng sao- mọi bức tức ức chế bao nhiêu lâu nay của nó như một quả bom nổ chậm đang cháy âm ỉ, chính Death tạt thêm xăng cho tất cả nổ tung- nếu là Death thì anh ấy không có bạn gái khác mà vẫn chờ Lam suốt 2 năm trời dù biết Lam chỉ coi anh ấy là anh trai, Death cũng sẽ biết tốt xấu chứ không yêu mù quáng, nếu là Death thì cũng không hạ nhục cái tên DarkMoon như thế, nếu là Death thì anh ấy sẽ không làm Lam bị tổn thương đến như thế này

_Anh...- hần không nói nên lời, nó không nói sai một chút nào cả- nhưng Death đã đi và cậu ấy cũng không phải Dark, anh mới chính là Dark mà em chờ mong- hần khẳng định với nó một lần nữa

_ Phải... Tú là Dark, nhưng Tú đã quên mất lời hứa khi xưa của Dark và Moon và tuy đã ngó lơ với Lam nhưng Tú vẫn còn tình cảm với Băng, thậm chí Tú vẫn có thể bỏ bác cái tên DarkMoon một cách dễ dàng và nhất là nhờ Tú mà Lam phải nằm đây suốt 3 tháng nữa- nó gạt hai tay của hấn ra- thà rằng Lam không biết Dark là ai, một thời gian nữa Lam cũng sẽ quên Dark và tiến đến cùng Death, không phải mọi chuyện tốt hơn hay sao.

_ Không tốt- hấn nắm bàn tay của nó- như thế thì anh sẽ phải làm sao, nhưng chắc chắn em sẽ biết Dark vì ông nội cũng sẽ nói với em thôi.

_ Đã biết, nên bây giờ mới thê thảm như vậy- nó thờ dãi

_ Nghe đây-hấn nhìn thẳng vào mắt nó- đã có lúc anh đã bối rối khi phải chọn em và Băng, nhưng ngay khi thấy em biến thành một DarkMoon lạnh lùng và không thèm để tâm đến anh nữa thì tim anh đau biết mấy.

_ Thì sao chứ- nó cũng nhìn hấn

_ Lúc đó anh đã suy sụp, nếu không đọc được những dòng nhật kí của em, làm sao anh biết tâm tư của em hả, nhờ những dòng nhật kí ấy nó giúp anh có thêm hy vọng để được em tha thứ- hấn nói tiếp- ngay khi xác định được tình cảm của mình, Băng chết anh cũng chẳng coi ra gì nhưng Death lại quay trở về một DarkMoon anh biết sao lại dễ dàng cho Death hôn đến thế kia chứ

_ ...- nó lặng im nghe hấn nói

_ Em có biết lúc đó anh hận không thể dùng danh nghĩa bạn trai để đâm Death một phát- hấn mỉm cười- và anh cũng phát hiện ra tình cảm của cậu ta dành cho em cũng không thua kém gì anh cả- hấn móc ra một tờ giấy chứng nhận ở đài thiên văn- biết cậu ta đặt tên em cho một ngôi sao, anh cũng làm một cái cho anh, ở cạnh ngôi sao của em đấy

_ ...- nó cầm tờ giấy và nhìn thấy rõ hai đốm trắng rất sát nhau

_ Đây... do một ngôi sao đã có tên em rồi nên anh không thể xin một ngôi sao cho em được- hấn khều nó- nhưng anh vẫn hơn tên kia, tên đó không biết gần ngôi sao còn một ngôi sao nữa chưa được đặt tên. Trên trời anh và em đã không xa nhau được thì bây giờ ở đây cũng thế, em không rời xa anh được, anh đã giữ chặt lấy em rồi đấy, ngoan ngoan mà ở cạnh anh đi. Anh... Yêu...Em...- hấn bắt ngờ hôn nó

_ Hơ...- nụ hôn ấm áp, sao không đắng như trước đây nữa, nó nhắm mắt và tận hưởng nụ hôn nhưng ầm... cái cửa phòng bệnh mở ra rất mạnh và đập vào tường, nó và hấn cùng giật mình nhìn về một hướng.E hèm, một đám người bị đổ nhào ở ngay trước cửa gồm Nam, My, Thông, Lan, Hạnh, Đạt, Kevin, cộng thêm nữa là có ông nội, baba, mami, ba hấn và mẹ hấn thì đứng mé ngoài nhìn nhau cười tùm tùm.

_ Haha, cứ tiếp tục, xin cứ tự nhiên- cả đám đồng thanh rồi vội vàng chạy bắn dép vì nhìn thấy hấn đang tức giận

_ Aiss... cái tụi này- hấn gãi đầu, đang lúc cao trào thế mà lại bị phá hỏng, thật là tức điên lên được.Hấn đành ra ngoài và đóng cửa lại, lần này là khóa bên trong luôn.

_ Phi...- nó bật cười nhưng khuôn mặt thì càng lúc càng đỏ hơn, hấn nói yêu nó đấy... thôi thì cứ thử đặt niềm tin vào hấn một lần nữa xem sao

_ Cười gì hờ-hấn lại tấn công đôi môi nó thật lâu- nghe này... không được rời xa anh - đương nhiên là lần này hấn không bị phá nữa(khóa cửa rồi, phá bằng niềm tin). Còn nó thì bối rối gạt đầu.

Sinh nhật Hạnh quyết định hoán lại vì muốn nó lành vết thương rồi mới tổ chức, 3 tháng nó được hấn chăm sóc đến từng chút một đến nỗi ai cũng nghĩ nó là con gái hấn chứ không phải bạn gái, lâu lâu nó còn được hấn đưa ra ngoài trên xe lăn(cũng biết cảm giác ngồi trên xe lăn rồi sao).Đến khi nó xuất viện và trở về nhà thì nó vui không thể tả, hấn đã dọn sang ở chung với nó luôn:

_ Ngày mai là sinh nhật Hạnh tổ chức, chiều anh đi mua quà với em nhé- nó đang làm bữa sáng cho hai đứa

_ Anh biết rồi, em làm món gì thế- hấn ôm nó từ phía sau cầm đề lên trên vai nó- anh đói, sau này em nấu cho anh ăn thôi đừng nấu cho tụi lâu lâu nhau kia(ích kỉ)

_ Sắp xong rồi- nó cười- em không nấu thì bọn họ có tha cho anh không hờ- nó mở nắp nồi bụng ra hai cái thố com, một cái nhỏ cho nó và một cái to cho hấn ngoài ra còn có một đĩa xà lách trộn thật to

_ Món gì đây em- hấn mở nắp, khói bốc lên nghi ngút

_ Com, một lớp com phai dưới, 1 lớp trứng cà hời, một lớp thịt băm xào trên cùng là trứng đã điều, sau đó đem hấp lên- nó giải thích

_ Nhiều thứ vậy cơ á- hấn trở mặt rồi múc một muỗng ăn thử- ngon thật nha, à có cái này hay lắm nè- hấn nhìn nó

_ Chuyện gì vậy anh- nó cũng bắt đầu ăn

_ Gần đây... có một đám mới nổi lên gây sự với Devil hoài thôi- hấn nhìn nó đầy ngụ ý

_ Thật hả- mắt nó sáng không thể tả, ối trời ơi 3 tháng nằm viện nó còn chưa được động tay động chân với ai đây này- thất bím cái đã

_ Thôi đừng- hấn cản- em lấy đồ chơi của em thôi, tụi nó không đến mức em phải dùng tóc đâu, cứ xả ra cho đẹp- hấn rất thích mái tóc dài của nó, óng

mượt và bây giờ hiếm ai có được, hẳn thích nhất là lúc My đem tóc nó ra búi lên rồi cài trâm giống như cổ trang ý nhìn không khác gì tiên nữ làm mất hẳn nhìn mãi không rời được

_Uhm, cũng được- nó gật đầu, ăn sáng xong 2 đứa cùng nhau đến trường, đây là ngày đầu tiên nó đi học trở lại . Vừa nhìn thấy nó, cả đám đàn em cúi chào nó và rất vui vẻ. Bước vào lớp thì nó đã thấy cả bọn đang bàn chuyện tổ chức sinh nhật của Hạnh, nó cũng thích thú tham gia, một buổi học thật là vui. Đến chiều thì nó đã có mặt tại POP- cái nhóm mà anh nói đầu

_À... tí sẽ tới bây giờ, vừa mới thách đấu với Devil tại POP mà- hẳn chợt nhớ ra điều gì đó- cậu chuẩn bị thật kĩ vòng ngoài nhé- hẳn nói với Nam

_Biết rồi- Nam mỉm cười

_Này , cho mượn chỗ một tí- nó kêu tên phục vụ rượu- tôi muốn tự pha- nó cầm đồ nghề lên và bắt đầu lắc rượu trông không khác gì dân chuyên nghiệp

_Em còn biết cả cái này nữa à- hẳn hứng thú nhìn nó biểu diễn- cho anh một li đặc biệt

_Đây- nó đổ một loại cocktail màu đỏ tươi như máu và đẩy về phía hẳn- thử đi

_Máu à- tuy hỏi thế nhưng hẳn vẫn tỉnh bơ nhăm nháp- ô... lạ, anh chưa uống loại này bao giờ

_Tất nhiên, em pha mà- nó tiếp tục làm một ly cho mình khiến tên nhân viên quầy rượu nhìn theo động tác pha rượu của nó một cách đầy ngưỡng mộ.Khoảng 15 phút sau nó nghe thấy âm thanh động cơ xe, khoảng 20 chiếc moto đang đậu trước cửa POP

_Tới rồi đây- hẳn mỉm cười dắt nó ra ngoài, gần 40 tên đang đứng dàn thành hàng với một tên to con đứng đầu.

_Mày là Vô Tình, sao chấp nhận lời khiêu chiến của tao mà còn dắt bạn gái theo làm gì, định xài mỹ nhân kế à, trông cũng ngon đấy...- tên cầm đầu nhìn nó đầy vẻ thèm thuồng nhưng có một tên khác chạy tới và ghé tai nói với thằng đứng đầu một điều gì đó- à... ra cô gái xinh đẹp này là DarkMoon sao, thật không ngờ đó.

_Hừm... hẳn khó chịu với ánh mắt sấm xoi của tên cầm đầu nhìn nó, nó là của hẳn, không ai được giành với hẳn cả- tui nó là của em đó

_Uhm- nó gật đầu , trong túi móc ra một sợi dây dài chừng 5 mét, hai đầu có đính hai lưỡi dao một cái đen thui còn một cái thì có màu trắng bạc, nó đã dõ dỏ chơi vì món cũ bị hẳn làm hư rồi còn đâu

_Chịu khó làm DarkMoon vui vẻ một tí nhé- Nam lên tiếng thì nó mới phát hiện Nam đã bố trí 500 tên đàn em trong Devil bao quanh POP- không cho bất kì tên nào chạy thoát

_Vâng- 500 tên dạ ran theo hiệu lệnh của Nam

_Tụi bay xem bọn tao là đồ chơi hay sao- thằng đứng đầu tức giận

_Không... chỉ có mỗi tao mà thôi- nó quay sợi dây xích tạo thành vòng tròn , âm thanh rít gió khiến hẳn cũng phải rung mình một cái , hẳn khẽ thương hại mấy chục con mồi của nó, nó lao vào xử từng tên chứ không xử một lượt như những lần trước, ấy thế mà chưa đến 10 phút nó đã xử lý xong khiến cả đám suy nghĩ : có phải chị Lam vừa mới từ bệnh viện ra không nhỉ.- chưa đã...- nó bấu môi

_Được rồi-hắn xoa đầu nó- mới xuất viện, đừng hoạt động quá sức, không nên

_Biết rồi- nó tiu nguôi rồi dường như nhớ ra điều gì đó- á... phải đi mua quà cho Hạnh... quên mất rồi- nó lôi hẳn đi thật nhanh khỏi POP.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về*... được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Đến sinh nhật của Hạnh... cả đám làm một bữa tiệc thật linh đình và cực kì vui vẻ. Nhưng đến ngày hôm sau khi nó vừa thức dậy thì không thấy hẳn đâu mà có một bức thư để ở trên bàn, bức thư vồn vện 6 chữ:" anh vắng mặt trong 1 tuần", Haiz... thật không biết hẳn lại làm trò gì đây. Thế nhưng... có vẻ như lời trong tờ giấy đã không được thực hiện, đã hơn 1 năm rồi nó không thấy hẳn đâu cả, bama hẳn cũng không biết hẳn đã đi đâu, nó lo lắng trong lòng không thể tả, hẳn đã đi đâu kia chứ, đã bảo là một tuần , nhưng sao đã hơn một năm rồi, không lẽ hẳn đã xảy ra chuyện gì rồi sao.

_Phù...- ngồi phịch xuống một cái ghế tại POP, thờ dài một cái, nó vừa xử lý thêm một bọn *****

_Nhóc con- Death bước vào POP, đã hơn một năm cậu đi du học nhưng mọi tin tức của nó cậu đều biết rõ và cậu cũng biết hẳn đã mất tích nên cậu quay về đây mong sẽ chiếm lại được trái tim của nó.

_Sao anh lại ở đây - nó ngạc nhiên nhìn Death

_Quay về đây, mong em chó anh một cơ hội, Vô Tình đã mất tích, có thể hắn cũng đã chết rồi, không lẽ em cứ mãi mãi nhớ về hình bóng của cậu ta sao

_Cái gì- nó hét- anh ấy chưa chết, anh nghe rõ chưa- nó tức tối đi vào phòng riêng mà chỉ có thể đen mới có thể vào được, suy nghĩ lời Death nói mà nước mắt nó trào ra và thiếp đi trng mỗi mệ.

_Này... đừng có tán tỉnh bạn gái của tôi- hắn bước vào trước sự sững sờ của mọi người, trông hắn bây giờ đã cao hơn rất nhiều nhưng phong thái cao ngạo vẫn không thay đổi gì là mấy

_Anh Tú- Kenvin ôm chầm lấy hắn- bao lâu nay anh ở đâu thế hả, làm chị Lam vừa buồn vừa lo

_Lam đâu- hắn mỉm cười và hỏi Kenvin

_Đang ở trong phòng VIP ấy, để tránh cái mò độc cái này này - Kenvin chỉ vào Death

_Em... tỉnh lại - hắn lay lay người nó

_Hơ...- nó tỉnh dậy, cố dụi mắt thật kĩ , có phải nó nằm mơ hay không nhỉ, nó nhéo hắn một cái

_Ai đau... em làm gì thế- hắn xoa xoa tay

_Không phải mơ- nó thốt lên, tiếp đó nó đâm vào bụng hắn một cái khiến hắn la làng- cái tên chết tiệt kia- nó quát- suốt một năm trời nay anh mất biệt ở đâu thế hả- nó đá hắn thêm mấy cái nữa còn hắn thì nằm yên chịu trận.

_^^, này nhóc con,lại đây- hắn kéo nó lại- anh đã làm cái này cho em- hắn đeo vào ngón áp út của nó một chiếc nhẫn- cái hạt pha lê này ở trong có 1 mảnh đá mặt trăng , anh nhờ người làm thử nhưng bị hỏng và nát vụn hết, nên suốt 1 năm nay anh đã kiếm một mảnh đá mặt trăng này cho em đây

_Hơ...- nó nhìn chiếc nhẫn miệng không thốt nên lời.

_Làm vợ anh nhé- hắn hôn lên trán nó

_Em...Đồng Ý- nó hạnh phúc không thể tả, vì nó mà hắn đã phải tốn bao nhiêu thời gian mới làm ra được chiếc nhẫn này cơ chứ- anh có đau lắm không- nó xoa xoa người cho hắn

_Không đau- hắn ôm chặt lấy nó- anh cảm ơn em- hắn dắt nó ra ngoài, mọi người đã có mặt đông đủ khi nghe Kenvin báo tin- bây giờ anh em có thể gọi cô ấy là bang chủ phu nhân được rồi- hắn giơ cao bàn tay đeo nhẫn của nó, POP như vỡ òa, tụi đàn em thì reo hò vang dội, cả đám bạn thân thì vây quanh chúc mừng cho 2 đứa, Death đành mỉm cười chấp nhận dù rất đau lòng.

..... 7 năm sau.....

_Mama... con nuốn giỏi võ như mama- một cô bé ôm chầm lấy nó

_Hả.... sao con lại đòi học võ, con gái thì đi học múa đi- hắn trợn mắt

_Vì anh Khải- cô bé chỉ vào một thằng nhóc đang vui vẻ trong vòng tay của Nam và My- anh Khải trong lớp cứ ăn hiếp con, con phải trừng trị anh ấy

_Đúng đúng- ông nội của nó xoa đầu chắt của mình

_Mama sẽ dạy con- mắt nó sáng rực

_Em... cho anh xin, một Nhật Lam cũng đã đủ chết anh rồi giờ thêm một Nhật Mai nữa chắc anh sớm qua bên kia mắt- hắn ôm đầu nhìn hai mẹ con.

_Chết anh chưa...- nó hôn vào má hắn rồi cười tươi, giọng cười của một thiên thần hòa vào trong gió và bay đi rất rất xa.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Đã Trở Về...* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.